

சூரியகம்

ககி இலக்கிய மாத இதழ்

- o சி. சிவசேகரம் ✓
- o சு. முத்துகிருஷ்ணன்
- o சு. பொ. அகத்தியலிங்கம்
- o அல். அஷாம்
- o ந. இரவீந்திரன்
- o குமுதன்
- o புவிநேசன்
- o சேகர்
- o ஸ்வப்னா
- o சி. கா. செ.
- o மாவலி
- o ஜெயமதி
- o சத்தியா
- o சார்ன்ஸ்
- o எஸ். கருணாகரன்
- o பி. ஜி. ரேகொன்
- o இப்னுஅஸுமத்
- o சு. சத்தியகிர்த்தி

சிறப்பிதழ்

ஒகஸ்த் - செப்ரெம்பர்
1989

20

விலை ரூபா: 10-00

சுதந்திரம் புதிய ஐனநாயகம் சுபீட்சவாழ்வு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aayanaham.org

அறிவுலகத்து ஓர் அழைப்பு!

சகலவகையான பாடசாலைப் புத்தகங்கள்
உபகரணங்கள்,
சுமத்து இலக்கிய வெளியீடுகள்,
அறிவியல் நூல்கள்,
ஆகியவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்

புத்தெழில் புத்தக நிலையம்
சங்காணை வீதி,
மதுரை-சங்கவெலி,

நாதன் வெல்டிங்ஸ்

சகல வகையான
மர - இரும்பு வேலைகட்கும்
உருவாக்கப் பெட்டி வேலைகட்கும்.

நாதன் வெல்டிங்ஸ்

பலாணி வீதி,
திருநெல்வேலி

உரிமையாளர்:
உ. தில்லைநாதன்

தாயகம்
கலாச்சாரமாதிரி

சுதந்திரம்!
புதிய ஜனநாயகம்!
சுபீட்ச வாழ்வு!

இதழ்: 20

1989 ஓகஸ்த் - செப்ரெம்பர்

**புதிய ஜனநாயகம்
புதிய பண்பாடு
புதிய வாழ்வுக்காக
போராடுவோம்!**

இருபதாவது இதழை மொட்டவழிப்பதில் தாயகம் மட்டற்ற மகிழ்வடைகிறது. அளவற்ற தடைகளை மீறி இருபது இதழ்கள் வெளிவந்த பெருமிதத்துடன் இந்த இதழ் விரிகிறது.

இலக்கியச் செழுமைக்கு நேரடித் தடைகள் மட்டும் அணைபோடுவதில்லை; மக்கள் தாமே வகுத்துக் கொண்ட சில வரம்புகளும் இடையூறுக ஆவதுண்டு. மக்களை அத்தகைய வரம்புக்குள் அடைப்பதாய் சமகால சமூக பொருளாதார அரசியல் செயற்பாடுகள் அமைவதுண்டு.

புறச்சக்திகளும், மக்கள் தமக்குத் தாமேயும் பூட்டிக்கொண்ட இத்தகைய விலங்குகளை தகர்த்தெறியும் மார்க்கத்தை வகுக்கும் கடப்பாடு மக்கள் நலன் விரும்பும் சக்திகட்குண்டு. இலக்கியவாதிகள் - கலை இலக்கிய இயக்கங்கள், இந்தக் கடமையிலிருந்து விலகிக் கொள்ள முடியாது.

தாயகம் தனக்குரிய இந்த வரலாற்றுப் பணியை தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறது. தேசத்தின் சுதந்திரம் இறைமையைப் பாதுகாக்கவும் - புதிய ஜனநாயக கலாச்சாரத்தைக் கட்டியெழுப்பவும், பரந்த ஐக்கிய முன்னணி அவசியம் என தாயகம் ஆரம்பம்

முதல் வலியுறுத்தி வந்தது. மக்கள் எதிர்கொள்ளும் எத்தகைய நெருக்கடிகளுக்கும் ஐக்கியப்பட்ட செயல் முறைகளின் அவசியத்தையே தாயகம் தனது இருப தாவது சுவட்டிலும் அழுத்திக்கூறுகிறது.

பொதுவாகவே, வெவ்வேறு உலகக் கண்ணோட் டங்களை கொண்டிருந்தாலும் இலங்கைத் தமிழ் எழுத் தாளர்களிடம் ஒப்பீட்டு ரீதியில் சமூகப்பார்வை மேலோங்கிக் காணப்படுவது விதந்துரைக்கத்தக்க நல்ல அம்சமாக இருந்துவந்துள்ளது; இன்றும் வெளி வரும் அரைட்சினுக்கு மேலான இலங்கைத் தமிழ் சஞ்சிகைகளில், சமகால வாழ்வைச் சித்தரிக்கும் படைப்புக்களையே காண்கிறோம். கூடவே, மக்கள் நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவையனைத்தும் பரந்து பட்ட ஐக்கியத்தை வலியுறுத்துவது அவசியமாகும். வெளிப்படையாக இதுவரை வலியுறுத்தி வரவில்லை யென்றாலும் அவையனைத்தும் இந்தக்கோட்பாட்டுக்கு விரோதமாக ஒருபோதும் கருத்துத் தெரிவித்ததில்லை.

இன்னுமொரு விடயத்திலும் இலங்கைத் தமிழ் சஞ்சிகைகள் ஒற்றுமையுடையன. குறித்த காலத்தில் எனையும் வெளிவரமுடியவில்லை. தாயகம் இருபதா வது இதழ் குறைந்தது மூன்று மாதங்களுக்கு முன் வந்திருக்க வேண்டியது காலதாமதமானதற்கான கார ணத்தை அனைவரும் அறிவர் என்பதால் விளக்க வேண்டியதில்லை.

இப்போதும் தாயகம் இருமாதம் ஒரு இதழ் தவ ருது வெளிவரவேண்டும் என பிரதிக்கை செய்கிறது. தொடரும் தடைகள் வழிவிட வேண்டும். எமது சொந் தப் பண்பாட்டு விருத்திக்கு தாயகம் எந்தக் கஷ்டங் களையும் தாங்கித் தன் பணி தொடரும்.

புதிய ஜனநாயகம், புதிய பண்பாடு, புதிய வாழ் வுக்காக ஒருங்கிணைந்து போராடுவோம்!

21-8-89

சிறுகதை

கதை முடியுமா?

0 குமுதன்

“வேலையாலை வந்தா அப் படியே கதிரையிலே குந்திக் கொண்டிருக்க வேண்டியது தான்”

அப்பொழுதுதான் வேலையால் வந்து ஆடைகளைக்கூடக் களையாமல் எப்படியாவது ஒரு சிறுகதையை எழுதி நானேக் காலையிலேயே அந்த ‘காரிருள்’ மாத இதழ் ஆசிரியரிடம் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று கதிரையில் அமர்ந்த எனக்கு மனைவியின் அந்த வார்த்தைகள் ஆவேசத்தைக் கிளப்புகிறது. அவளை வாய்க்கு வந்தபடி பேச வேண்டும் என்று சினத்தோடு திரும்புகிறேன்.

கோடிப் புறத்தில் கிடந்த விறகுகட்டைகளை கோடரியால் வெட்டிப் பிளந்து இரண்டுகைகளிலும் அடுக்கி விழுந்துவிடாமல் மார்போடு அணைத்தபடி சுமையுடன் அடுப்படியை நோக்கி மெதுவாக நடந்து செல்லும் அவளைக் கண்டதும் எனது வாய் அடைத்துவிடுகிறது. இருந்தாலும் மனதில் எழுந்த அந்த ஆவேச உணர்வு இன்னும் மறையவில்லை. கதை எழுதுவதைப் பற்றிய சிந்தனை குழம்பிப்போய் மனைவி அப்படிச் சொன்னது சரியா பிழையா

என்ற கேள்வி என்னிடம் எழுகிறது

கதை எழுதுவது அப்படி என்ன தேவை இல்லாத ஒரு வேலையா? மனைவிகூட சம்பளம் இல்லாத உத்தியோகம் என்று அடிக்கடி குத்தலாகக் கூறுவாள். இன்றும் அதே உணர்வோடு தான் இதைச் சொன்னாளா? அல்லது இத்தனை நாட்களாக இப்படிக் குந்தி இருந்தும் நான் கதையை எழுதி முடிக்கவில்லை என்ற உணர்விலும் சொல்லி இருக்கலாம்.

சிறுகதை தருவதாகக் கூறி ஒரு மாதத்திற்கு மேலாகிவிட்டது. அந்த இதழாசிரியர் கூட இரண்டு மூன்று தடவை வீடு தேடிவந்துவிட்டார். அந்த அளவிற்கு நான் ஒரு பெரிய எழுத்தாளனல்ல. “சிரமமெண்டால் முதலே சொல்லியிருக்கலாம்” என்று மானையில் வேலையால் வரும்போது தெருவில் சந்தித்து அந்த இதழாசிரியர் சொல்லிய சொல்லிலிருந்தே எனது எழுத்தாளத் தகுதி எனக்குப் புரிந்து விட்டது. “எழுதுவது கொஞ்சம் சிரமம்தான். வேறு யாரிடமாவது கேளும்” என்று சொல்லி விட்டு மற்றவர்களைப்போல தானுண்டு தன் வேலையுண்டு

என்று இருந்துவிடலாம்தான். ஆனால் அது என்னால் முடிய வில்லை.

எழுதுவது ஒரு சமூகக் கடமை என்ற உணர்வு இறுகிப் பதிந்துவிட்ட ஒரு நிலையில் சமூகத்தின் மனச்சாட்சியை என்னால் முடிந்தவரையாவது கிளறி விடவேண்டும் என்ற ஆவலுடன் எழுதத் துடிக்கும் எனது மனம் அதற்கு இடம்தரவில்லை.

நான் எழுத முயற்சிக்கவில்லை என்றால், ஒவ்வொரு நாளும் தான் இப்படி வெற்றுக் காகிதத்தை அடுக்கி வைத்துக் கொண்டு பேருவைத் திறந்து வைத்தபடி எதிரே உள்ள சிவரையும், அருகில் யன்னலுக் கூடாகத் தெரியும் பாசிபடர்ந்து கருமையாகிவிட்ட அந்த மதிலையும் வெறித்து வெறித்துப் பார்க்கிறேன்.

வெளியுலகில் கதை எழுதுவதற்கான கருக்கள் இல்லை என்பதல்ல. பெரும் வீரகாவியங்களுக்கான கருவாக இல்லாவிட்டாலும் அறியாமை, அடிமைத்தனம் மனித உயிர்களை அற்பத்தனமாக குத்திக்குதலும் கோரத்தனம். இவை நாளாந்தம் கண்முன்னால் நடைபெறும் காட்சிகள்தான். உள்ளதை உள்ளபடி உண்மையை எழுதினால் எழுதுபவனின் கதை முடிந்துவிடலாம். கதை முடிவது ஒன்றும் பெரிய விடயமல்ல. சமூகத்துக்கு உபயோகமாக இருந்தால் அதுகூட சிறிய விடயம்தான். இப்படிப்

பேருவை எந்தப்பக்கமும் சரித்து எழுதமுடியாது. நிமிர்த்தி எழுதவும் முடியாது என்ற நிலையில் முடிவைத்து இருப்பதைத் தவிர வேறு எதைத்தான் செய்ய முடியும்.

இப்படித்தான் பேருவை திறந்து திறந்து முடி நாட்கள் நகர்ந்துவிட்டன. இன்று எப்படியும் எழுதுவது என்ற முடிவுடன் வந்தபாதுதான் மனைவி சொன்ன வார்த்தைகள் என்னைக் குழப்பிவிட்டன. என்ன இருந்தாலும் எனது நிலைமை புரியாமல் அவள் இப்படிச் கூறியிருக்கக் கூடாது. வங்கியில் வேலைபார்க்கும் எதிர் வீட்டு வரதன் சொன்னது போல், பெண்களுக்கு அதிக சுதந்திரம் கொடுக்கக் கூடாது என்பது அந்தக் கணத்தில் எனக்குச் சரி போலவும் படுகின்றது.

அவனது மனைவியும் படித்தவள்தான். லீவு நாட்களில் “லம்பேட்டர் ஸ்கூட்டரில்” இருவரும் குழந்தையை விட்டுவிட்டு உல்லாசமாக வெளியே சுற்றிவிட்டு வரும்போது தம்பதிகள் போலல்ல காதலர்கள் போலவே பார்ப்பவர் கண்களுக்குப் படுவார்கள். ஒருநாள் அவனது ஒருகை முழங்கைகளுக்குக் கீழ் தடித்து வீங்கியிருந்தபோது என்ன ஏது என்று எனது மனைவி கேட்டிருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இவர்களுக்கிடையே சீதனப் பிரச்சனையும் மனைவியை சந்தேகிக்கும் ஒரு போக்கும் இருப்பதாக மனைவி

கூறினாள். குடும்பம் என்றால் இப்படித்தான் பலதும் இருக்கும் என்று நான் சமாளித்துக் கொண்டேன்.

அடுத்தவீட்டுப் புதினங்களில் அவ்வளவு அக்கறையுள்ள வளல்ல என் மனைவி. அந்தக் கதையை அவள் என்னிடம் சொல்லியதற்கும் ஒரு காரணம் இருக்கவேண்டும்.

ஒரு குடிகாரத் தந்தையிடம் எனது தாயார் பட்ட அடி உதைகள் துன்ப துயரங்களை சிறுவயதிலேயே கண்டு வெறுப்படைந்த என் மனதில் பெண்களை சமமாக நடத்தவேண்டும் என்ற உணர்வு இயல்பாகவே வளர்ந்திருந்தது. இதனால் மனைவி மீது அதிகாரம் செலுத்தாமல் விட்டு வேலைகளிலும் ஆடைகள் துவைத்தல், வீடு துப்புரவுசெய்தல், சமையல் வேலை எல்லாவற்றிலும் நேரமுள்ளபோதெல்லாம் உதவிசெய்வதுண்டு. இவைகளை அவதானித்துவிட்டுத்தான் வரதன் அப்படிச் சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

ஒருவர் கொடுக்கவும் மற்றவர் வாங்கவும் சுதந்திரம் என்பது என்ன வெறும் கடைச் சரக்கா. ஏதோ ஒருவரது மனநிலையை ஒருவர் புரிந்து வாழ வேண்டும் அவ்வளவுதான் ஆனால் ஒரு கதையை எழுத நான் படும் அவஸ்தையைப் புரிந்துகொள்ளாமல் எனது மனநிலையைக் குழப்பியது மனைவியின் தவறுதான்.

“இந்தாங்கோ தேத்தண்ணி” தலையை நிமிர்த்தாமல் மேசைமீது பார்வையைச் செலுத்துகிறேன். தேனீர்ப் பேணியை மேசைமீது வைத்து விட்டு “ரியூப்லை”றையும் போட்டுவிட்டுச் செல்கிறான் மனைவி வேலையால் வந்த களைப்பும் சோர்வும் தேனீரைக் குடிக்க வேண்டும் போல் இருக்கிறது. இருந்தும் தலையை நிமிர்த்தி தேனீர்ப்பேணியைப் பார்த்து விட்டு பிடிவாதத்துடன் பேசாமல் இருந்துவிடுகிறேன். “டியூப்லை”றை நோக்கிவந்த பூச்சிகள் வண்டுகள் மேசைமீதும் விழுமின்றன தேனீரை வீணாக்கக் கூடாது என்பதற்காக முன்னெச்சரிக்கையுடன் பேப்பர்துண்டால் அதை முடிவிடுகிறேன்.

‘தேத்தண்ணி ஆறப்போகுது குடிச்சிட்டு எழுதுங்கோவன்’

தேனீரைக் குடிக்காமல் முடி வைத்ததை அவதானித்த மனைவி அருகில் வந்து சொல்கிறாள். “எழுதுங்கோவன்” என்ற மனைவியின் வார்த்தை கோபத்தைச் சற்று தணிக்க உதவுகிறது. முதலில் அவள் பேசிய வார்த்தையைப் பற்றி கேட்கலாமா? என்று யோசிக்கிறேன். அவள் அந்த வார்த்தையைச் சாதாரணமாகவும் கூறியிருக்கக் கூடும்; கதை எழுதுவதற்காகச் சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருந்த எனக்கு அது பாரதூரானதாகப் பட்டிருக்கவும் கூடும். இதைப்போய் பெரிதாக எடுத்துப் பிரச்சனை

யாக்கினால் சொன்னபடி நாளைக்கு கதையை கொடுக்க முடியாது;

மூடி இருந்த தேனீரை எடுத்து மடமடவென்று குடிக்கிறேன். எனது மனப்போராட்டங்களைப் புரிந்திருப்பனோ என்னவோ காலியான தேனீர்ப் பேணியை எடுத்துக்கொண்டு மனைவி அந்த இடத்தைவிட்டு நகர்கிறாள். ஒரு மனப்பிரச்சனையின் தீர்வும் குடித்ததேனீரின் உற்சாகமும் ஒரு தென்பைத் தர எப்படியும் எழுதிவிடுவேன் என்ற நம்பிக்கையோடு கதிரையில் நிமிர்ந்து உட்கார்கிறேன்.

அப்பொழுதுதான் பக்கத்து வீட்டுப் பிள்ளைகளுடன் விளையாடிவிட்டு புழுதியும் மண்ணுமாக இரு பிள்ளைகளும் வந்து சேர்கின்றனர். அவர்கள் இருவருக்கும் நாலு வார்த்தைகள் கோபத்துடன் பேசி அவர்களைக் கிணற்றடிக்குக் கூட்டிச் சென்று கழுவுவதற்கிடையில் எழுந்த கூச்சல்கள் அந்த ஹோல் வரை வந்து குழப்பி எனக்குச் சினத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

இதற்குத்தான் வீடு கட்டும் பொழுதே அமைதியாக இருந்து எழுதப் படிக்கக் கூடியதாக வீட்டைக் கட்டியிருக்க வேண்டும் வடக்கு வாசல் வீட்டுக்கு அப்படி வசதியாக அறைகள் அமையவே அமையாது என்று அடித்துச் சொல்லிவிட்டார் சாத்திரியார். சாத்திரமும் மண்ணாகட்டியும் என்று அப்பொழுதுதான் அந்தச் சாத்திரத்தின் மீதும் ஆத்திரம் வருகிறது

கடதாசியில் செய்த ராக் கெட்டுகள் ஹோலை வலம்வந்து எனது தலையை உராய்ந்துக் கொண்டு மேசைமீது விழுகின்றன. பாடசாலைகள் தொடர்ச்சியாகப் பூட்டிக் கிடப்பதால் பிள்ளைகளிடம் படிக்கவேண்டும் என்ற ஆசையே அற்றுப் போய் விட்டது. இந்தப் பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் இதைப்பற்றி யார்தான் யோசிக்கிறார்கள்? அதுவும் சரிதான் அதிகம் படித்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் நாங்கள்தானே. இவ்வளவு பூதா கரமான பிரச்சனைகளை வளர்க்க உதவி இருக்கிறோம். ஒருவேளை படிப்பறிவு குறைந்தாலும் பிரச்சனைகள் தீரும்போலும்

“பிள்ளைகள் படிக்குதோ எண்டும் கவனிக்கிறேல்லை. சதா விளையாட்டை விட்டிட்டு புத்தகத்தை எடுத்துப் படியுங்கோ”

அவர்கள் புத்தகங்களை கையில் எடுத்ததும் மனைவி அடுப்படிக்குள் நுளிகிறாள்.

“அப்பா பள்ளிக்கூடம் எப்போதொடங்கும்”

“தொடங்கிற நாளைக்கு போகலாம். இப்ப அப்பாவைக் குழப்பாமை கவனமாப் படியுங்கோ” முகத்தைக் கோபத்துடன் வைத்துக் கொண்டு கடுமையாகக் கூறுகிறேன்.

இப்படித்தான் பேயைக் கண்டனீங்களோ? பூதம் எந்த ஊரிலே இருக்கு? சந்திரமண்டலத்திலையா கடவுள் இருக்கிறார்? என்று வினக்க முடியாத கேள்

விகளை கேட்டு திணறடிப்பான் இளைய மகள்.

புத்தகத்தை விரித்து வைத்துவிட்டு எழுத்துக்களைப் பார்க்காமலே மனப்பாடமாகிவிட்ட பாடங்களை உரத்துக் கத்துகின்றனர்.

“அப்பாவைக் குழப்பாமல் மெதுவாகப் படியுங்கோ”

அடுப்படியிலிருந்து மனைவியின் குரல் வருகிறது. பிள்ளைகளும் தமது குரலைத் தாழ்த்திக் கொள்கின்றனர்.

இதுவரை அங்குமிங்குமாக அலைந்த உணர்வுகளை நிலைப்படுத்தி ஓரிரண்டு வரிகளாக எழுதி ஒரு பந்திவரை எழுதி விட்டேன். திருப்பி ஒருமுறை படித்துப் பார்த்தபோது எனக்குத் தெரிந்த சில விமர்சகர்கள் எனக்கு முன்னால் நின்று எக்காளமிட்டுச் சிரிப்பதுபோன்ற ஒரு பிரமை. அவசரமாக அந்தப் பந்தியை பேனையால் கீறிவிட்டு பேப்பரைப் புரட்டி மறுபக்கத்தில் எழுத முயற்சிக்கிறேன்.

அப்பொழுதுதான் பக்கத்து வீட்டிலிருந்து சாவீட்டின் ஒலம் போல் சின்னஞ் சிறுசுகளெல்லாம் “ஐயோ” என்று கத்துகின்றன. வழமையாக கிழமையில் ஒருநாளாவது கேட்கும். இந்த அழுகை ஒலி எல்லோருக்கும் பழகிப்போன ஒன்றுதான். இன்று சற்று அதிகமாகவே கேட்பதால் கதிரையில் அமர்ந்திருக்கமுடியவில்லை. ஏதாவது விபரீதம் நடந்துவிடுமோ என்ற

அச்சத்தில் எழுதுவதை நிறுத்தி விட்டு வெளியே வருகிறேன்.

அதிகம் குடித்துவிட்டால் ஊர்தேசத்தை எவர் ஆண்டாலும் இராசையாவுக்கு தனது வீட்டுக்கு தான்தான் ராஜா என்ற நினைப்பு. தனது மனைவி மக்களை எப்படித்தான் அநியாயமாக அடித்துத் துன்புறுத்தினாலும் எவருமே கேட்க வர மாட்டார்கள் என்ற ஜுணிச்சலில் நீண்ட நாட்களாகவே வீட்டுத்தர்பார் நடத்திவந்தான் நான்கு பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையான அவன் உழைப்பதைக் குடிப்பதிலேயே செலவழித்ததால் அவனது மனைவியும் அயல் வீடுகளில் மாதுள் இடிக்க என்று கூலிவேலைக்குச் சென்று வந்தான்.

இராசையாவுக்கு போதை ஏறிவிட்டால் போதும். சண்டைக்கு வேறு காரணம் தேவையில்லை. எப்படியாவது கைகால் கள் நீளும் அளவிற்கு வந்து விடும். வழமையாக அச்சிறுவர்களின் கூக்குரல் என்மனதை வேதனைப்படுத்தும். இன்று எனது எழுத்துவேலையையும் குழப்பிய ஆத்திரமும் இராசையாவை வழிக்குக் கொண்டுவர ஏதாவது செய்யவேண்டும் போல தோன்றுகிறது.

தங்களோடு சேர்ந்து விளையாடும் பிள்ளைகளின் அவலக் குரல் கேட்டு எனது பிள்ளைகளும் விழிகள் பிதுங்கியபடி நிற்கிறார்கள்.

“இராசையா அவளை அடிச்சுக் கொல்லுறான்போலை போய்ப் பிடியுங்கோவன்”

மனைவியும் கலவரத்துடன் என்னைப் பிடித்துத் தள்ளுகிறான்.

“என்ன கொஞ்சம் ஓவர் போலை கிடக்கு, பிடிச்ச இரண்டு குடுத்தாத்தான் சரிவரும்”

கேற்றடியில் நின்று சொல்லி விட்டு தனது கடமை முடிந்ததாக திரும்புகிறான் வரதன்.

“பொறப்பா அடுத்தவன்ரை குடும்பப் பிரச்சனையிலே அவசரப் பட்டுத் தலையிடக்கூடாது”

“நீங்கள் உப்பிடித்தான் எதுக்கும் வேதாந்தம் சொல்லு வியள்”

மனைவி சொல்லி முடிப்பதற்குள் பிள்ளைகளின் அழுகைக் குரலையும் மீறி இராசையாவின் மனைவியின் குரல் உரத்து மேலெழுகிறது.

“நானும் இவ்வளவு நாளும் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறேன் மாதிரிச்சாதல் என்றை பிள்ளைகளை வளர்க்க எனக்குத் தெரியும். ஒழுங்கா இருக்கிறதெண்டா இரு. இல்லாட்டி வெளியிலே போ”

“என்னடி சொன்னனி வேலைக்கு போன உடனை வாய் வைச்சிட்டுது என்ன?”

“உமக்குத்தான் அடிக்கத் தெரியும் எண்ட நினைப்பு”

அடிதடிகள் மாறி விழுகின்ற சத்தங்கள் கேட்கின்றன, பிள்ளைகளின் கூக்குரல்களும் மெல்ல அடங்குகின்றன.

“அடிச்சப்போட்டா என்னடி”

அளவுக்கு மிஞ்சிய போதையின் சோர்வோடு அந்தவார்த்தையையே அழுகின்ற தொனியில் திரும்பத் திரும்பக் கூறியபடி ஓய்ந்துவிடுகிறான்.

“இனித் திருந்துவார் தம்பி”

நான் எதிர்பார்த்தது அங்கு நடந்துவிட்ட திருப்தியில் அருகில் நின்ற மனைவிக்குச் சொல்லி விட்டு மீண்டும் எனது பணியைத் தொடரும் அவசரத்தில் செல்கிறேன்.

“எண்டாலும் ஒரு ஆம்பிளையைக் கைநீட்டி அடிச்சப்போட்டான்”

“ஓ ஆம்பிளையள்தான்... எல்லாரும் பெண்டுகளுக்குத்தான் ஆம்பிளையாய் இருக்கப்பாக்கினம்”

“உதிலை குந்தின எழும்ப மாட்டியள் சாப்பிட்டிட்டு இருங்கோ”

“சரி சரி கெதியாய் போடும்”

அடுப்படிக்குள் இருந்தால் மூட் குழம்பிவிடும் என்பதற்காக கோப்பையைத் தூக்கிக் கொண்டு ஹோலுக்கு வருகிறேன். அங்குமிங்கும் நடந்தபடி சாப்பாட்டை மென்றபடி கற்பனையில் ஆழ்கிறேன்.

“ஏனப்பா ஓரிடத்தை இருந்து சாப்பிடுங்கோவன். கண்டறியாத கதை எழுத வெளிக்கிட்டு முனையிலையும் தப்பப் போகுது”

(82ம் பக்கம் பார்க்க)

இருப்பின் தேவை

O எஸ். கருணாகரன்

விழிகளில் முள் முளைத்த அக்ரமம்
சூரியன் பாதியாய் சிதறிய கொடூரம்

வானம் பூமியை

அழுக்குகின்றதாய் உள்ளுணர்வு

சாபத்தின் படிமமாய்

எங்களது வாழ்வின் பொருள் சிதறிய

உயிர்க்கவிதைகள்.

எந்தப் பொழுதிலும்

காற்று -

நிணமாய் மாறும்.

இலேசாக

மூக்கினூடேயும்

சில வேளைகளில் வாயினூடாகவும்

சீள்வாங்கி வெளியாகும் காற்று

மூச்சடைப்பாக நெரிப்பதன் பொருளென்ன?

நகம் வளர்ந்த கொள்கைகளால்

மனிதத்தின் உன்னதங்கள்

பிருண்டப்பட்டன.

எங்களது இருப்பின் தேவையும்

சுதந்திரமும்

ஊரின் ஒவ்வோர் புறமும்

முகாம்களின் முள்வேலிக்குள்

முடிச்சிறுகிக் கிடக்கின்றன.

வாழ்வு அர்த்தமற்றதாய்

என் நினைவுகளில் தெறிக்கிறது.

எனினும்

உயிர்ப்பின் ரகஷ்யம்

உள்மனம் அறியும்.

‘அழகின் உயர்வே
அமுதின் கனியே’ - போற்றியும்
பாராட்டியும் - மெய்மையில்
வியர்ந்து புகழ்ந்தும் கொள்வர்

உல்லாசகர் மனத்தில் - அவரவர்
நிலைகளில் நிஜங்களாகும்
காலாகாலம் புகழ்கொள்ளும் - அவை
ஒவியங்களும், சிற்பங்களுமே

காமிராக்களில் உருவங்கள்
நெகிழ்ச்சியாய் உதிக்கும்
வண்ண அச்சுக்கலையில்
நூலட்டைகளை மெருகூட்டும்..

சித்திரமும் சிற்பங்களும் - ஆயுளின்
சிதையாத வாழ்வைக் காட்டும்

மாமல்ல புரமும், சிகிரியாவும்
அஜந்தாவும் - நம்மஊர்
‘மாற்கு’வினதும் கூட வாழ்வின்
வரலாற்றைக் கூறும்...

ஆயினும் அந்த வரலாற்றின்
வாழ்வை
மெய்யையாக்கிய
தூரிகை பிடித்தோனையும் - உளியால்
உரமாகியோனையும் - யார்
நெஞ்சங் கொள்வர்?...

வாழ்வின் வசந்தங்களாகட்டும்
சித்திரச் சிற்பங்களின் பின்னே
என்றும்...

உளியின் உரசலும்
தூரிகையின் துவட்டலும்
கேட்ட படியே...
- இன்னமும் ..

கற்பனையின் காகிதத்துக்
கீறல்களால் மலர்ந்து - பின்
கம்பியூட்டராகபிறந்ததாம்...
இல்லையேல்!
கம்பியூட்டர்கள் தான் காகிதத்தைப்
படைத்தனவோ?
எப்படியாயினும்;
உலகை மாய்த்திட -
ஊணை; உறவைப் பறித்திட
நீசர்களின் ‘நேசக்கரங்க’ ளேயிவை

யார் அறிவர்?
பிச்சைக்காரர் சங்கத்திலும் - ஆட்பதிவு
கம்பியூட்டரில்
மலம் கழிக்கவும், இனம் பெருகவும்
கம்பியூட்டராம்.. இஃதால்
நாம் புதிய யுகம் நோக்கியென
‘அரசு’ம் பறை சாற்றும்

ஏக்கம் ‘நிறைந்த வாழ்வின்
வசந்தம் - எனியும்
கம்பியூட்டரில் மலருமா?
இல்லையெனில் கம்பியூட்டரை
சிலகாலம்
கம்பி எண்ணவே வைத்திடுக!
ஏகாதிபத்தியம் இன்னமும்
ஏமாற்றிய வண்ணமே...

சிறப்பிதழுக்கான விசேட விலை

சிறப்பிதழாக கூடிய பக்கங்களில் அதிக விடயங்களோடு
வெளியாகியுள்ள இந்த இதழுக்கான விசேட விலை ரூபா
பத்து மட்டுமே.

தாயகம் தொடர்ந்து வழமையான விலைக்கு வெளிவரும்
என்பதை வாசகர்கள், கலை - இலக்கிய நண்பர்கள் ஆகி
யோர்க்கு அறியத்தருகிறோம். - ஆசிரியர் குழு

லிங்கம் வெல்டேர்ஸ்

மரவேலை 0 இரும்புவேலை

சகல வகையான

வெட்டிங் வேலைக்கும்

தொடர்புகொள்க

லிங்கம் வெல்டேர்ஸ்

நிச்சாமம்

சங்கானை.

லேட்டஸ்ட் ரெயிலேர்ஸ்

தையல் உலகின்
நவீன முன்னோடிகள்

Specialist in
Tailoring

Latest Tailoring

1/3 மின்சாரநிலைய வீதி
யாழ்ப்பாணம்

கமலா வாச்வேக்ஸ்

சகலவிதமான
மணிக்கூடுகளும்
பழுதுபார்ப்பதில்
12 வருட அனுபவம்
உள்ளவர்கள்!

கமலா வாச்வேக்ஸ்

உரிமையாளர்:

தம்பு தேவதாஸன்

பிரதான வீதி

காங்கேசன் துறை

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை
நடாத்திவரும் பேராசிரியர் ச. கைலாச
பதியின் 5-வது நினைவு ஆய்வுரங்கில்
சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரை-2

தேசிய இலக்கியக் கோட்பாடும் கைலாசபதியும்

பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் ஆய்வுக்குட்பட்ட பல கலை இலக்கிய வாதிகளுள் அதிகம் கவனஞ் செலுத்தப்பட்டவர் பாரதி. சமத்துவ சமூகத்தை சிருஷ்டிக்க கலை இலக்கியம் பயன் படுமாறு நவீன இலக்கியத்தை நெறிப்படுத்துவதில் மகத்தான பங்களிப்பை நல்கிய பேராசிரியர், தேசிய எழுச்சிக்கு இலக்கியத்தை ஊடகமாகப் பயன்படுத்தி மக்கள் நலன் சார்ந்த அரசியல் இலக்கிய முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த பாரதியின் ஆய்வுக்கு முதன்மையளித்தது இயல்பானதே.

கீடனின் Beauty is truth, truth Beauty. என்ற அடிக்களை பாரதி தமது 'ஞானரதம்' என்ற வகன காவியத்தில் 'ஸௌந்தரியத்தைத் தாகத்துடன் தேடுவோர்களுக்கு ஸத்தியமும் அகப்பட்டுவிடும். 'உண்மையே வனப்பு, வனப்பே உண்மை' என்று ஓர் ஞானி சொல் வியிருக்கிறார்'' எனக் கையாண்டிருந்ததை எடுத்துக்காட்டிய பேராசிரியர், கீடனின் கவிதை வரிகள் பாரதியின் கையில் 'பாரதியத்தின்' அங்கமாகிவிடுகிறது என்றார்.

இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தொட்டு முனைப்படைந்து வளர்ந்த தேசிய வாத்தத்தினால் பாரதியும் ஈர்க்கப்பட்டு இந்திய தேசிய உணர்வை இலக்கியமயப் படுத்தினார்; அத்தகைய புதிய இலக்கியப் போக்கினை 'பாரதியம்' என இனங்காட்டுவது கவனத் துக்குரியது. தேசிய இலக்கியப் போக்குக்கு அத்திவாரமிடும் ஆரம்பப் படிகள் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலேயே தோற்றம் பெற்றன.

"பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து தமிழிலக்கியத்திலே பொதுமக்கள் சார்ந்த இலக்கிய வடிவங்கள் சில தோன்றலாயின. நாடகப் பண்பும் இசைப்பாங்கும் கொண்ட இவ்விலக்கியங்கள், வித்துவக் காச்சலும் வீண் அலங்காரமும், பகட்டும், படாடோ பழம் மலிந்த இலக்கிய நெறிக்கு எதிர் விளைவாகத் தோன்றின. இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கியத்திற்கு முன்னறிவிப்புக் கொடுத்து நின்றன. ஆதினங்களும் மடங்களும் ஆதரித்த மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை போன்ற மகா வித்துவான்கள் கல்வியுலகில் கம்பீர நடை போட்டுத் திரிந்த சூழ்நிலையிலே 'தெருப்பாடக'ராகப் புற எல்லை யில் நின்றவர்களே இப்புகிய வடிவங்களைப் படைத்தளித்தனர்" (2) எனக்காட்டிய பேராசிரியர், இத்தகைய தெருப்பாடகர்களை பாரதி அறிவு பூர்வமாக பின்பற்றியமை பாரதியின் இசை ஞானத்தால் இயல்பாய்மை நகது எனக் கூறுகிறார்; அவ்வாறே 'சேரிமொழியை' செந்தமிழோடு கலக்கும் விடயத்தில் கம்பன் மதத்தைத் தமக்குச் சம்மதமாக பாரதி கொண்டிருந்ததையும் காட்டுகிறார்.

மடாலயங்களிலும் சமஸ்தானங்களிலும் தங்கி வாழ்ந்தோரையன்றி "தனியார்களாக இருந்த கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார், அண்ணாமலை ரெட்டியார், இராமலிங்கர் முதலியோரையே பாரதி கூடியளவு" உட்காண்டிருந்தார் என்பது பேராசிரியரின் கருத்து (3) இவர்கள் 'பொதுமக்கள் சார்ந்த இலக்கிய கர்த்தாக்கள்' (4) என்பதாலேயே பாரதி இவர்களைத் தனது முன்னோடிகளாக்க முற்பட்டார்.

ஒப்பியல் நெறியை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த பேராசிரியர், சுந்தரம்பிள்ளையின் 'பாஷாபிமானமும் தேசாபிமானமும்' பாரதியிடம் பன்மடங்காகப் பரிணமித்தமையையும் காட்டுகிறார். (5) சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தலையாய தமிழ் மக்களில் சுந்தரம்பிள்ளை குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர்; பிரித்தானிய ஆதிக்கம் ஆங்கிலம் கற்ற புதிய நாகரிகம் படைத்த மத்தியதர வர்க்கத்தின் எழுச்சிக்கும் கைத்தொழில் பெருக்கத்துக்கும் கால்கோளமைத்தது; ஆங்கிலேயரது செல்வர்க்கு அதிகமாகக் காணப்பட்ட சென்னை, வங்காளம், பம்பாய், இராணிசேலே இந்த மக்கியதர வர்க்கத்தினரின் கலை இலக்கிய

வெளிப்பாடுகள் பத்திரிகை வாயிலாகவும்; நூல்வடிவிலும் மலரத் தொட்டன. அவர்களில் ஒருவரான சுந்தரம்பிள்ளையும் அவர் போன்றோரும் "தமது தாய்நாட்டின் பழஞ்சிறப்பையும், தாய் மொழியின் செர்வளத்தையும் உணர்ந்திருந்தனர். அதே சமயத்தில் மேனாட்டின் நவீன காலச்சிறப்பையும் பெருமையையும் கண்டறிந்தனர். தமது படைப்புக்கள் இவ்விரு தகைமைகளுக்கு மேற்ப இருத்தல் அவசியம் என்று கருதினர்" என்பது பேராசிரியர் கருத்து (6)

சுந்தரம்பிள்ளை பிரதிநிதித்துவப் படுத்திய இப் போக்கும் பொதுமக்கள் சார்ந்த 'தெருப்பாடகர்களின்' இயல்பும் பாரதியில் ஒருங்கிணைந்து புதிய பரிணமிப்பைப் பெற்றன.

இத்தகைய புதிய செல்நெறிக்கு அச்சியந்திர சாதனமும் அதன் வருகையால் வளர்ந்த வெகுஜன சாதனமாகிய உரைநடை இலக்கியமும் காரணமாயிருந்தன. அச்சுக்கலையின் வகுகையால் வெகுஜன மார்க்க நெறி தமிழிலக்கியப் புரப்பில் விருத்தியடைந்ததை 'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' என்ற நூலிற் காட்டிய பேராசிரியர் இதற்கு முன்னோடியாகிய ஆங்கில இலக்கிய வரலாற்றிலும் இதைப்போல அடிப்படையிலான விருத்தியைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். ரீராவியின் சக்தியால் அச்சியந்திரமும் இயங்குவதற்கு கைத்தொழிற் புரட்சி வகைசெய்தது என்பதோடு கைத்தொழிற் புரட்சியின் காரணமும் காரியமும் ஆகிய முதலாளித்துவம், நவீன சமூகத்தின் இலக்கிய சாதனமாகிய அச்சடித்த தாளின் வாயிலாக புதிய சமூகத்தின் தலைவர்க்கு செவி வழியாகவும், மூத்தோர் வார்த்தையாகவும் விளங்கா மொழிகளில் இருந்த உண்மைகளை கண்ணைப் பார்த்து சமுதாய வாழ்க்கை என்ற உரைகல்லிற் தாமே சரிபார்க்க வாய்ப்பேற்படுத்தியும் கொடுத்தது என்கிறார் பேராசிரியர். (7)

அச்சத்தான் புதிய சமூகத் தலைவர்களுக்கு அறிவூட்டுவதாய் மட்டுமன்றி வெகுஜன தொடர்பு சாதனமாகவும் பயன்பட்டது. முதலாளித்துவத் தலைவர்கள் இவ்வகையில் தாம் அறிவைப் பெற்றவும், கைத்தொழிற் புரட்சியின் காரணமாக விருத்தியான இத்துறையை வெகுஜன தொடர்பு சாதனமாகப் பயன்படுத்தி வெற்றிகளைத் துரிதப்படுத்தி முகமாகவும் கையாண்டனர்; அவர்கள் தமது கோரிக்கைகளை வெகுஜனங்களின், குறிப்பாக விவசாயிகளின் கோரிக்கைகளுடன் இணைத்து, நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கு எதிரான தமது போராட்டத்தில் அவர்களையும் இணைத்துக் கொண்டனர்.

இதற்கு பொதுமக்களின் மொழியில் கருத்துகளை வெளியிடுதல் அவசியமானதாயிருந்ததால் மொழியின் விருத்தி பன்மடங்

காயிற்று. இங்கு இன்னொரு அவசியமும் மொழிவிருத்திக்குக் கால்கோளாய் அமைந்திருந்தது: முதலாளித்துவம் தனது உற்பத்தியை சந்தைப் படுத்துவதற்கு முதன் முதலில் தனது தேசத்தை தனதாக்கிக் கொள்ளல் அவசியமெனவும், அதனை உறுதி செய்த பின்னரே அயல் நாடுகளையும் தமது சந்தையாக்க வலுவூண்டாகும் எனவும் அறிந்து கொண்டது. அதனால் முதலாளித்துவத் தலைவர்கள் மொழிப்பற்றையும் தேசிய உணர்வையும் வெகுஜன மட்டத்தில் தூண்டினர். கூடவே சந்தைகளை விரிவாக்கும் வரலாறும் தொடர்ந்தது.

இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளை பிரித்தானியா ஆக்கிரமித்த வரலாறு இத்தகையதே; இந்திய தேசிய முதலாளித்துவக் கருத்துக்கள் முளை கொண்டமையே மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையின் மொழிப்பற்றும் தேசப்பற்றும் எடுத்துக் காட்டியது. முழுமை பெற்ற தேசிய இலக்கிய வாழியாக பாரதி பரிணமிக்கக் கூடிய வரலாற்றுப் போக்கும் வளர்ந்து வரலாயிற்று.

தேசிய எழுச்சியின் விளைவாக பழந்தமிழர் இலக்கியங்களையும் தேசிய இலக்கியமாகக் காணும் ஒரு மயக்கம் இருக்கிறது. 'இத்தகைய எண்ணத்துடனேயே ஓர் எழுத்தாளர் சிலப்பதிகாரம் தமிழ் இனங்கண்ட தலைகிறந்த 'தேசிய காவியம்' என்று கூறுகிறார். ஆனால் வேரோர் எழுத்தாளர் பெரிய புராணமே தமிழ்த்தேசிய இனத்தின் ஈழணையற்ற இலக்கியம் என்கிறார். யாரை நம்புவது? எவர் கூற்றை ஏற்றுக் கொள்வது? பாரதிக்கு முன் தேசியம் என்ற அடைமொழியை இலக்கியத்துக்குப் பயன் படுத்தல் பொருத்தமா? இது சிந்திக்கவேண்டிய கேள்வி'' (8) என்ற வினாவினாடு முதலாளித்துவத்தின் பிறப்புடன் தோன்றிய தேசிய எழுச்சிக்கு முன்னரே தேசிய இலக்கியம் சாத்தியமில்லை என்பதைப் பேராசிரியர் உணர்த்துகிறார்.

ஒரு வகையில் இந்திய தேசிய எழுச்சிக்கு ஒத்ததாயுள்ள அஜே வேளை தனக்கேயுரிய தன்மைகளையுடையதாயும் இலங்கையின் தேசிய இயக்க வரலாறு அமைந்தது.

ஈழத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் 'சனங்கள்' எனும் சொல்லை 'பரந்த—ஆழமான—பொருளில் நாவலர் பயன் படுத்தியுள்ளார் என்பதையும், 'பொதுசனத் தொடர்பின் முக்கியத்துவத்தை அறியு பூர்வமாகவும் உணர்வு பூர்வமாகவும் குறிப்பிடக்கூட வகையில் தெளிந்திருந்தார்' என்பதையும் கூறும் பேராசிரியர்: "அன்றுவரை நிலவிவந்த வழக்கத்திற்கு மாறாக ஜமீன்தாரர்களையோ, ஆதின கர்த்தாக்களையோ அல்லது பரம்பரைப் பிரபு

களையோ மாத்திரம் சம்காரியங்களுக்கு நம்பியிராமல் சாதாரண கல்வியறிவுடைய மக்களிடமும் பொதுக் காரியங்களுக்கு உதவி கோரினர் நாவலர்'' என்கிறார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பெருமக்கள் குறித்துக் கற்றோர் சிலர் மத்தியில் ஏற்பட்ட மன மாற்றத்தையே நாவலர் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகிறார். (9)

தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிற்குரிய முக்கியத்துவத்தை சிலர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனராயினும் போதிய அளவில் இன்னமும் விளக்கப் படவில்லை எனக் குறிப்பிடும் பேராசிரியர் ஈழத்து இலக்கியத்தைப் பொறுத்த வரையிலே சில சிறப்பியல்புடைய வரலாற்றுக் காரணங்களினால் சென்ற நூற்றாண்டு அதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைந்தது என்ற அடிப்படையில், அக் காலத்து இலக்கிய வாதிகளை 'ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள்' என்ற நூலில் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளதாக அந் நூலின் முன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார். (10)

"ஒவ்வொரு சமூக மக்களும், தாம் ஒரு குறிப்பிட்ட பாரம்பரியத்துக்கு வாரிசுகள் என்னும் உணர்வுடையவராய் வாழ்கின்றனர். அது அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தத்துவத்தையும் உலக நோக்கையும் பெருமளவிற்குப் பாதிக்கிறது. குறிப்பாகக் கலை இலக்கிய, சமய நம்பிக்கை, ஒழுக்கவியல் ஆகிய துறைகளில் பாரம்பரிய உணர்வு முனைப்பாகச் செயல்படுவதைக் காணலாம். ஆனால் அதே வேளையில், வெவ்வேறு காலப் பகுதிகளில் பாரம்பரியத்திற்கு வாரிசுகளாக இருப்பவர்கள் தமது பாரம்பரியக் கூறுகளில் சிற்சில பொருத்தமின்மைகளும் குறைபாடுகளும் இருப்பதைக் கண்டு அவற்றிற்குப் பரிகாரந்தேட முற்படுவதையும் காண்கிறோம். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் அத்தகைய ஒரு உணர்வு இலக்கைத் தமிழிலக்கிய உலகில் ஏற்பட்டது. பொதுவாகத் தமிழ்கூறு நல்லுலகிற்கு இது பொருந்து மாயினும் பல்வேறு காரணங்களினால், தமிழகத்திலும் பார்க்க இலங்கையிலே, அதிலும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு பல மாற்றங்களைக் கண்டதோடு, பின்வந்த மாற்றங்கள் பலவற்றுக்கு அதிகாரம் இடப்பட்ட காலப் பகுதியாயும் அமைகின்றது'' (11) எனக் கூறுகிறார் பேராசிரியர்.

இந்துக் கோயில்களில் இடம்பெறும் கணிகையரின் நடனம், வான வேடிக்கை முதலிய கேளிக்கைகள் காமாகர் கூட்டத்துக்கே உகந்தன எனப் பாதிரிமார் கிண்டல் செய்த நிலையில், இக்குறைகள் நிரூபித்தப் படவும்—பலதரப்பட்ட ஆதிக்க காரர்களின் அந்தஸ்தைப் பிரதிபலிக்கும் இடமாகவன்றி சைவ சித்தாந்த அடிப்படையிலான வழிபாட்டு இடங்களாக கோயில்கள் விளங்கவும் விரும்பிய நாவலர் அதற்கான போர்க்குரலை எழுப்பினார். "கோயி

வதிகாரிகளும், பிராமணர்களும் பிறப்புரிமையாலும் சொத்துடமையாலும் கோயில்களிலே தாம் எண்ணியவாறு நடந்தழையை நாவலர் கண்டிப்பதை நாம் கவனிக்கலாம். கோயிலோடு நேரடியாகச் சம்பந்தப்பட்டிராத் நாவலர்வர்கள் கோயில் நிர்வாகமும் வழிபாட்டு முறைகளும் சமயாசாரங்களும் எவ்வாறிருத்தல் வேண்டும் என நிர்ணயிக்க விரும்புவதை அவரது கூற்றுக்கள் தெளிவுறுத்துகின்றன" (12) என்பது பேராசிரியர் கருத்து.

கோயில்களில் கேலிக்கைக் கொண்டாட்டங்களுக்கு மாற்றிடாக சித்தாந்த விரிவுரைகளையும், காலாட்சேபங்களையும் நடத்த நாவலர் வழி அமைத்தார். 'தமிழ் வேதமாகிய' தேவாரத்தை கோயில்களில் பண்ணோடு இசைத்து மக்களுக்கு அறிவிட்டவல்ல கலைச் செல்வங்களைப் பயன் படுத்துமாறு வலியுறுத்தியதோடு அதைச் செயற்படுத்தியுங் காட்டினார். நாவலர் காலம்வரை சைவ சமயம் கோயில்களிலும் மடாலயங்களிலுமே பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது. அவற்றுடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டோரே, சமயம், தத்துவம், இறையியல் என்பன குறித்து அதிகாரபூர்வமாகப் பேசவும் எழுதவும் தகுதியுடையவர்களாகக் கொள்ளப்பட்டு வந்தனர். இந் நிறுவனங்களுக்கு வெளியே சைவ சித்தாந்த நூல்களைக் காண்பது தானும் அரிதாயிருந்தது. நாவலரே முதன் முதலாக எந்த ஒரு கோயிலையோ, தேவஸ்தானத்தையோ, மடாலயத்தையோ சார்ந்து நிற்காமல் சமயத்துறையில் அதிகாரபூர்வமான கருத்துக்களைத் துணிவுடன் கூறத்தக்கவராய் இருந்தார். சைவ சமய சம்பந்தமான சொற் பொழிவுகளைத் தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கியதன் மூலம், கோயிலதிகாரிகளினதும் மடாதிபதிகளினதும் ஏகபோக உரிமையாயிருந்த சைவத்திற்கு விடுதலையளித்து, சமயத்தில் நேர்மையான அக்கறை கொண்ட எவரும் அதில் ஈடுபட்டு உழைக்கலாம் என்னும் கருத்துக்கு நாவலர் வலுவூட்டினார் எனக் காட்டுகிறார் பேராசிரியர். (13)

நாவலரை இப்பது நெறியில் உழைக்கத் தூண்டியது சைவ சமயத்தின் அக முரண்பாடே ஆயினும், கிறிஸ்தவ பாதிரிமாரின் கிண்டல்கள் அதற்கு புறநிலை ரீதியாக உந்துதலளித்தது; ஏனெனத் திற்திரிப அம்சங்களை மரபின் பெயரால் திருத்த மறுத்த நிலப் பிரபுத்துவ ஆதிக்க உணர்வு படைத்த மடாலயத்தினர்க்கும், பிராமணர்க்கும் எதிரான இத்தகைய போராட்டம் தவிர்க்க வியலாததாயிருந்தது. அத்தகைய இறுக்கமான மரபுப்பிடியைத் தகர்க்கும் போர்க் குரலுக்கான கருத்துகளுக்கு ஆதாரத்தையும் பழமையிலிருந்தே தேட வேண்டியமை அன்றைய புறநிலை நியதியாகும்.

சைவ வேளாளர் எனக் கூறிக்கொண்டு சமயாசாரங்களினின்றும் பிறழ்ந்து வாழ்ந்தோரைக் கண்டுசினந்து, சாதியாசாரங்களை இறுக்கமாகப், பேண வேண்டுமென நாவலர் வலியுறுத்தியதை பேராசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்; "சாதிமுறை தகரட்டும் சமத்துவ நீதி ஒங்கட்டும்" என்ற கோஷம் முனைப்படைந்து சமூக மாற்றத்தை விழைந்து நின்ற சக்திகள் தீண்டாமை ஒழிப்பு போராட்டத்தை முன்னெடுத்த வேளையில், நாவலர் இயக்கமும் முன்னணிக்கு வந்தது. "நாவலர் சாதியர்க்காரம் இறுக்கமாகப் பேணப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தியமையால் நிராகரிக்கப்பட வேண்டியவர் எனும் போக்கும், வருணசிரம தர்மம் வலியுறுத்தும் அற நெறிகளை மீறும் ஆலயப் பிரவேசப் போராட்டங்கள் தவறானவை என்ற பழமை வாதிகளின் கருத்தும் நிலவிய வேளையில் பேராசிரியர் இவ்விடயத்தை வலியுறுத்துகிறார்.

நாவலர் மதவழிப்பட்ட போராட்டங்களினூடாக தேசிய உணர்வை வளர்க்கும் வகையில் செயற்பட்டதன் மூலமாக தமது காலத்துக்குரிய வரலாற்றுப் பணியை நிறைவு செய்கிறார்; பின் தொடர்ந்த தேசிய எழுச்சியின் முன்னோடியாகிறார். மாறாக, நவீன சமூகத்தின் தேசியப் பிரச்சனைகள் மேலும் பரிணமித்த கூறுகளை உள்ளடக்கியனவாகிறது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே நாவலருக்கு (1822 - 1879) சமகாலத்தவராக வசுந்த கோபால கிருஷ்ண பாரதி (1785-1875) 'நந்தனார் சரித்திரக் கிர்த்தனை'யில் (முதற்பதிப்பு 1861—2) சாதிப் பிரச்சனையைச் சமயப் பிரச்சனையாக நோக்கியிருந்ததைக் குறிப்பிடும் போது "கோபால கிருஷ்ண பாரதியார் காலத்தில் இது ஒருவேளை பொருத்தமாயிருந்திருக்கலாம். ஆனால் எமது காலத்தில் சாதிப் பிரச்சனையை சமயப் பிரச்சனையாக மாத்திரம் கணிக்க வியலாது. வர்க்கப் பிரச்சனையாகவும், தேசியப் பிரச்சனையாகவும் அது இருக்கிறது" (14) என்று பேராசிரியர் வலியுறுத்துகிறார்; தீண்டாமையை ஒழிக்கும் வகையிலான ஆலயப் பிரவேசப் போராட்டம் உள்ளிட்ட "சாதிமுறை தகரட்டும் சமத்துவ நீதி ஒங்கட்டும்" என்ற 1966, ஒக்டோபர் 21 எழுச்சியின் தொடர் போராட்டங்களின் வளர்திசையிலேயே (1969ம் ஆண்டில்) இதனை அவர் குறிப்பிடுவதும் "ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்று ஆலயப் பிரவேசம் ஒரு தேசியப் பிரச்சனையாகி விட்டது" (15) என அவர் வலியுறுத்துவதும் கவனிக்கத் தக்கன.

தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்க சிறப்பு மலரில் (1969ல்) 'போராட்டமும் வரலாறும்' என்ற தலைப்பில் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்: "பழைய இலக்கியங்களைக் காட்டி 'காந்தியும் சமாதானமும்' போதிப்போர் உண்மையில் மாற்றத்தை எதிர்ப்

பவர்கள்; போராட்டத்தை விரும்பாதவர்கள். அவர்கள் இலக்கியத்தைத் தமது நோக்கிற்கு ஏற்பப் பயன்படுத்துகிறார்கள். வள்ளுவன் முதல் வள்ளலார் வரை, சோனோ முதல் ஷொலொக் கொவ் வரை மனிதாபிமானம் பேசியோர் தொகை பெரிதுதான். ஆனால் மனிதனது அடிமைத் தனங்கள் தான் பலவிடங்களில் இன்னும் அறுபடவில்லை.... 'நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை' என்பது பழைய இலக்கியக் குரல். எல்லோரையும் உழைத்துண்ணும் நல்லவராகும் புரட்சியை நாடி நிற்கிறது இன்றைய உலகம். அந் நாட்டத்தின் ஒரு சிறு பொறியே சாதிப்போராட்டம்"(16).

தேசிய விடுதலையுடன் அதன் தவிர்க்கவியலாத பகுதியான சமூக விடுதலைக்கான இணைக்கப் படாதமையினால், சுதந்திரத்தின் பின்னரும் தேசியப் பிரச்சனையின் இத்தகைய அம்சங்கள் தொடர்ந்தன. மகாகவி பாரதி தேசிய விடுதலையுடன் பெண் விடுதலையும் சாதியமைப்பின் தகர்வும் வறுமை ஒழிப்பும் உள்ளிட்ட சமூக விடுதலை அம்சங்கள் இணைக்கப்பட வேண்டுமென் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்; ஆயினும் அவரது மறைவின் பின் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் சமுதாய வரலாறு வேறு விதமாக அமைந்தது: தேசிய விடுதலை சமூக விடுதலையை ஈட்டத் தவறியது. சுதந்திரத்தின் பின்னர் அப்பணி முன்னெடுக்கப் பட்டதன் பகுதியாகவே தீண்டாமை ஒழிப்புப் போராட்டம் தொடர்ந்தது.

நிலவுடமைச் சமூகத்தின் மிச்ச சொச்சமாக நீடித்த சாதியமைப்பைத் தகர்க்கும் போராட்டங்களை ஆதரித்தது போன்றே பெண் விடுதலை அம்சங்களையும் பேராசிரியர் ஆங்காங்கே சுட்டிக் காட்டி வந்துள்ளார்; பெண்ணைச் சிறையிட்டு வந்த தந்தை வழிக் கூட்டுக் குடும்பத்தின் தகர்வைக் குறிப்பிட்டதோடு(17), இருகட்சிக்கும் கற்ப நெறியைப் பொதுவாக வைக்காத சமூகக் கொடுமை யினால் பழி சுமத்தப்படும் அகலிகைகளின் கதையைத் தனியாக ஆராய்ந்து அந்தநிலை மாற்றப்படும் சரியான மார்க்கத்தையும் காட்டியுள்ளார்(18). சமூக மாற்றத்துக்கான போராட்டத்தின் பெண் விடுதலை இலட்சியம் இணைக்கப் படுதல் அவசியம் என அவ் வப்போது பேராசிரியர் வலியுறுத்துவதை அவதானிக்க முடியும்; தேசிய விடுதலையை யொட்டி பெண்விடுதலைக் குறிக்கோள்களின் சில நிறைவு பெற்றது போலன்றிச் சாதியமைப்பில் தளர்வு ஏற்படாத நிலையில் சாதியமைப்புக் கெதிரான பல தரப்பட்ட போராட்டங்கள் தவிர்க்க முடியாதனவாயிருந்தன. அந்தவகையில் தேசிய விடுதலை வரலாற்றைத் தொடர்ந்த தேசியப் பிரச்சனையின் பகுதியாகிய சாதிப் பிரச்சனை வரலாற்று அரங்கின் முன்னணிக்கு வந்தது.

இதற்குரிய வரலாற்றுப் போக்கை பேராசிரியர் ஆங்காங்கே குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார். இலங்கையில் விடுதலைக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இந்திய தேசிய வாத்தத்தின் செல்வாக்கு பல வழிகளில் இலங்கைத் தேசிய வாதிக்களை பாதித்தது எனக் குறிப்பிடும் பேராசிரியர், இலங்கையில் நவீன தேசிய வாத்தத்தின் தொடக்கத்தை பாரதியின் சமகாலத்தவரும் பாரதியுடன் பல வகையில் ஒப்புமையுடையவருமான துரையப்பா பிள்ளையிற் காண்கிறார். "இந் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து இலங்கையிலே தேசியவாதம் படிப்படியாகப் பரிணமித்து வந்துள்ளது. இத் தேசியவாதம் முற்பகுதியிலே சமய, சமூக, கலாச்சார துறைகளிலும் பிற்பகுதியிலே, பொருளியல் அரசியல் துறைகளிலும் முனைப்பாக வெளிப்பட்டது" என்கிறார்(19).

பேராசிரியர் குறிப்பிடுவது போல "ஆறுமுக நாவலரின் பன்முகப்பட்ட முயற்சிகளின் தருக்க ரீதியான வளர்ச்சியின் வடிவமாக"(20) துலங்கிய துரையப்பா பிள்ளையின் தேசியவாதம் முற்பகுதியின் முதிர் நிலையாயிருந்தது; பொருளியல் அரசியற் துறைகளில் முனைப்படைந்த தேசிய இலக்கிய நெறி ஐம்பதுகளின் நடுப் பகுதியிலிருந்தே அரும்பத் தொடங்குகிறது. "ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதி வரையில், சமூகத்தின் அடிநிலைகளில் உள்ள மாந்தர் நாவல்களிலே பாத்திரங்களாக இடம்பெறவில்லை. அதனால் இல்லாமை யின் அடிப்படையில் உலகை நோக்கி மாற்றம் கோரியவர்கள் இலக்கிய உலகில் சஞ்சரிக்கவில்லை. மத்தியதர வர்க்கத்தினரே தத்தம் குடும்பப் போராட்டங்களிலும், போட்டா போட்டிகளிலும், மனப் போராட்டங்களிலும் ஈடுபட்டிருப்பதை நாவல்கள் சித்தரித்தன. உழைக்கவும், ஊதியம் பெறவும், சாதாரண மனித உரிமைகளுடன் வர்ழவும் அவர்கள் போராடவில்லை"(21) என்பது பேராசிரியர் கருத்து.

இலங்கையில் 1953ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தின் தேசம் பரந்த மாபெரும் ஹர்த்தால் போராட்டம் இத்தகைய போராட்டங்களின் முன்னறிவிப்பாயிருந்தது. அதன் பரிணமிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் அறுபதுகளின் தேசியப் பிரச்சனையாகிய சாதிப்பிரச்சனை முன்னணிக்கு வந்தது.

இவ் விடத்தில் பேராசிரியரது இலக்கியப் பணிப் பிரசேசம் பற்றியும் பரிணமிப்புப் பற்றியும் கவனஞ் செலுத்துவது தகும். மாபெரும் 53ம் ஆண்டு ஹர்த்தால் காலத்தில் "இலங்கைப் பல்கலைக்கழகப் புகழகத் தேர்வு எழுதிவிட்டுச் சிலமாத காலம் வீட்டிற் 'சும்மா' இருந்த" வேளையில் ஆர்வத்தோடு நாவல்களைக் கற்று தொகுத்தும், வகுத்தும், பகுத்தும் ஒழுங்குபடுத்தி எழுதி

1954ல் வீரகேசரி ஞாயிறு இதழில் வெளிவந்த 'தமிழ் நாவலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்' என்ற கட்டுரைத் தொடரே அவருடைய முதலாது ஆய்வுப் படைப்பாகிய 'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' (22). உழைக்கும் மக்களுடைய போராட்டம் முனைப்படைந்து ஏகாதிபத்திய சார்பு யு. என். பி ஆட்சியைத் தாக்கியெறிந்து தேசிய முதலாளித்துவ சக்திகள் ஆட்சியதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற வழிகோலிய மக்கள் எழுச்சிக் காலகட்டம் அது; அந்த ஆண்டுகளே (ஐம்பதுகளின் முற்பகுதியே) பேராசிரியர் பல்கலைக் கழகப் படிப்பை மேற்கொண்ட காலமாகும்.

அப்போது மாக்ஸிஸ சித்தாந்தம் உழைக்கும் மக்களிடமும் இனஞ் சந்ததியிடமும் உணர்வையும் அறிவையும் தூண்டும் தத்துவமாய் வீறுகொண்டு வளர்ந்தது; பேராசிரியரும் புதிய தேசிய எழுச்சியாலும் மார்க்ஸியத்தாலும் கவரப்பட்டார். படிப்பை முடித்து 'தினகரன்' பிரதம ஆசிரியராக இருந்தபோது, 1960ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 12-14ம் திகதிய கல்கத்தா மாநாட்டில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கப் பிரதிநிதியாகக் கலந்துகொண்டார். தேசிய இலக்கியக் கோட்பாடு வேகம் பெற்றிருந்த அவ்வேளையில் — அந்தப் பின்னணியில் — முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கப் பிரதிநிதி என்ற வகையிலும் தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் என்ற வகையிலும் ஈழத்து இலக்கியத்தின் நோக்கையும் போக்கையும் இயன்றவரை எடுத்து விளக்கியிருந்ததுபற்றி அவர் 1981ல் எழுதியுள்ளமை (23) மனங்கொள்ளத்தக்கது.

தேசிய எழுச்சி முனைப்படைந்த அவ்வேளையில் பாரதியை முன்னிறுத்தி தேசிய இலக்கியப்பணி முனைப்படைவதாயிற்று. அவ்வியக்கத்தில் ஆர்வத்தோடு பங்குகொண்ட பேராசிரியர் '1956இல் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஏற்பாடு செய்த பாரதி விழா இலங்கையில் பாரதி இயக்கப் பரிணாமத்தில் முக்கியம் வாய்ந்தது' எனக் குறிப்பிடுகிறார்; தேசிய எழுச்சியின் காரணமும் காரியமுமான பாரதி இயக்கம் பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கும்போது முருகையனின் கருத்தையும் இணைத்துச் சொல்கிறார்: "பாரதி விழாவின் விளைவாக எழுந்த புத்துணர்ச்சியும், தூண்டுகோலாக அமைந்து தான் 1960 களில் இலங்கையில் இலக்கிய முற்போக்குவாதம் முனைப்புடன் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இதன் பன்முக வெளிப்பாடாகவே 'தேசிய இலக்கியம் வேண்டுமென்று கோரிநின்று குரல்கொடுத்தமை, சாகித்திய மண்டலத்தின் சீர்கேடுகளை எதிர்த்து நின்றமை, மரபுவாதிகளின் பழமை வாதத்தைச் சாடியமை, தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்காக உழைத்தமை, தென்னிந்திய சஞ்சிகைகளின் ஆதிக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தக் கோரியமை' (முருகையன் 'நாவலர் இயக்கம்' புதுமை இலக்கியம் - பாரதி நூற்றாண்டு முன்னோடி மலர்) இயக்க அடிப்படையில் அமைந்தன" (24).

தேசிய இலக்கியப்போக்கின் பரிணமிப்பில் மண்வாசனையும், சமகாலப் பிரச்சனைகளை மையமாகக் கொண்ட ஆக்கங்களும் இதற்கைய இயக்க ரீதியான போராட்டங்களினூடாக முனைப்புப் பெற்ற அதேவேளை, ஈழத்து இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் வரலாற்றுப் போக்கை பின்னோக்கிப்பார்த்து ஒழுங்கமைக்கும் போக்கும் முன்னணிக்கு வந்தது. "கடந்த நூற்றாண்டைப் பின்னோக்கிப் பார்க்கும் பொழுது, முன் எப்பொழுதும் இல்லாத அளவில் தற்சமயம் நாவலர் ஆய்வுகளுக்கு மிகவும் வரப்பாண ஒரு சூழ்நிலை இருத்தல் புலனாகும். இதற்குக் காரணங்கள் பல: நாவலர் இயக்க வளர்ச்சியின் காரணமாகவும், இந்நாட்டின் பொதுவான கலாசார எழுச்சியின் பெறுபெறுகவும் அண்மைக்காலத்தில் இலங்கைத் தமிழிலக்கியம் பலரது கவனத்தை கவர்ந்துள்ளது. படைப்பிலக்கியத் தேவைகளின் விளைவாகத் தோன்றிய தேசிய இலக்கிய இயக்கம், தொடக்கத்திலே சமகால இலக்கியங்களுக்கே முதன்மையளித்ததாயினும், தவிர்க்க இயலாதபடி விரைவிலேயே இலங்கைத் தமிழிலக்கியப் பாரம்பரியம் முழுவதையும் தழுவித் தனதாக்கிக் கொள்ள முனைந்தது. ஆற்றலும் அழகும் நிறைந்த பழைய படைப்புகளிலிருந்து நவீன ஆக்கங்களுக்கு உயிர்ச்சத்துப் பெறவேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்தது. இவ்வியக்கத்தின் விளைவுகளில் ஒன்றாகவே நாவலர் ஆய்வுகள் சரித்திர நோக்கிலும் சமூகவியற் கண்ணோட்டத்திலும் நடைபெறலாயின. பதினெட்டாம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த தமிழிலக்கியம் துருவி ஆராயப்படும் நிலை தோன்றியது" (25) எனும் பேராசிரியரது கருத்து மனங்கொள்ளத்தக்கது.

தேசிய இலக்கிய மறுமலர்ச்சியே நாவலரியக்கத் தோற்றத்துக்குக் கால்கோளாயிற்று எனும் பேராசிரியர், நவீன இலக்கியப் போக்கை நாவலர் மரபின் தொடர்ச்சியாகவே காண்கிறார். ஐம்பதாம் ஆண்டுகளைத் தொடர்ந்த "கடந்த இரு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக, சமுதாயநோக்கும் தேசாபிமானமும் தமிழிலக்கிய ஆர்வமும் கொண்டு, இன்றைய தேவைகளை இலக்கியத்திற் கலந்து ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர் இயங்கி வருவதும், நாவலர் மரபின் நவீன வெளிப்பாடு என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில், உண்மையான — உயிர்த்துடிப்பான — மரபு என்பது கடுமையான வரையறையற்றது; அது புனிதமான பெயர்ப்பட்டியலில் தங்கியிருக்காதது. காலத்துக்குக் காலம் தன்னத்தானே புதுப்பித்தும் தனக்கு வேண்டிய ஜீவசத்துப் பெற்றும் இயங்கிச் செல்வதே மரபு ஆகும்.

"இவ்வாறு பார்க்கும்போது நாவலர் மரபு என ஒன்று இருப்பதின் உண்மையையும், அது தொடர்ந்து இலங்கையில் இயங்கி

வந்திருக்கிறது என்பதையும், அதற்குச் சில சிறப்பியல்புகள் உண்டு என்பதையும், வெளித்தோற்றத்தில் சிற்சில மாற்றங்கள் தென்படும் அம் மரபு இன்றைக்கும் வாய்ப்புள்ள சில ஆக்கக்கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது என்பதையும், அக்கூறுகளில் ஒருமுகப் படுத்தப்பட்ட இலக்கிய நோக்கு, மக்கட்சார்பு, நாட்டு நலநாட்டம் என்பன சிறப்பானவை என்பதையும் அவை மறைமுகமாகவேனும் உள்ளார்ந்த சக்தியுடன் செயற்படுவதாலேயே தற்கால ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம் சிற்சில அம்சங்களில் தமிழக இலக்கியப் போக்கிலிருந்து வேறுபட்டு விளங்குகிறது என்பதையும் நாம் ஐயத்துக்கிடமின்றி உணரக்கூடியதாக இருக்கிறது” என்கிறார் பேராசிரியர் (26).

நாவலர் தமது சமகாலத்தவரின்றும் மாறுபட்டு காலதேச வர்த்தமானத்துக்கு அமைவாக முன்னெடுக்கப்படவேண்டிய வழி முறைகளை அறிந்து செயற்பட்டவர்; (27) அந்தநெறி (தத்தமது கால—இட மக்களது தேவைகளை முதன்மைப்படுத்தும் போக்கு) இலங்கையில் முத்துக்குமார கவிராசர் (1780-1851) (28), உடுப்பிட்டி குமாரசாமி முதலியார் (1791 - 1874) ஆகியோரிடம் முகிழ்க்க ஆரம்பித்து (29) நாவலரிடம் பரிணமிப்பைப் பெற்றது; தொடர்ந்த நாவலர்மரபு இராமலிங்கம், தி. த. சரவணமுத்துப் பிள்ளை, குமாரசாமிப்புவலர், (1854—1922), தெ. அ. துரையப்பா பிள்ளை, இடைக்காடர் நாகமுத்து, அம்பலவாணர், சோமசுந்தரப் புவலர், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை போன்றோருடாக வளர்ந்த வரலாற்றை ‘ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள்’ என்ற நூலில் பேராசிரியர் ஆராய்ந்துள்ளார்.

இந்த நூற்றாண்டின் ஐந்தாம்தசாப்தத்தில் (நாற்பதாம் ஆண்டுகளில்) மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தினர் இந்தமரபின் நேர்சிரான வளர்ச்சியை இறுதிநிலையில் வெளிப்படுத்தினர்; ஐம்பதாம் ஆண்டுகள், குறிப்பாக 53இன் மகத்தான ஹர்த்தால் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து சமய—சமூகத் துறைகளில் இருந்த தேசிய எழுச்சி பொருளியற் துறைக்குப் பரிணமித்ததும் வீறுகொண்ட புதிய மரபு ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியையொட்டி வளரலாயிற்று. அப்புதிய மரபுடன் தன் பணியை இணைத்த பேராசிரியர் அந்தநெறி சரியான மார்க்கத்தில் தொடர்வதற்கு அயராதுழைத்தார்.

அறுபதுகளிருந்து தென்னிந்தியத் தாக்கத்தை பெருமளவில் தவிர்க்கும் வகையில் இயக்கரீதியாகச் செயற்பட்ட அணியில் பேராசிரியரின் பங்களிப்பு மகத்தானது. நாவலரிலிருந்து மறுமலர்ச்சிக் கால இலக்கிய வாதிகள்வரை தமிழகத்துடன் கொண்டிருந்த உறவு வலுவானது. புதிய தேசிய மரபுக்கு அவசியப்பட்ட செல்நெறியை ஒழுங்கமைக்க முடிந்தமையினால் தமிழக நல்லுலகெங்கும் திராவிடரீயக்க மரபு தனது வரட்டுத் தனமான நடையைத் திணித்த

போதும் இலங்கைத் தமிழிலக்கியப் பரப்பை அதனால் வெற்றி கொள்ள முடியாமற் போனது (திராவிடரீயக்கத்தின் பிரதான அம்சமாகிய பிராமணிய எதிர்ப்புக்கான சமூக அடித்தளம் இலங்கையில் இருக்கவில்லை என்பதும், தமிழகத்தில் பிராமணர் கொண்டிருந்த சமூக ஆதிக்கங்களைக்கூட இலங்கைத் தமிழர் மத்தியில் திராவிடரீயக்கத் தலைமைச் சக்தியான வெள்ளாளரே கொண்டிருந்தனர் என்பதும் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டிய பிரதான அம்சமாகும்.)

பேராசிரியர் கோயில் பிரபந்தங்களுக்கு முன்னுரை எழுதும் போதும் “இப்பிரபந்தங்களில் இடம்பெற்ற தலக்காட்சிகள், பிரதேச வருணனைகள், ஊர்ஊர்வுகள் முதலியவற்றினடியாகவே, காலப்போக்கில் தேசிய இலக்கிய மரபு ஒன்று இந்நாட்டிலே பரிணமித்துள்ளது” (30) என்று தனது கருத்தை வலியுறுத்தி சமூகப் பார்வையும் இலக்கிய நெறியும் செழுமைப்பட உழைத்தமையை அவதானிக்கலாம்; மாக்ஸிஸம் பேசி கோயில் மலர்களுக்கும் மூகவுரை எழுதுவதா என்ற அர்த்தமற்ற கண்டனங்களுக்கு அவர் அஞ்சியதில்லை; அவரைப் பொறுத்தவரை சமூக மர்ற்றத்துக்கு அனுசரணையான விடயங்களே பிரதானமானவை; அதைவிடுத்து சமூகப் பிரச்சனையின் நிழல்களோடு (31) மோதி தனது பலத்தை அவர் விரயமாக்கியதில்லை.

ஈழத்து இலக்கியம் உலகப் பொதுவான தமிழிலக்கியத்தின் பகுதியேயாயினும் தேசிய இலக்கிய நெறி என்ற வகையில் ஈழத் தமிழிலக்கிய மரபு தனித்துவப் பேர்க்குடையதாய் மிளிர்வது தவிர்க்கவியலாததாகும். ஒரேமொழியில் வெவ்வேறு தேசிய இலக்கியங்கள் அமைவது சாத்தியமானதே. நெனே வெல்லேக்கும் (Rene Welleke) ஒஸ்ரின் வாரனும் (Austin Warren) ஆக்கிய ‘இலக்கியக் கொள்கை’ (Theory of Literature) எனும் நூலில் ஐரில், அமரிக்கதேசங்களில் எழுந்த ஆங்கில மொழியுடான அந்தந்த நாட்டு தேசிய இலக்கியங்களை பிரித்தானிய இலக்கியத்திலிருந்து வேறுபிரித்துக் காட்டியுள்ளமையை அவதானிக்க முடியும். (32)

அந்த வகையில் இலங்கையின் தேசிய இலக்கியமும் தமிழிலக்கியத்திற்கு வளமூட்டவல்ல வகையில் வளர்க்கப்பட்டது. தினகரன் பிரதம ஆசிரியராக இருந்தது முதல் பேராசிரியராக மறைந்த இறுதிக் காலம்வரை வடக்கு, கிழக்கு, மலையகத் தமிழர்கள் அனைவரதும் விசேட அம்சங்களையும் அவ்வப் பிரதேசத்திற்கான மண் வாசனையையும் ஆக்க இலக்கியங்களில் வெளிக்கொணரத் துணை புரிந்தார். அவரிடம் தேசம்பரந்த விசாலமான பார்வை இருந்தமையினாலேயே அனைத்துப் பிரதேச மக்களையும் இவ்வாறு பிரதிநிதித்துவப் படுத்தக்கூடிய செயற்பாட்டுக்கு வாய்ப்பிருந்தது.

நவீன ஈழத் தமிழிலக்கியத்தின் முழுப் புரிமாணத்திலும் கவனஞ் செலுத்திய பேராசிரியர், ஒவ்வொரு பிரதேச மக்களதும்

வாழ்முறையை இலக்கியமாக்கத் தகுதியானவர்களை உற்சாகமூட்டி எழுதவைத்துள்ளார்; அவ்வாறு எழுதத் தூண்டப் பட்டவர்களில் ஒருவரான மறைந்த மலையக இலக்கிய மேதை சி. வி. வேலுப் பிள்ளை, தன்னால் எழுதமுடியும் என்ற நம்பிக்கையை தனக்கு வளர்த்து எழுதவும் தூண்டிய முறையை பேராசிரியரின் அஞ்சலியுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். (33)

ஒவ்வொரு பிரதேசத்துப் பிரச்மனையையும் பேராசிரியர் தேசிய நலனின் அடிப்படையிலேயே நோக்கி, அவற்றை பிரதேசவாதமாக கொச்சைப்படுத்தும் போக்கை எதிர்த்தார். அவ்வாறே இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் தேசிய இனப்பிரச்சனையை அணுகியபோது, ஒரு புறம் சிறுபான்மை மக்கள் என்றவகையில் தமிழ் மக்கள் எதிர் நோக்கிய பிரச்சனைகளை சரியான நிலைகொண்டு நோக்கி நியாயமான போராட்டங்களை ஆதரித்தார்; மறுபுறம் குறுகிய தேசிய வாதமாக வளர்க்கப்படும் போக்கை எதிர்த்தார். (34)

1956ம் ஆண்டின் பின்னர் தேசிய எழுச்சியின் பொருளாதாரத் துறைப் பரிணமிப்பு முனைப்படைந்ததைத் தொடர்ந்து தேசிய இலக்கியம் முழு இலங்கையிலும் ஈட்டிய இத்தகைய புத்தூக்கம் பெற்ற மறுமலர்ச்சிப்பாதை, இலக்கியப் பரப்பில் மாற்றுக் கருத்துடையோரை மீறவியலா வரையறைக்குட்படுத்தியது; பேராசிரியரது முன்முயற்சியுடனும் வழிகாட்டலின் கீழும் பல படைப்புகள் பரந்த நோக்கிலான தேசிய இலக்கியப்போக்கை நெறிப்படுத்தியதால் மாற்றுப்போக்குடையோர் அரசியல் ரீதியில் ஏறக்குறைய திராவிடப் பாரம்பரியப்போக்கை மேற்கொண்ட போதிலும் இலக்கிய நடையில் தேசியப்போக்கை மீறாடியாதவர்களாயினர்.

பேராசிரியர் தொடர்பும் ஒரு காரணமாக இருந்தமையால் இனப்பற்றிலிருந்து தேசிய இலக்கிய நெறிக்கு விரைவாக ஈர்க்கப் பட்டமைக்கு அவரது பால்ய நண்பர் கவிஞர் முருகையன் சிறந்த உதாரணமாவார்; கவிஞர் முருகையனின் பரிணமிப்புக்களை பேராசிரியர் மேல்வரும் மூன்று கட்டங்களாக வகுத்துக்காட்டியுள்ளார்:

1. தொடக்க நிலை (1955 வரை) : காந்தியம், வள்ளுவம், போர் வெறுப்பு, அமைதிநாட்டம், அறஒழுக்கம் ஆகியன மேலோங்கியிருந்தன.

2. ஐம்பதுகளின் பிற்பாதி: இனப்பற்று, மொழியுரிமைகோரும் அரசியல் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தேடல், சமூக முரண்களின் அடியான நையாண்டி வெளிப்பட்டது.

3. அறுபதுகளின் பின்: சமுதாய நீதி, பகுத்தறிவுப் பார்வை, பொதுவுடமை நாட்டம், வாழ்க்கை அனுபவ விமரிசனங்கள் எனும் தனத்துக்கான பரிணமிப்பு (35).

இத்தகைய பரிணமிப்புப் படிநிலைகள் ஏனைய ஆக்க இலக்கியவாதி கட்டும் பொதுவாயிருந்தன (36) எனக் குறிப்பிடும் கவிஞர் முருகையன் பேராசிரியர் குறிப்பிடும் முன்றாங்கட்ட வளர்ச்சிக்கு அவரு

டைய பால்யகாலநட்பு நீடித்தமையும் காரணமாயிருந்ததெனக் கூறினார்.

1956ம் ஆண்டைத் தொடர்ந்து வளர்ச்சி பெற்று வந்த தேசிய இனப்பிரச்சனை அவருடைய மறைவின்போது தேசியப் பிரச்சனையாக வளர்ந்திருந்தது. அப்போதுங்கூட தேசியப் பிரச்சனையின் பகுதியாகவே தேசிய இனப்பிரச்சனையைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற கருத்தையே அவர் கொண்டிருந்தார்; 'ஈழம்' என்பதை ஒருங்கிணைந்த இலங்கையின் மறுபெயராகவே கருதிவந்த காரணத்தினால் இலங்கையின் தேசிய இலக்கிய முன்னோடிகளை இனங்காட்டும் தனது இறுதிப் படைப்புக்கு 'ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள்' எனப் பெயரிட்டிருந்தார்.

அவருடைய தேசிய உணர்வும் குறுகிய கண்ணோட்டத்தை விலக்கியதாயமைந்தது; தேசிய உணர்வை பாட்டாளி வர்க்க சர்வ தேசியத்தின் பகுதியாக அவர் கண்டார். எஃது தேசிய இலக்கியம் ஏனைய தேசங்களின் இலக்கியங்களோடு இணைந்து ஒரே உலகத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடையவராக பேராசிரியர் விளங்கினார்.

தேசிய உணர்வுக்கான புறநிலையை உருவாக்கிய முதலாளித் துவமே ஒரே உலகுக்கான முன்னோடையையும் உருவாக்கியிருப்பதை காட்டுவதற்கு மாக்ஸ்-ஏங்கெல்ஸின் மேற்கோளை எடுத்தாள்கிறார்; 'உலகச் சந்தையைச் சுரண்டுவதன் மூலம் பூர்ஷ்வா வர்க்கம், ஒவ்வொரு நாட்டின் பொருளுற்பத்திக்கும் பொருள் உபயோகத்திற்கும் ஒரு பொதுவான உலகத்தன்மை அளித்திருக்கிறது. புதிய தொழில்களின் உற்பத்திப் பொருட்கள் உள்நாட்டில் மட்டுமல்ல, உலகத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் உபயோகிக்கப் படுகின்றன... தேசங்கள் உலக ரீதியாக ஒன்றையொன்று சார்ந்திருக்கின்றன; பௌதிகப் பொருளுற்பத்தியைப் போலவே, அறிவுப் பொருளுற்பத்தியிலும் இதே நிலமை. தனிப்பட்ட நாடுகளின் அறிவுப் படைப்புகள் பொதுச்சொத்தாகின்றன. ஒருதலைப் பட்சமான தேசியப் பார்வையும் குறுகிய மனப்பான்மையும் மென்மேலும் அசாத்தியமாகின்றன. மிகப்பல தேசிய இலக்கியங்களிலிருந்தும் பிரதேச இலக்கியங்களிலிருந்தும் ஓர் உலக இலக்கியம் உதயமாகிறது' (37). இவை 'கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை' யின் வரிகள்; இப் பகுதியை தனது 'ஒரே உலக' இலட்சியத்திற்கு அனுசரணையாகக் காட்டுகிறார் பேராசிரியர்.

இவ்வகையில் முதலாளித்துவத்தின் சந்தைபீடிக்கும் போட்டி தேசிய உணர்வை துணையாக்கிக் கொள்ளும் போதே ஒரே உலகக் குறிக்கோளுக்கும் அடிப்படையை அமைக்கிறது. பொதுவாக ஒவ்வொரு தேசிய இனங்களிடையிலேயும் ஒடுக்குபவர்களதும் ஒடுக்கப் பட்டவர்களினதாமாக இரு வேறு தேசிய கலாச்சாரங்கள் உள்ளன (38). முதலாளித்துவ சமூகத்தில் விரலாற்று ரீதியில் தவிர்க்கவிய

லாத கோட்பாடாகிய, தேசிய இயக்க குறிக்கோளை, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களது போராட்டமாய் உள்ளவரை; பாட்டாளி வர்க்க உணர்வை மங்கச் செய்யாத வரையறைக்குள் மாக்ஸிஸ்தவிகள் ஆதரிப்பர் (39). அங்கே ஒரே தேசிய இனத்துள் உள்ள சுரண்டற் சிந்தனையுடனான தேசிய கலாச்சாரத்துக்கு எதிராக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் தேசிய கலாச்சாரம் தனது தவிர்க்கவியலாப் போராட்டத்தை நிகழ்த்தும். அக் காரணத்தினால் இயல்பாகவே அவை ஜனநாயக சோஷலிசக் குறிக்கோளுடைய தேசிய கலாச்சாரங்கவாக அமையும். அத்தகைய ஜனநாயக, சோஷலிச அம்சங்களையுடைய தேசிய கலாச்சாரங்கள் அனைத்தும் இணைந்தே (40) ஒரு உலகக் கலாச்சாரம் கட்டி வளர்க்கப்படுகிறது.

இத்தகைய புறநிலை யதார்த்தத்தை தோற்றுவித்த முதலாளித்துவம் இக் குறிக்கோள்களை முழுநிறைவானதாகக் முயற்சிச்சு வில்லை. பேராசிரியரின் வார்த்தைகளில், "இவை முதலாளித்துவ சகாப்தம் தோற்றுவித்த வாய்ப்பான அம்சங்கள். ஆனால் முதலாளித்துவம் தனது உள்ளார்ந்த முரண்பாடுகள் காரணமாக மனுக்குலம் ஒற்றுமையாகவும் அமைதியுடனும் வாழ்வதற்குத் தடையாக அமைந்து விடுகிறது. சுரண்டல் போட்டி, ஆக்கிரமிப்பு, யுத்தங்கள் முதலியனவும் முதலாளித்துவ சகாப்தத்தில் உலகளாவியனவாக உள்ளன. இந் நிலையிலேயே சோஷலிசம் முதலாளித்துவத்தின் கொடுமையை நீக்கிப் புதியதொரு சமூக அமைப்பை உருவாக்கும் மார்க்கத்தை உலகிற்கு அறிமுகப் படுத்தியுள்ளது. சோஷலிஸத்திலே 'மனிதர் உணவை மனிதர் பறிக்கும் வழக்கம்' இல்லாமையால் பேதமும் குரோதமும் மறைய வாய்ப்புண்டு" (41) எனக் கூறமுடியும்.

பேராசிரியரிடம் இத்தகைய பரந்த நோக்கு அளமயப் பெற்ற மையினால் ஒவ்வொரு பகுதிப் பிரச்சினையிலும் மனிதகுல விடுதலை குறிக்கோளுக்கு சாதக பாதக நிலைகளை அவதானித்துத் தனது ஆதரவையும் எதிர்ப்பையும் தீர்மானித்துக் கொண்டார். எடுத்துக் காட்டாக ஈரான்-ஈராக் யுத்தத்தின் போது தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி பகிரங்கமாகவே ஈராக்கை ஆதரித்தது; பேராசிரியர் இவையிரண்டுமே மூன்றாமுலக நாடுகள் என்ற வகையில், மேலாதிக்க வாதிகளின் சதிகளை முறியடித்து அந்தப் பொது எதிரிகட்கு எதிராக ஈரானும் ஈராக்கும் ஐக்கியப்பட வேண்டியது அவசியமாக உள்ளமையினால் தமக்குள் உள்ள பிரச்சனைகளை சமாதானமாகத் தீர்க்க வேண்டுமென வலியுறுத்தினார். (ஈரானின் நிலைப் பாட்டை அடாவடித்தனமானது எனப் பலரும் வர்ணித்த போது, ஈரானின் சமூக அமைப்பு எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதை ஈரான் மக்களே தீர்மானிக்க வேண்டும், தமது நாட்டின் சுதந்திரத்தைப் பேணும் இலட்சியத்துடன் இரு மேலாதிக்க வல்லரசுகளுக்குமெதிராகப் போராடும் ஈரான் மக்கள் மதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்ற கருத்தை பேராசிரியர் வலியுறுத்தினார்) (42).

ஒட்டுமொத்தமாக, தேசிய உணர்வை மனிதகுல விடுதலையின் திசைமார்க்கத்துக்கு எதிரானதடைக்கல்லாகப் பாவிக்கும் சபடத்தனங்களை இனங்கண்டு, காட்டி பாட்டாளிவர்க்க சர்வதேச நெறியில் தேசிய இலக்கியம் உருவாக உழைத்தமை பேராசிரியரின் குறிப்பான இயல்பாகும். அவரது எழுத்துக்களினூடாகவே அவர் தேசிய இலக்கியத்திற்கு வழங்கிய இத்தகைய வரைவிலக்கணத்தைக் கண்டுகொள்ள முடியும்; தாம் வாழும் சூழலைப் பிரதிபலித்து, தமது சமகால மக்களின் வாழ்வை - உணர்வை பிரதிபலிப்பதோடு, அவற்றை மனிதகுல விடுதலையின் திசைமார்க்கத்திற்கு இட்டுச் செலுத்தும் வகையில் சர்வதேச உணர்வோடு படைக்கும் இலக்கியம் தேசிய இலக்கியமாக அமையும் என்பது பேராசிரியர் கருத்து.

குறிப்புகள்

1. க. கைலாசபதி
பாரதிஆய்வுகள் NCBH, 41 - பிசிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், சென்னை 600 098, முதற்பதிப்பு மார்ச் 1984 பக் 100
2. அதேநூல் பக் 37
3. அதேநூல் பக் 41
4. அதேநூல் பக் 117
5. அதேநூல் பக் 74-5
6. அதேநூல் பக் 56-7
7. க. கைலாசபதி, 'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' NCBH, சென்னை 600 098, 3ம் பதிப்பு ஜூலை 1984, பக் 72-4)
8. க. கை, 'அடியும் முடியும்' (இலக்கியத்திற்கு கருத்துக்கள், பாரி நிலையம், 59 பிராட்வே, சென்னை 1, மார்ச் 70, பக் 261
9. க. கை, 'ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள்? பதிப்பாசிரியர் மே. த. ராசகுமார் முதற்பதிப்பு, 1988, பக் 18-19
10. அதேநூல் 9-10
11. அதேநூல் பக் 14,
12. க. கை 'இலக்கியச் சிந்தனைகள்' விஜயலக்ஷ்மி புத்தகசாலை 248 காலி வீதி, கொழும்பு 6, ஜனவரி 1983, பக் 35-6,.
13. அதேநூல் பக் 39-40,
14. அடியும் முடியும் பக் 340
15. அதேநூல் பக் 345
16. இலக்கிய சிந்தனைகள் பக் 130-1
17. அதேநூல்
18. அடியும் முடியும் பக் 126-200

19. ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள் பக் 111-2,
20. அதேநூல் பக் 110
21. இலக்கிய சிந்தனைகள் பக் 108-9,
22. தமிழ் நாவல் இலக்கியம் பக் 01
23. இலக்கிய சிந்தனைகள் பக் 29,
24. பாரதி ஆய்வுகள் 218-9,
25. க. கை. நாவலர் நூற்றாண்டு மலர் 1979
பதிப்பாசிரியர் க. கை பக் 12
26. ஈழத்து இலக்கிய, முன்னோடிகள், பக் 65-6,
27. நாவலர் மலர் 1969 பக்
28. ஈழத்து இலக்கிய, முன்னோடிகள், பக் 44-6,
29. அதேநூல் பக் 31-3,
30. கைலாசபதி (முகவுரை) "திருக்கேதீச்சரத்துக்கெளரிநாயகி
பின்னைத்தமிழ்" - சி. இ. சதாசிவம்பிள்ளை. யாழ் விவே
கானந்தா அச்சகம். 1976
31. பார்க்க; பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம் "மதமும்
மாக்விஸமும்" தாயகம் 19, ஒக்ரோபர் 1988 பக்
32. ரெனே வெல்லேக், ஓஸ்ரின் வாரன் "இலக்கியக் கொள்கை"
தமிழில் Dr. வி. ஐ. சுப்பிரமணியத்தின் மேற்பார்வையில் Phd
மாணவி எல், குளோறியா சுந்தரமதி, பாரிநிலையம்
59, பிராட்வே சென்னை மார்ச் 66, பக் 66-7
33. மாவலி 1983, பக் 6,
34. செம்பதாசை, Red Banner சஞ்சிகைகளில் அவர் எழுதிய
கட்டுரைகளைப் பார்க்க (மேலும், சி. கா. செந்திவேல் சமர்ப்
பிக்கும் 'கைலாசபதியின் சமூகநோக்கும் அரசியலும்' ஆய்வுக்
கட்டுரையை பார்க்க)
35. சமூகத் தொண்டன் 1981 "எமது கவிஞர்கள் - 1" பேராசி
ரியரின் இக்கட்டுரை கவிஞர் முருகையனின் "மாடுகள் மயிறு
அறுக்கும்" கவிதை தொகுப்பில் (அச்சில்) பின்னிணைப்பாக
உண்டு.
36. முருகையன் "ஒரு சில விதி செய்வோம் - கவிதைச் சிந்தனை
"வரதர் வெளியீடு யாழ்ப்பாணம் முதற் பதிப்பு 1972 பக் 6
37. இலக்கியச் சிந்தனைகள் பக் 87
38. லெனின் "தேசியக் கொள்கையும் பாட்டாளிவர்க்கச் சர்வ
தேசிய வாதமும் - சில பிரச்சனைகள்? முன்னேற்றப்பதிப்பகம்
1969 பக் 39 - 40
39. அதேநூல் பக் 43,
40. அதேநூல் பக் 27,
41. இக்கியச் சிந்தனைகள் பக் 87 - 8
42. செம்பதாசை மலர் - 2 இதழ் 6 - 7 1981 ஆனி - ஆடி பக் 5
உதயன் என்ற புனைபெயரில் "உலக அரங்கில் - அங்கும்
இங்கும்"

இந்த நாளிலிருந்து...

0 புவிநேசன்

சிந்துகிறேன் சிந்துகிறேன்
இரத்தத் துளிகளை
எந்த நாளிலிருந்து...
எந்த நாளிலிருந்து...

வந்ததுவா வசந்தம்
நின்றதுவா கொடுமை
சொந்த நாட்டிலின்று
அந்நிய முகங்கள்
இற்காய் தானு
சிந்திய இரத்தம்
செலவாய் போனது.

எங்ஙனம் நிகழ்ந்தது..
மனித வதைகள்
இன்னமும் தொடர

ஆயுதம் கொண்ட
அன்னிய மனிதர்
நெஞ்சை நிமிர்த்தி
நேராய் செல்லல்
எங்ஙனம் நிகழ்ந்தது
எப்படி நடந்தது.

எங்கள் பகைவர்
எங்கள் நண்பர்
எவரெவரென உணரல்
கடினம் ஆனதோ
கடினம் ஆனதோ
புதிதுணர் விழந்து
புரிந்துணர் வின்றி
காரியம் ஆற்றியது
எவரெவர் தவறே!

வீரம் விழைந்ததென
விதந்துரைத் திருந்தோம்
உர நெஞ்சினைக் கண்டு
உலகே வியந்தது
ஆயிரம் சதிகள்
நம்மைச் சூழ
வில்லங்கினை இறுக்கி
விடிவினை இழந்தோம்
விழைந்த வீரம்
விழலாய் போனது.

முன்னோர் செய்த
தவறென இகழ்ந்து
நாமே இழந்தோம்
அறிவினை இன்று
எமது தவறுகள்
எமக்கே வினைகள்
தவறுகள் திருத்தி
புதுவழி செல்ல
உறுதியை எடுப்போம்
எல்லோர் கடமையும்
இதுவென உணர்வோம்.

சிங்களப் பத்திரிகைகள் - சஞ்சிகைகள்

1832 முதல் 1833 வரை

★ இப்பனு அஸூமத்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி முதல் சிங்கள மக்களிடையே பொதுவான வாசிப்புத் திறன் ஏற்படத் தொடங்கிற்று. இதனால், புதிய சிங்கள மொழி இலக்கியம் இம் மக்களிடையே விரிவு பெறுவதற்கு சுலபமாயிற்று எனலாம். இந்த-சிங்கள இலக்கிய வளர்ச்சியினை நாம் நோக்குகின்ற பொழுது, இதற்கு உறுதுணையாக இருந்த ஆரம்ப காலத்தை சிங்களப் பத்திரிகைகளையும், சஞ்சிகைகளையும் நாம் ஒதுக்கிவிடுதல் இயலாத காரியமாகும்.

புதிய நாவல் இலக்கியத் துறைக்கு முன் வெளிவந்த நாவல் முறையான கதைகள், நாடோடிக்கதைகள், வாய்மொழிச் சிறுகதைகள், நாடோடிப் பாடல்கள் முதற்கொண்டு பின்பெழுந்த நாவல் போன்றவை பத்திரிகைச் சாஸ்திரீய சஞ்சிகைகளில் வெளியாகத் தொடங்கின. இவற்றை தொடராக வெளியிடவும் செய்தனர். இதேநேரம் கவிதைகளை மிக அதிகமாக இந்தப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் பிரசுரிக்கத் தொடங்கியதனால், சிங்களக் கவிதை இலக்கியம் மக்களிடையே பிரபலம் பெறமுடியுமாயிற்று.

சிங்கள கலை இலக்கியத் துறையில் பத்திரிகைகள் வெளிவருவதற்கு முன்னரே, சஞ்சிகைகள் வெளிவரத் தொடங்கின. இந்த அடிப்படையில் வெளிவந்த முதல் சிங்களச் சஞ்சிகை "மாசிக தேக்க" (மாதாந்தப் பரிசு) என்ற சஞ்சிகையே. 1832 ஆம் ஆண்டு, கோட்டையிலிருந்து வெளிவந்த இந்த சஞ்சிகை எட்டுப்பக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது.

பைபிளில் இருந்து எடுக்கப்பட்டதும்; அதிலிருந்த கருத்துக்களைக் கையாண்டு எழுதப்பட்டதுமான ஆக்கங்களையே பெரும்பாலும் பிரசுரித்து வந்த இந்த "மாசிக தேக்க" சஞ்சிகை, மிஷனரி பாடசாலை மாணவர்களிடையே விநியோகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. குறிப்பிட்ட சில காலமே இந்த முதல் சிங்களச் சஞ்சிகை வெளிவந்துள்ளது.

1839ல் ஆர். ஸ்பென்ஷர் ஹாட் எனும் ஃபாதரை ஆசிரியராகக் கொண்டு "லங்கா நிதாயை" (இலங்கைப் புதையல்) எனும்

சஞ்சிகை வெளிவரத் தொடங்கிற்று. கொழும்பு, மத புத்தக நிலையம். (Colombo Religious Tract Society) எனும் ஓர் அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்ட இந்த மாதாந்தச் சஞ்சிகை, தான் வெளிவரும் மாதம் சார்ந்த செய்திகளின் சாராம்சங்களைத் தொகுத்துத் தருவதையே தனது மிக முக்கிய பணியாகக் கொண்டிருந்தது. அதே நேரம் இருபத்தி நான்கு பக்கங்களைக் கொண்டு வெளிவந்த இந்த சஞ்சிகை மதக் கருத்துக்களையும் கொண்டிருந்தது. 1846 ஆம் ஆண்டு முடிவு பெறுவதற்குள் இந்தச் சஞ்சிகை மறைந்து விட்டது.

மீண்டும், இதே 'லங்கா நிதாயை' சஞ்சிகையானது கண்டி சிங்களப் புத்தக நிலையம் (Sinhalese Tract Society) எனும் அமைப்பின் மூலம் 1850 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. இந்த முறை, தொடர்ந்து பத்து வருடங்கள் வெளிவந்து பின் மீண்டும் மறைந்து விட்டது இச்சஞ்சிகை.

மூன்றாவது முறையாக, 1860ல் இதே 'லங்கா நிதாயை' சஞ்சிகை வெளிவந்துள்ளதை சிங்கள இலக்கிய வரலாற்றில் காண முடிகிறது. எனினும் எந்த விதத்திலும் இந்தச் சஞ்சிகை 1750 பிரதிகளுக்கு மேல் விற்பனையானதில்லை என்பது வரலாறு. 1860 முதல் வாரந்தோறும் பத்திரிகைகள் வெளிவரத் தொடங்கியதுடன் இந்தச் சஞ்சிகை மறைந்து விட்டது.

இதன் பின், 1842-ஜனவரி மாதம், கண்டி பெப்டிஷ்ட் மிஷன் சபையினரால் 'உரகல்' எனும் சஞ்சிகை ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஜே. ஹெரிஸ் வண. பிதானினால் வெளியிடப்பட்ட இச்சஞ்சிகையானது - அதே காலகட்டத்தில் 'Touchstone' என்ற பெயரில் ஆங்கிலத்திலும் வெளிவந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சுமார் 20 பக்கங்களைக் கொண்டிருக்கும் இந்த 'உரகல்' சஞ்சிகையானது ஒன்பது இதழ்களுடன் முற்றுப்பெற்று விட்டது.

இதிலிருந்து இரண்டு வருடங்கள் கழித்து, அதாவது 1844ல் மேல் கூறிய அதே மிஷன் சபையினரால், சி. சி. டோஷன் பிதாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு "விவேசகயா" எனும் சஞ்சிகை வெளிவரத் தொடங்கியது. இதுவும், ஆங்கிலத்தில் The Commentator என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ளது. முற்பத்திரண்டு பக்கங்களைக் கொண்டு வெளிவந்த இந்த சிங்களச் சஞ்சிகை, முழுக்க முழுக்க மதக் கோட்பாட்டுக் கருத்துக்களையே கொண்டிருந்தன. அப்படியும், இந்த சஞ்சிகை இரண்டு இதழ்களால் தான் தொடர்ந்து வெளிவந்துள்ளது.

இது போன்றே, 1846ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் டி. டி. விஜேசிங்ஹ முதலி அவர்களினால் வெளியிடப்பட்டு வந்த (சிங்க-ஆங்கில இரு மொழிகளிலும்) “கொழும்பு கதோலிக சங்கராவ” (கொழும்பு கத்தோலிக்க சஞ்சிகை) இதே வருட முடிவுக்குள் நின்று போய் விட்டது. இது இருபது பக்கங்களைக் கொண்ட மதப் பிரச்சார சஞ்சிகையாகும்.

‘நேடிவ் நோமல் இன்ஸ்டிடியூஷன்’ என்கின்ற சிங்கள ஆசிரியர்களின் விஞ்ஞான பீட மாணவர்களின் அமைப்பின் மூலமாக 1846ல் ஜோன் பெரெய்ரா என்பாரை ஆசிரியராகக் கொண்டு ‘சாஸ்திர நிதாயை’ எனும் சஞ்சிகை, ஓராண்டு வரை வெளிவந்துள்ளது.

1851, மே மாதம் கண்டியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட “சிங்கள அமத்யப சங்கராவ” ஒரே ஒரு இதழுடன் தடைப்பட்டு போயிற்று. டி. டி. விஜேசிங்ஹ முதலி என்பாரினால் கண்டியிலிருந்து 1852, மார்ச் மாதம் முதல் வெளியிடப்பட்ட - லங்காபிவர்த்திய’ எனும் சஞ்சிகையும் இதே ஆண்டு நின்றுப் போயிற்று. 1852, ஜூனியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட “சர்ச் மிஷனரி வார்த்தாவ” மாதாந்த வெளியீடாக தொடர்ந்து சில வருடங்கள் வெளிவந்தன.

இப்படியாக, 1832 முதல் இருபது வருடங்கள் முற்று முழுதாக சிறு சிறு சஞ்சிகைகள் சிங்கள இலக்கியத் துறையில் தோன்றி மறைந்தாலும், இவை போதியளவு கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்திடவில்லை எனினும் வாசிப்புப் பழக்கத்தினை மக்களிடையே அதிகரித்துள்ளன என்பது உண்மை. (தொடரும்)

வாசகர்கள் கலை இலக்கிய வாதிகள் கவனத்துக்கு

தாயகத்தை தொடர்ந்து - தாமதமின்றி - தவறாது பெறுவதற்கு உடன் சந்தாதாரராகுங்கள்.

விரைவில் மாத இதழாக்கும் குறிக்கோளுடன், அதுவரை, இரு மாதம் ஒரு இதழ் இடையீட்டின்றி வெளிவரும். கலை இலக்கியவாதிகள் ஆக்கங்களைத் தாமதமின்றி உடன் அனுப்பி உதவுங்கள்.

தொடர்புகொள்ள வேண்டிய முகவரி:

ந. இரவீந்திரன்

15/1, மின்சார நிலைய வீதி,

யாழ்ப்பாணம்,

இலங்கை.

மாவலி முதல் மஞ்சள்நதி வரை
சிந்து கங்கை யமுனை காவேரி
யாங்ஹி மீகொங் ஐராவதி அமுர்
யூபிரேட்டிஸ் டைகிரிஸ்
வொல்கா டனூப் தைபர்
நைல் நைஜர் ஸம்பேஸி ஸய்யிர்
மிஸூரி மிஸிஸிப்பி அமேஸன்
டாலிங் உட்பட
உலகின் நதிகள் அனைத்தையுமே
மனிதன்
அனைத்து அனுபவித்துள்ளான்

மாவலி முதல் மஞ்சள்நதி வரை
உலகின் நதிகள் அனைத்தின் நீரையும்
மனிதன்
சுவைத்து அருந்தியுள்ளான்
வயல்களில் செலுத்திப்
பயிர்களை விளைத்துள்ளான்
நதிகளில் விளைந்த
மீன்களைப் புசித்துள்ளான்
நீள அகலமாக
நீந்தி அளந்துள்ளான்
பாலம் அமைத்துப்
படகில் மிதந்துள்ளான்
அணைகள் எழுப்பித்
தேக்கி மறித்துத்
திருப்பி விளைத்துப்
பொறிகளை இயக்கி
ஆற்றல் விளைத்துள்ளான்

மாவலிமுதல் மஞ்சள்நதி வரை
உலகின் அத்தனை நதியோரங்களிலும்
மனிதன்
நடந்து திரிந்துள்ளான்
ஊர்ந்தும் பாய்ந்தும்

விழுந்து சிதறியும்
சேர்ந்தும் பிரிந்தும்
மெலிந்தும் விரிந்தும்
மலைகளையும் மண்ணையும் கடலையும்
இணைத்து அணைக்கும்
நதிகளின்
வேறுபடும் வேகமும் வடிவும்
கண்டு சளித்து
வியந்து நின்று
பாடிப் புகழ்ந்துள்ளான்
படங்கள் வரைந்துள்ளான்

மனிதனைச் சூழும்
மாசமுத்திரங்களின் மேலாக
மனிதனை ஆதரித்தவை
மாவலிமுதல் மஞ்சள்நதி வரை
மனிதன்
புனிதமானவையாகக் கருதிக்
கொண்டாடிய
மாநதிகளே.

மனிதனைப் போஷித்த
மாநதிகள்
இன்று
மாநகரங்களை மூழ்கடித்து
வயல்களை அழிக்கின்றன

உணவு விளைந்த நதிகளில்
நஞ்சு பரவி
மீன்கள் மடிகின்றன
நோய்கள் பரவுகின்றன

வற்றாத ஜீவநதிகள்
வரண்டு தெரிவதும்
புனித நதிகளில்
தூர்நாற்றம் புரள்வதும்
மனிதனின் அறியாமையாலா?

இல்லை நண்பனே -
தலாளித்துவத்துக்கு
வாந்திபேதி ஏற்பட்டு
மலைகள் மீதும்
நதிகள் மீதும்
கடல்கள் மீதும்
முழுமானுட இனத்தின் மீதும்
மலங்கழிப்பதனாலே தான்!

தமிழிற் கலைச் சொற்கள்

○ சி. சிவசேகரம்

‘வீரசேகரி’யில் வெளிவந்த பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம் அவர்களது ‘தமிழிற் கலைச்சொற்கள்’ கட்டுரை படித்தேன். பயிற்றுமொழி உத்தியோக மொழி என்னும் நோக்குகளில் தமிழ் மொழிக்கு நேர் எதிர்த்தடையாக ஆங்கில ஆதிக்கம் இங்கு கொடிகட்டிப் பறக்கிறது இந்தி ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து நிற்க ஆங்கில ஆதிக்கத்தை சுமந்து கொள்ளும்படி தமிழ்மக்கள் பலர் கட்டாயப் படுத்தப்படுகிறார்கள். தெளிவான சிந்தனைக்கு வழி இருந்தும் ‘அரசியல் இலாப நோக்கு’ வெற்றிநடை போடும் அவலம் இன்றைய தமிழகத்தில் நீடிக்கின்றது. பேராசிரியர் சிவசேகரம் அவர்களின் செறிவார்ந்த கருத்துகளை இங்குள்ளவர்கள் பார்வைக்கும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். ‘தேசிய இனப் பிரச்சனை’ இன்னமும் பொதுமக்கள் அளவில் சிந்திக்கப்படாமலேயே இருக்கின்றது. பேராசிரியரின் கலைச் சொல்லாக்கக் கருத்துக்களை நூற்றுக்கு நூறு ஏற்று மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன். ‘வாய்ச்சொல் வீரம்’ ஒதுங்க ‘ஆக்கக் சொல் வீரம்’ வரும் நாள் எந்நாளோ என தமிழகத்தில் வேதனைக்குரல் எழுப்புவோர் வெகுசிலரே.

ஆய்வறிஞர் பெ. சு. மணி

சென்னை.

7 - 4 - 89

‘இன்றைய உலகில் இலக்கியம்’ எனும் நூலில் முருகையன் சமகாலத் தமிழின் சில பிரச்சனைகள் பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளார். அந்நிய மோகம், முக்கியமாக ஆங்கில மோகம், தமிழ் ஆக்க இலக்கியத் துறைக்கு ஏற்படுத்தியுள்ள தீய விளைவுகளைப் பற்றியும் தமிழ்க்கலைச் சொற்களைப் புரிந்து கொள்ளக் கூட ஆங்கிலத்தின் துணையை நாடும் வருந்தத்தக்க நிலை ஏற்பட்டுள்ளதைப் பற்றியும் அவர் விளக்கியுள்ளார். இதற்குரிய சில காரணங்கள், நீண்டகால அந்நிய ஆட்சியுடனும் நவீன விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பம், பொழுதுபோக்கு போன்ற துறைகளில் மேற்கு நாடுகளின் ஆதிக்கத்துடனும் தொடர்புடையன. தமிழர் தமிழ்

மொழியின் குறைபாடுகளையும் தேவைகளையும் அடையாளங்கண்டு ஆவன செய்யத் தவறியமை அனைத்திலும் முக்கியமான காரணமாகும். தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் ஆதிக்கஞ் செலுத்தும் வர்க்கங்களைப் பொறுத்தவரை, தமிழின் வளர்ச்சி முக்கியமான ஒன்றல்ல. நமது பின்தங்கிய தொழில் விருத்தியும் சமுதாய அமைப்பும் அந்த வர்க்கங்களின் நலனைப்பேண இடையூறுக இல்லை. நமது தேசிய உணர்வின் விருத்தி முழுமையற்ற ஒன்றாகவும் இன்னமும் அயலார் நிழலிலேயே வளர ஆசையுறும் ஒன்றாகவுமே தொடர்ந்து வருகிறது. அந்நியர் ஆட்சி போனபின்பும் நம் அந்நிய மோகம் போகவில்லை. நம் மொழி உணர்வும் இன உணர்வும் அந்நிய ஆதிக்கத்தினின்று விடுபடத்திறனும் சகோதர இனங்கட்கு எதிரான பகைமையை வெளிப்படுத்தும் அளவுக்கு மேலை முதலாளித்துவ நாடுகளின் கலாசாரச் சீரழிவின் தாக்கத்தினின்று விடுபடுவது பற்றி அக்கறையுடையனவல்ல.

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் தேசிய விடுதலை இயக்கத்தின் போது பல தேசிய இனங்களதும் மொழி உணர்வு விழிப்படைந்தது. அதன் விளைவாகத் தாய்மொழிப் பிரயோகம் விரிவடைந்தது. அந்த விரிவு தொடர்வதற்குத் துணையாகத் துணைக்கண்ட மொழிகளை நவீன மொழிகளாக விஞ்ஞானம், கலை, தொழில், நுட்பம், மருத்துவம், சட்டம், அரசியல் ஆகிய சகல துறைகளிலும் சமகால அறிவை வழங்கவல்ல கருவிகளாக, விருத்தி செய்யும் ஆர்வம் காணப்பட்டது. ஆயினும் அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதில் உள்ள பல இடர்பாடுகளின் விளைவாக மொழி விருத்தி அரைகுறையான நிலையில் தேக்கமடைந்துள்ளது. இதற்கான காரணங்களுள் முக்கியமான ஒன்று உயர் கல்வி பற்றிய நமது பார்வை எனலாம். கல்வியின் இலக்கு உத்தியோகம் எனுமளவுக்கு கல்வி உத்தியோக வாய்ப்புடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாகவே கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. சாதாரண மக்களிடையே கல்வியைப் பரவலாக்குவதற்குவாற்தான முயற்சி மிகவும் குறுகலான இலக்குகளையே கொண்டிருந்தது விரிவான வலிய சமுதாய அத்திவாரம் இல்லாமலேயே தமிழிலும் பிற இந்தியத் துணைக்கண்ட மொழிகள் பலவற்றிலும் தாய்மொழி மூலம் உயர் கல்வி முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டனவேனவே. ஆங்கிலத்திற்கு பரிச்சயமுள்ளவர்கட்கு மட்டுமே கிட்டிய மேற்படிப்பு, தொழில், உத்தியோக வாய்ப்புக்கள், சட்டம், விஞ்ஞானம், மருத்துவம், சட்டடக்கலை, எந்திரவியல் போன்ற துறைகளில் ஆங்கிலத்தின் ஆதிக்கம் தொடரத் துணை நின்றன. தாய்மொழியில் நூல்கள் போதாமை, ஆசிரியர்கள் போதாமை, கலைச் சொற்கட்குத் தட்டுப்

பாடு என்றவாறான வாதங்கள் தாய்மொழிக் கல்விக்குத் தடையாக எழுந்தன. அவற்றுக்கு முகங்கொடுக்கும் முயற்சியில் சிலர் முழுமனதுடனும் உற்சாகத்துடனும் பங்கு பற்றியதோடு, அம் முயற்சிக்கு அரசாங்க ஆதரவு இருந்துங்கூட, தாய்மொழி மூலம் உயர்கல்விப் போதனை முயற்சி கலைப்பாடங்களில் மட்டுமே ஓரளவு முன்சென்றது. விஞ்ஞானத் தொழில்நுட்பச் சார்புடைய துறைகளில் ஆங்கிலமே தொடர்ந்தும் ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகிறது.

சீனவிலும், ஜப்பானிலும் எவ்வாறு தாய்மொழி மூலம் உயர் கல்வி நடைபெறுகிறது என்று நாம் வியக்கிறோம். அந்தச் சமுதாயங்களில் ஐரோப்பிய மொழிகளினதும் கலாச்சாரத்தினதும் செல்வாக்குப் புகுந்த சூழ்நிலை நம்முடையதின்றும் வேறுபட்டது. அங்கு முழுநாடும் நேரடியான கொலனி ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருக்கவில்லை; அயல்மொழிபடித்த ஒரு நடுத்தர வர்க்கத்தினர் மூலம் அரச நிர்வாகம் நடைபெறவில்லை; அயல்மொழிக் கல்வி மூலமே ஒருவன் சமுதாயத்தில் மேம்பட முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கவில்லை. அதனால் அயல்மொழிகளதும் கலாச்சாரங்களதும் தாக்கத்தினின்றும் அந்தச் சமுதாயங்கள் காவலிடப்பட்டிருந்தன என்று நாம் கருதுவதற்கில்லை; அயல் நாடுகளிலிருந்து பெளத்தம் முதல் இஸ்லாம் வரையிலான பல மதங்களும், விஞ்ஞானமும் மருத்துவமும் தொழில்நுட்பமும், நவீன சிந்தனை மரபுகளும் அச் சமுதாயங்களுட் புகுந்துள்ளன. ஆயினும் அயல் ஆதிக்கம் இல்லாமலேயே அவை உள்வாங்கப்பட்டமையால், காலப்போக்கில், எளிதாகவே அவர்களது கலாச்சார மரபுடன் ஒன்றிவிடவும் புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்குப் பங்களிக்கவும் அவற்றுக்கு இயலுமாகியது. எந்த ஒரு அயற் தாக்கமும் புதிய முரண்பாடுகளை விளைவிக்குமெனினும் அயற் தாக்கம் ஏற்படும் சூழ்நிலையே விளைவுகளின் தன்மையை நிர்ணயிக்கிறது. நமது சமுதாயச் சூழலில் மொழியின் பயன்பாடு வீட்டுக்கு ஒன்று, கோயிலுக்கு ஒன்று, வியாபாரத்துக்கு ஒன்று, விஞ்ஞானத்துக்கு ஒன்று என்ற விதமாகக் கூறுபோடப்பட்டுள்ளது. நாம் இதனின்றும் விடுபடும் வரை நமது மொழி வளர்ச்சி மிகவும் வரையறைக்குட்பட்டேயிருக்கும். எனவே நம் மொழி வளர்ச்சிக்கான பேரராட்டம் பரந்துபட்ட ஒரு சமுதாயப் பேரராட்டத்துடன் நெருங்கிப் பிணைந்துள்ளது; தாய் மொழியையே முற்றிலும் சார்ந்து நிற்கும் பரந்துபட்ட வெகு ஜனங்களின் அரசியல் ஆதிக்கத்தின் கீழேயே தமிழின் முழுமையான முன்னோக்கிய பாய்ச்சல் நடைபெறமுடியும்.

தமிழின் விருத்தி காலத்தால் மாறாத ஒரு தமிழ்த் தன்மையையோ அயல் மொழிக் கலப்போ பாதிப்போ இல்லாமையையோ சார்ந்திருக்க முடியாது. தமிழர் மட்டுமே வாழும் ஒரு உலகில் நாம் இல்லை; தமிழருக்கு வேண்டிய அனைத்தையும் தமிழ்ப்பேசும் மாநில எல்லைக்குள்ளேயேபெறவும் இயலாது. எனவே தமிழின் விருத்திபற்றிய நமது பார்வை, அந்நிய போகத்தை நிராகரிப்பது போன்று அந்நிய விரோதத்தையும் நிராகரித்து சர்வதேசமானுட சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் கலாச்சார, சமுதாய விருத்தியைச் சார்ந்து நிற்கவேண்டும். எந்த அயல்மொழியோ, கலாச்சாரமோ நமது மொழிக்கும் கலாச்சாரத்துக்கும் வளமூட்ட முடியுமாயின் அதன் பங்களிப்பு வரவேற்கத்தக்கதே ஆயினும் குருட்டுத்தனமாகக், கைக்கெட்டிய சகலவற்றையும் கொண்டுவந்து கொட்டிக்குவிப்பது வளர்ச்சியாகி விடாது. நமது சமுதாயத்தின் சமகாலத் தேவைகளையும் அதன் எதிர்கால வளத்திற்கு அவசியமான பணிகளையும் அடையாளங்கண்டு நமது மரபுவழிச் செல்வங் களையும் நம்வசமுள்ள வளங்களையும் அயல் மரபுகளினின்று பெறக்கூடியவற்றுடன் இணைத்துச் செயற்படுத்துவதெவ்வாறென்ற தெளிவான பார்வையை நம் விருத்தி செய்ய வேண்டும். கடந்த காலத்தில் மொழிவளர்ச்சி தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட பல நல்ல முயற்சிகள் எதிர்பார்த்த அளவு வெற்றி பெறாமலும்கூட சமுதாய சூழலேழக்கிய காரணம் எனினும் அந்த முயற்சிகள் ஒரு முழுமையான சமுதாயப் பார்வையுடன் இணைந்திராமையும் முக்கியமானதே.

தனித்தமிழ் இயக்கம் தமிழை அவசியமற்ற வடமொழிக் கலப்பினின்றும் தாய்மைப் படுத்தி எளிமையாக்கும் நோக்கில் முற்போக்கான ஒரு பணியை ஆற்றியது. ஆயினும் தமிழின் சொல்வளத்தைத் 'தனித் தமிழ்' எனக்கருதப்படும் சொற்களின் எல்லைக்குள் வரையறுக்கும் அதன் இலக்குப் பிற்போக்கானது. சமூகவியல், மெய்யியல் விஞ்ஞான, மருத்துவ தொழில்நுட்பக் கலைச் சொற்களைப் புதிதாகப் புனையும் முயற்சிகள் ஆங்கிலத்தில் உள்ள சொற்களுக்கு ஈடான தமிழ்ப்பதங்களை வழங்கும் முயற்சிகளாகவே இருந்தமை நமது சமுதாயச் சூழலில் தவிர்க்க அரியதே கலைச் சொற்களை வகுத்துச் சில பாடநூல்களைப் பிரசுரித்தல் மூலம் தமிழில் புதிய அறிவுத் துறைகள் நிலைபெறச் செய்யலாம் என்று சிலர் மனதார எதிர்பார்த்திருக்கலாம். ஆயினும் நமது சமுதாய நடைமுறைக்கு வெளியே விருத்தியடைந்த கல்வித் துறைகளை நமது மொழியில் நிறுவும் முயற்சிக்கு ஆதாரமாக ஒரு சமுதாய அடிப்படை இல்லாத சூழ்நிலையிற் பலரது நல்ல முயற்சிகளும் மணலில் விதைத்த நெல்மணிகள் போலாகின. தமிழில்

விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப அறிவை விருத்தி செய்யும் பல நல்ல பணிகள் உத்தியோகத்துக்காகவே கல்வி என்ற சமுதாய இலக்கின் முன்பு விழுந்து விட்டன. நமது விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஒரு வெகுஜன அடிப்படை இல்லாத வரையில், தமிழுக்குப் புதிய அறிவுத்துறைகள் தமிழர் நடுவே ஒரு சிறுபான்மைப் போக்காகவே இருக்க முடியும். அவற்றில் தேறுவோரது வர்க்க இயல்பும் கல்வித் தேவைகளும் தொழில்களின் தன்மையும் அவர்களை ஆங்கிலத்தை நோக்கியே உந்தும் நிலையில், தமிழ்மூலம், வழங்கப்படும் புதிய அறிவு தமிழின் விருத்திக்கு மேலும் உதவ இயலாது போய்விடுகிறது. இத்தகைய சூழலிற் தமிழிற் கலைச்சொல்லாக்கம் நடைமுறைத் தமிழினின்றும் பிரிந்தே நிற்கிறது. இது மட்டுமன்றி, உதிரியாக விஞ்ஞானத் தகவல்களை வழங்குகிற பத்திரிகை எழுத்தாளர்கள் தங்கள் மனதிற்குப்பட்ட விதமாகக் கலைச் சொற்களைப் புதிய அர்த்தத்தில் பிரயோகிக்கவும் சில சொற்களை முற்றாகவே துஷ்பிரயோகம் செய்யவும் நேருகிறது. (சில சமயங்களில் தகவல்கள் கூடத் தவறாகவே அமைத்து விடுகின்றன என்பதும் கவலைக்குரியது.)

தமிழிற் கலைச் சொற்களை உருவாக்கலில் மட்டுமன்றிப் பரவலாக் தவதிலும் நடைமுறைக்கு கந்த ஒரு பொதுக்கொள்கையை வகுக்கவும் ஆக்கபூர்வமான முறையிற் கடைப்பிடிக்கவும் முடியுமாயின் அக்கொள்கை தமிழில் குறுகிய காலத் தேவைக்காகப் புதிய அறிவுத்துறைகளை விருத்தி செய்ய உதவியாக இருப்பதோடு, நீண்டகால நோக்கிலும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

கலைச்சொல்லாக்கம் தொடர்பாக இலங்கையிற் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவந்த கொள்கைகள் பொதுவாக வரவேற்கத் தக்கனவே ஆயினும் அவை நடைமுறையைக் கணிப்பிலெடுக்கத் தவறும் போது நல்ல விளைவுகளைத் தரத் தவறுகின்றன. விஞ்ஞான தொழில்நுட்பக் கலைச் சொல்லாக்கத்தில் ஆங்கிலப் பதங்களை நேரடியாக மொழிபெயர்க்கும் போக்கே முதன்மை பெறுகிறது. வெகு காலம் முன்னர் *Water - Fall* எனும் பதத்தை நீர் வீழ்ச்சி என மொழி பெயர்த்து அருவி எனும் அழகிய சொல்லை மறக்கடித்தோம். (இன்று அருவி எனஞ்சொல், ஓடை எனும் கருத்துப் பட, *Stream* எனும் ஆங்கிலச் சொல்லைக் குறிக்க எந்திரவியலில் பயன்படுகிறது.) பெரும்பாலான விஞ்ஞான - தொழில்நுட்பக் கலைச்சொற்கள் புதிதாகப் புனையப்பட வேண்டியுள்ளன. எனவே நேரடியான மொழிபெயர்ப்பு பெரிதும் தவிர்க்க முடியாததே. ஆயினும் மொழிபெயர்ப்பு அபத்தமான விளைவுகளைத் தராமற் காக்கும் தேவையும் நமக்குள்ளது.

வெப்பவியக்கவியையல் (*Thermodynamics*) என்பது போன்ற நீண்டபதங்கள் அதிகம் இல்லையாயினும் இவ்வாறான மொழி பெயர்ப்பு அவசியமற்றது. வெப்பவியக்கவியல் என்பது சரியான மொழிபெயர்ப்பல்ல வெனினும் முன்னையதிலும் திருப்திகரமானது. கலைச் சொற்களில் எளிமை விரும்பத்தக்க ஒருபண்பு. எளிமையான சொல்லாக்கம் எப்போதுமே சாத்தியமில்லையாயினும் புதிய சொற்களை அமைக்கையிற் கருத்திற் கொள்ளப் படவேண்டிய இரு பண்புகள் எளிமையும் தெளிவும் எனலாம்.

ஒரு காலத்தில் *Engineering* என்ற சொல்லுக்குத் தமிழில் பொறியியல் என்ற சொல்லே வழங்கியது. ஆங்கில மூலத்தை விட அத் தமிழ்ச்சொல் பலவகையிலும் சிறப்பானது. எனினும் பொறி என்ற சொல் *Machine* ஐயும் குறிப்பதால் பொறியியலின் இடத்தில் எந்திரவியல் எனுஞ் சொல் புகுத்தப்பட்டது. (இது அவசியமற்றது என்பது என் எண்ணம்.) இத்தகைய சொல்லாக்கம் ஆங்கிலப்பதங்களை நேரடியாகத் தமிழ்ப்படுத்தும் நோக்கஞ் சார்ந்தது. என்பது தெளிவு. மரபுத் தமிழுக்கும் பழந்தமிழ்ச் சமுதாயத்துக்கும் முற்றிலும் அந்நியமான துறைகளில் சிக்கலதிகமின்றி இக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கலாம். மொழி பெயர்த்தல் அசாத்தியமான இடங்களில் மூலச் சொல்லைத் "தமிழ்ப்படுத்தி" உபயோகிக்கும் கொள்கை வரவேற்கத்தக்கதே. ஆயினும் சமகால மொழி நடைமுறை பற்றியும் சிறுபான்மைப் போக்காகவேனும் கடைப்பிடிக்கப்படும் மரபுபற்றியும் சுவனங்காட்டப்படுவது அவசியம்.

கியர், கிளச்சு, தைனமோ, இலத்திரன், போன்ற தமிழ்ப்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் மாற்றுச் சொற்களின்றியும் எஞ்சின், சிலிண்டர் போன்றன எந்திரம், உருளை ஆகிய மாற்றுச் சொற்களுடனும் கலைச்சொற்களாக ஏற்கப்பட்டமை சரியானதே. மறுபுறம் கரி, கந்தகம் போன்ற நல்ல தமிழ்ச் சொற்களுக்குப் பதிலாக காபன், சல்பர் போன்ற சொற்கள் புகுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டுமா என்ற நியாயமான கேள்வி எழுகிறது. இச் சொற்கள் கலைச்சொல்லாகக் கத்தில் சில பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கலாமெனினும் தமிழ் வரி வடிவத்தில், அதிருப்திகரமான முறையில், ஆங்கில மொழி வழக்கிலுள்ள பேர்களை எழுதும் முயற்சிக்கு உதவுகின்றன. அயல் மொழிப் பேர்களை வட எழுத்துக்களின் உதவியின்றி முடித்தவரை மரபுசார்ந்த முறையில் தமிழ் எழுத்துக்களில் எழுதுவதன் பிரச்சனைகளை நாம் நன்கு அறிவோம். பாரிய எழுத்துச் சீர்திருத்

தத்திற்கு முகங்கொடுக்க மனமின்றியும் அயல் மொழிச் சொற்களைத் தமிழில் எழுதுவதால் ஏற்படும் சிக்கல்களைத் தட்டிக் கழித்தும் செயற்பட்டதன் விளைவாக தமிழாகவுமின்றி ஆங்கிலமாகவுமின்றிக் கருத்துத்தெளிவற்ற கலைச்சொற்கள் பல ஏற்கெனவே உருவாகியுள்ளன.

அயல்மொழிச் சொற்களை எவ்வாறு தமிழ்ப்படுத்தும் முயற்சியில் வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழ்ப்படுத்தக் கையாளப்பட்ட பழைய விதிகள் நம்சமகாலப் பிரச்சனைக்கு முகங்கொடுக்கப் போதா என்பதைப் பேச்சுத் தமிழ் நடைமுறை வலியுறுத்தி வருகிறது. இப்பிரச்சனைக்குத் திருப்திகரமான தீர்வு காணுமை கலைச் சொல்லாக்கத்தைப் பெரிதும் பாதித்துள்ளது.

அயல்மொழிச் சொற்கள் தமிழிற் புகும் சூழ்நிலைகள் வேறுபடுகின்றன. சிலரது ஆங்கிலமோகம் காரணமாகவோ தம் பிற மொழி அறிவை மற்றவர் அறியச்செய்யும் தேவை கருதியோ தமிழுடன் கலந்து பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள் பெரும்பாலும் மொழிக்கு அயலானவையாகவே நிற்கின்றன. மறுபுறம், தகுந்த தமிழ்ச்சொல் இல்லாமையாலோ புணையப்பட்ட தமிழ்ச்சொல் பரவலாக ஏற்கப்படாமையாலோ நிலைபெறும் அயல்மொழிச் சொற்கள் தம்மூலவடிவிலோ தமிழ்ப்படுத்தப்பட்ட வடிவிலோ நிரந்தரமான இடத்தைப் பெற்று விடுகின்றன. அதேவேளை வழக்கில் உள்ள பல நல்ல தமிழ்ச் சொற்கள் இழக்கப்படும் சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டு வருகிறது. நம்மிடையே தமிழ்ச் சொற்களைத் செம்மையாகவும் தெளிவாகவும் பயன்படுத்தும் வழக்கம் குறைவாக இருப்பது தமிழ்மொழிப் பிரயோகத்தைப் பலவீனப்படுத்துகிறது என்பதும் நம் கவனத்துக்குரியது. ஆங்கிலத்தில் எழுதும் போதும் பேசும்போதும் கவனமாகச் சொற்களைத் தெரிந்தெடுக்கப் பழகியவர்கள் பலர் தமிழில் எழுதும் போதும் பேசும் போதும் சொற்களின் தெரிவு பற்றி அசட்டையாக இருக்கிறார்கள். அச்சப் பிழைகளும் இலக்கணப் பிழைகளும் வாக்கிய அமைப்பில் உள்ள தவறுகளும் கையெழுத்துப் பிரதி நிலைமுதல் இறுதி அச்ச வடிவு வரையிலான பல்வேறு கட்டங்களிலும் சுவனிக்கப்படாது தப்பி விடுகின்றன; வாசகர் மத்தியிற் கூட அவை பற்றி அதிகம் கவலை காட்டப்படுவதில்லை. இம் மனப்பான்மை மாறவேண்டும். கலைச் சொற்களை அமைப்பதில் எளிமையும், தெளிவும் முக்கியமானவையெனினும் நடைமுறையே அதிமுக்கியமானது என்பதை நாம் மறக்கலாகாது. கலைச்சொற்கள் அவை குறிக்கும் கருத்தையோ

பொருளையோ உணர்த்தவல்லவையாய் அமைவது கற்போருக்கு வசதியானது என்ற கருத்து வரவேற்கத்தக்கதெனினும் அதையே கலைச்சொல்லாக்கத்தின் அடிப்படை விதியாக்கவியலாது. நவீன உலகிற் பெருகிவரும் பல்வகையான கண்டுபிடிப்புக்கட்கும் தகுந்த காரணப் பேர்களை வழங்க இயலாததால் பல சமயங்களில் பொருட்களின் பேர்கள் அவற்றின் இயல்பையோ செயற்பாட்டையோ நேரடியாகவும் தெளிவாகவும் உணர்த்துவதில்லை. விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப வழக்கில், இடுகுறியாக வழங்கப்படும் பேர்கள் உட்படச் சகல கலைச்சொற்களும், பொதுவாகவே, அவற்றின் பாவனையின் போக்கில், நடைமுறைக்குச் சார்பாகவே விளங்கிக் கொள்ளப்படுகின்றன. தமிழிற் கலைச்சொல்லாக்கமும் இந்த உண்மையைக் கணிப்பில் எடுப்பது நல்லது. எந்தவொரு புதிய பொருளுக்கும் சமுதாய வழக்கிற் பரவலாக ஏற்கப்பட்ட ஒரு பேர் நிலைபெறுமாயின் அதையே அப்பொருளைக் குறிக்கும் கலைச்சொல்லாக ஏற்பது பெரிதும் உசந்தது. அவ்வாறான ஒரு சொல்லின் பிரயோகத்தால் பாரிய இடர்ப்பாடுகளோ தெளிவீனமோ ஏற்படுமெனின் அதை உரியவாறு மாற்றியமைப்பதும் அல்லாத பட்சத்தில் மாற்றுச் சொற்களைத் தேடுவதும் தகும். தமிழர் வாழும் வெவ்வேறு நாடுகட்கும் பிரதேசங்கட்குமிடையே மொழிப்பிரயோகத்தில் ஒற்றுமையைப் பேணுமாறு கலைச்சொற்களை அமைப்பதன் அவசியம் பலரால் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ள போதும், மொழிவழக்குப் பற்றிய குறுகிய பார்வையும் பிராந்திய அரசியற் பிணக்குகளும் அதற்கான ஒத்துழைப்பை பறித்து வருகின்றன.

கலைச்சொல்லாக்கம் எனும் போது தமிழுக்கும் தமிழ்ச் சமுதாயத்துக்கும் அயலான கல்வித்துறைகளை மட்டுமே நாம் கருத்திற் கொள்கிறோம். நமது மரபு சார்ந்த அறிவியல்துறைகளை விருத்தி செய்வது பற்றியும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். நம் சொல்வளத்தைப் பேணிப் பரவலாக்கவும் நம் மொழியின் வளமையைப் புதுப்புதுத் துறைகட்கு விரிக்கவும் நம் மரபை நாம் பயன்படுத்த முடியும். தென் ஆசியக் கலாச்சாரத்தின் நீண்ட வரலாற்றின் சாதனைகளை ஐரோப்பியர் சேரணித்து நமக்குத் திரும்ப வழங்க வேண்டிய நிலைக்கு நாம் நம்மைத் தாழ்த்திக் கொண்டுள்ளோம். நமது மரபுடன் நவீன விஞ்ஞானப் பார்வையை இணைக்கும் பணியை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

கலைச்சொற்கள் எவ்வளவு எளிமையானவையாக இருப்பினும், பரந்தளவில் மக்களைச் சென்றடையும் வரை அவை

மாதர்தம்மை... கொழுத்துவோர்!

சுதந்திர இந்தியா பெண்களை இழிவு செய்யும் அறிவீனத்தைக் கொழுத்திடக் கனவு கண்டார் பாரதி. பணமுதலைகளது ஆதிக்கத்தின் கீழ் சீதனச் சீரழிவுகளால் இளம் மனைவியர் தீயிட்டுக்கொழுத்தப்படுவது உள்ளிட்ட படுகொலைகளே இன்று மிகையாகியுள்ளது.

மூன்று ஆண்டுகளில் சீதனக்கொடுமையால் நாலாயிரத்திற்கும் அதிகமான இளம் பெண்கள் இந்தியாவில் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்; இந்திய தலைநகரத்தில் மட்டும் கடந்த ஓகஸ்ட்டிலிருந்து ஜனவரி வரையான ஆறுமாதங்களில் 50 இளம் யுவதிகள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

- இத்தகவலை இந்திய உள்துறை அமைச்சர் பி. சிதம்பரம் லோக சபையில் அண்மையில் தெரிவித்தார். இத்தனைக்கும் சீதனம் வாங்குவது சட்டத்தின் மூலம் 1961 இலிருந்து தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.

-பத்திரிகைச்செய்தி

மொழியின் ஒரு கூறு முடியாது. கலைச்சொற்கள் சமுதாய நடைமுறையுடே மொழியில் வேருன்றுகின்றன. அவற்றின் செம்மையான பாவனை பரவலாக்கப்படுவதன் மூலமே மொழி நவீன அறிவுத் துறைகளை ஆராய்ந்து விளக்கும் வலிமையைப் பெறுகிறது. எனவே கலைச்சொல்லாக்கத்தின் இலக்கு மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டியுள்ளது. தமிழிற் புதித தகவல்களை வழங்க முற்படுவோர் விஞ்ஞானக் கருத்துக்களைப் பொறுப்புணர்ச்சியுடனுங் கவனத்துடன் முன்வைப்பதும் கலைச்சொற்களைச் செம்மையாகவும் தெளிவாகவும் பயன்படுத்துவதும் மிகவும் விரும்பத்தக்கன.

★ அமைதி காத்தல்! 1987 ஐப்பசி O ஸ்வப்ன

எங்கள் வீதிகள் ஒழுங்கைகள் வழியே
எத்தனை காலம் அஞ்சி நடந்தோம்
எங்கள் வேலிகள் சுவர்களின் நடுவே
எத்தனை நாட்கள் பதுங்கி மறந்தோம்
எங்கள் வீட்டு இளைஞருக் காக
எத்தனை இரவுகள் நித்திரை மறந்தோம்
எங்கள் வாழ்வை எமக்கென மீட்க
எத்தனை ஆண்டுகள் கடுந்தவமிருந்தோம்.

வந்தது போரின் முடிவெனச் சொன்னார்
வந்தது நல்ல தீர்ப்பெனச் சொன்னார்
வந்தவர் அழையா விருந்தினரெனிலும்
வாசல்கள் யாவும் விரித்து திறந்தோம்
வந்தவர் நண்பர்கள் என்று நினைந்தோம்
வீதிகள் தோறும் தோரணம் இழைத்தோம்
வந்தனை செய்தோம் வாழ்த்தி மகிழ்ந்தோம்
வந்தது குறையின் கண்ணிடை அமைதி.

கடற்கரை வயல்கள் வீதிகள் வெளிகள்
காணுந் திசைதொறுங் கவச ஊர்திகள்
இடியென விழுந்த பலபெரும் வெடிகள்
தொடரும் பறிமுதல் கொள்ளைகள் கொலைகள்
படைகளின் ஒதுங்கி நாடிய நிழல்கள்
பெருஞ்சிறை ஆயின ஆலய மதில்கள்
சுடலையின் மோனம் சூழ்ந்திட எங்கள்
அமைதியைக் காத்தன ஆயுதப் படைகள்.

இருளாய் விடிந்த பொழுதில் விழித்தோம்
கனவு கலைந்தோம் போரில் எழுந்தோம்
எங்கள் வாழ்வை எமக்கென மீட்க
எத்தனை ஆண்டும் போரிடத் துணிந்தோம்.

ஓர் அரியாசனம்

O அல் அஸமீத்

உமக்கென்ன விசரே, தம்பி?

சுடுகா டெண்டால், எரிச்ச பிறகு கூட்டித் துப்புரவாக்கி
என்ன அழகா வச்சிருக்கினம்! இடுகா டெண்டால், குழிகள்ச்
சீமெந்தால மெழுகிப் பூஞ்சோலை மாதிரியெல்லோ பராமரிக்கி
னம்! நீர் எங்கட ஊரப்போய் மயானமெண்டு மயானத்தப் பகிடி
பண்ணீரே?

அது ஒரு நரகந் தம்பி! நரகத்தப் பாக்கோனுமெண்டா
சாக வேண்டியதில்லை! என்னோட இப்ப புறப்படும்.

அண்டைக்கு ரா ஏழு மணியப்போல டப்டப்பெண்டு சத்தம்
கேட்டுது. எங்களுக்கு விளங்கிட்டுது. முதல் நாளே பிள்ளயளத்
தீவுக்கு அனுப்பிப் போட்டம். இவள் சமயலறையில அப்பத்
தான் போய் அடுப்ப எரிச்ச விட்டவ. உடுத்தியிருந்த கவுனுக்கு
மேலால சும்மா ஒரு சீலயச் சுத்திக்கொண்டு ஓடினதுதான்!

இவளட தாயும் எங்களோட நிண்டவ. மூன்று பேருமா
குனிஞ்சும் பாஞ்சும் தவண்டும் ஆமிக்காரங்கள் மாதிரி ஓடினம்.
சடசடவெண்டு கேட்டது. அங்கயெல்லாஞ் சத்தம் வந்தாப்
போல கீழயோ கிடங்குக்குள்ளயோ கிடந்திட வேண்டியதுதான்!

இனிக்கிடந்தம். ட்றக்கெல்லாம் போய்ப் பத்துப் பதினஞ்சி
நிமிஷங்கழிச்ச ஒழும்பினம். ஒரு ஏழெட்டுப் பேர்போல் இருப்பம்.
இவளட தாய் ஒழும்பேல்ல! போய்ப் பாத்தன். தலைக்கயே
சன்னம் பாஞ்சி கிடந்தவள்....

பிறகென்ன செய்துது? வாய்விட்டு அழக்கூட ஏலாது!
அவளக் காவிக்கொண்டும் போகேலாது; விட்டுட்டும் போகே
லாது! ஊரடங்குச் சட்டம் வேற! பிறகு பக்கத்தில கிடந்த
டயர், டியூபுகளப் போட்டுக் கொளுத்தினதுதான்!...

நீர் என்னமோ மயானக்கதை கதைக்கிறீர்!

அண்டைக்கே இன்னொண்டு. ஆறு பேரும் ஒரு சைக்குழந்
தையும் அவசரமா ஒரு பயணம் போயிருக்கினம் ஹயரிங் கார்

ஒண்டில், அப்பவும் அந்த நேரத்தில் போகத் தேவை இல்லை யெண்டு இனசனம் மறிச்சிருக்குதுகள்! இவை கேட்காம வந்தவை. இடையில் காருக்கு என்னவோ ரிப்பயார் வந்ததில் ஊரடங்குச் சட்டமும் வந்திட்டுது! றைவர் கனவேகமாப் போயிருக்கிறான். ட்றுப்ஸ் துரத்தத் தொடங்கிட்டுது! றைவரும் வலு ஸ்பீடாப் போனவன். இ தால ட்றுப்ஸ் காரன் சில்லுக்கு வெடிவச்சுப் போட்டான்! றைவர் இறங்கி இருட்டுக்க ஓடிட்டான்! பிற கென்ன, ஆறு பேரயுஞ் சுட்டுக் கொண்டவங்கள்! அவங்களே பிரேதங்களோட காரக் கொளுத்திப்போட்டுப் போனவங்கள்!

ட்றுப்ஸ் போனபிறகு அக்கம் பக்கத்தால உள்ளவங்கள் வந்து பாத்திருக்கினம். ஆறுபேர்! குழந்தைப்பிள்ள வீதியோரமா ஒரு கானுக்க கிடந்துது! அதக் கொண்டுபோனவங்கள். பத்தொன்பது நாளைக்குப் பிறகுதான், றைவர் ஒரு மாதிரியா அங்க இங்க மாஞ்சி போட்டு இனசனத்தாற்ற போய்ச் சொன்னவன்! இப்ப குழந்தைப்பிள்ள இனசனத்தாரோட!

ட்றுப்ஸ் நான் குறை சொல்ல மாட்டன்! இவன் பணச் செடில்ல வந்தவன்!...சரி, அது வேற கதை!

இப்படி எல்லாம் நடக்கிற எங்கட பூமிய நீர் புனிதமான மயானத்துக்கு ஒப்பிடுறீரே, விசரன் மாதிரி!

அஞ்சாறு நாளைக்குப்பிறகு, எப்படியும் தீவுக்குப் போற தெண்டு நானும் இவளும் தீர்மானிச்ச நாங்கள். படகில முதல்ல பெண்டுகள மட்டுங் கொண்டுபோவதெண்டு படகுக்காரன் சொன் னவன். இவளப் போவெண்டு ஏத்தி விட்டநான்.

ஒரு கால் மைல் போலப் போய் இருப்பினம் ஹெலி ஒண்டு பறந்தது. என்ன நடக்கப் போகுதோ எண்டு யோசிக்க முதல்ல, டப்டப்டப்பெண்டு சன்னங்கள் பாயுது!

படகில இருந்தவங்கள் தண்ணியிக்கக் குதிச்சிப்போட்டார்கள்! ஹெலி போனபிறகு, படகுக்காரன் பெண்டுகளையும் ஏ த்தி க் கொண்டு திரும்பியே வந்துட்டான்! இவள் இனி பிரேதமாத் தான் என்னிட்ட வந்தவள்!...

என்ன இவ்வளவு லேசாச் சொல்லிப் போட்டெண்டு பாக்கிறீரே? நாங்களப்பா எண்டைக்கோ சா வேர லையில

கையெழுத்துப் போட்டுக்குடுத்துட்டம்! அதுக்கும் பிறகும் சீரி யஸர் சீவிக்க முடியுமே? இப்ப சீரியஸ் என்னெண்டா, பிள்ள யளும் நானும் உயிரோட இருக்கிறதுதான்! எல்லாருமே செத்துப் போயிட்டால் அதப்போல நின்மதி ஒண்டுமே கிடையாது!

உமக்கு இதெல்லாம் விளங்காது தம்பி! நெருப்பெண்டா உமக்குச் சுடுமே?...

நான் இந்த நேரத்தில் கொழும்புக்கு வந்திருக்க மாட்டநான். என்ற பிள்ளயன் எப்படி எண்டுதான் ஒரே துடியாய் க் கிடக்குது!...அங்க இருந்திருந்தா நிம்மதி!...ஜெர்மனியில நிற்கிற மூத்தவருக்கு தாயைப்பற்றி அறிவிக்க வேணுமே? அதுக்காகத் தான் வந்தநான்.

அங்க என்னெண்டு தபால்? ஆர் ஆருக்கு எழுதுகிறது? வெளியில இருந்து வாறதுதான். அதுகள் இனி ஷோப்பிங் பேக்கில போட்டு எண்டைக்காவது லொறியில காவிக்கொண்டு வருவாங்கள்! டெலிபோனும் கிடையாது. இருந்துதெண்டாத் தான் இஞ்சை யாருக்காவது போன் பண்ணி மூத்தவருக்கு அறி விக்கச் செய்திருப்பனே!...

நானெல்லாம் பேனையை எடுத்து எத்தின மாசமெண்டு தெரியாது! உட்கார்ந்துகொண்டு சுயசரிதை எழுதுறவைக்குத் தான் தேவைப்படும்! அங்க ஆற்ற சுயசரிதம் ஆருக்குத் தேவை? சீனிக்கு நாப்பது ரூபாவும் மண்ணெண்ணெய்க்கு இருவத்தினாலு ரூபாவும் மாவுக்கு இருவது ரூபாவும் தேடுறதா, பேனையைத் தேடுறதா? முந்திரிப்பழம்தான் ரெண்டு மூன்று ரூபாய்க்கு கிடைக்குது!

அண்டைக்கெல்லாந் தம்பி, ஆம்பிளப் பிள்ளயல வீட்டோடை வச்சிருக்கப் பயந்தம். அதுதான் வீட்டை ஈடுமானம் வச்சி மூத் தவர ஜெர்மனிக்கு அனுப்பின நாங்கள். இப்பப் பெட்டயள வச் சிருக்கப் பயமாக்கிடக்கு! அந்தக் காலத்தில சொல்லுவாங்கள், பெட்டயள வீட்டோட வச்சிருக்கிறது மடியில நெருப்பு வச் சிருக்கிறதுக்குச் சரியெண்டு. இப்ப, நெருப்புக்கு மத்தியிதைான் பெட்டயள வச்சிருக்க வேணும்! ஏதாவது நடக்கப் போகு தெண்டு தெரிஞ்சா டப்பெண்டு அப்பத்தான் நெருப்புக்க தள் ளிவிட வாய்ப்பா இருக்கும்! உமக்கு விளங்குதே இப்ப?

என்ன மலச்சப் போனீர்? அப்பா, நாஞ்சொல்றது கோடியில ஒரு பங்கு!...

ஒரு நாப்பது நாள் மட்டும் நாங்கள் வீட்டில் இல்ல. கோயிலடி, இனசனத்தாற்ற வீடு, அங்க, இங்கயெண்டு தீவு, குடா நாடு முழுவதுமே மாஞ்சி பிறகு வீட்டுக்கு வந்தநாங்கள். சன்னங்கள் பட்டோ ஷெல்லடிகள் தெறிச்சோ சுவரெல்லாம் இந்த அம்மைத்தழுப்புகள் வந்தமாதிரி ஒட்டையள்! எஸ்பெஸ்டாஸ் சீட்டுகளும் அப்பிடி! கட்டில், மேசை, கதிரை, கொஞ்சம் சட்டி, பாணைகளைத் தவிர வீட்டில் ஒண்டுமே கிடையாது! டீவீ, ரேடியோ, கடிக்காரம், கெபினட், மெத்தையள் - எல்லாமே போச்சு! கல்லுக்குகைக்குள்ள ஆதிகாலத்தில மனிசன் சிவிச்ச மாதிரித்தான் சிவிக்க வேண்டிக் கிடக்கு!...ஆரெண்டு சொல்ல? ஆரிட்ட போய்க் சொல்ல?...வீட்டுக்கு வீடு இதுதானே?...

பிறகு இப்ப மறுபடியும் பிள்ளயள் தீவில்தான்! அங்கயென் டால் பயமில்ல அதுவும் இன்டைக்கு நாளைக்கு எப்படியோ!... அழகான குமர்ப்பிள்ளை செத்துப் போனால், அவள எரிக்காமல் இல்லாட்டில் புதைக்காமல் சும்மா விட்டுட்டுப் போகக்கூட மனம் வருகுதில்லயெண்டால் நீர் புரிஞ்சொள்ளுமன்!

நாங்கள் பெடியன்களையோ ராணுவத்தையோ இண்டியன் ட்ரூப்ப்சையோ குறை சொல்ல முடியாது, தம்பி! எங்கட தமிழற்ற பழம்பெருமயப் பேசிப்பேசி நாங்கள் எப்பவிருந்தோ சாகத் தொடங்கிப் போட்டம்! எங்கட காலத்தில எங்களுக்காக நாங்கள் என்ன வெட்டிக் கிழிச்சப் போட்டம்?... அதுக்குப் பலன் தான் இது! ஆரயும் குறை சொல்ற தெண்டா எங்கள் நாங்கள் தான் குறை சொல்ல வேணும்!

நீதியெண்டு சொலுறம். அந்த நீதிய ஆர், தம்பி, படச்சது? மனிசன்தானே?...மனிசன் படச்சது மனிசனுக்குப் பெறுமதி இல்லத்தானே?அவன் எதுவுஞ்செய்யலாம், எப்பவுஞ் சொய்யலாந்தானே?...ஆண்டவன் நீதியெண்டு ஒண்டு கிடக்குது அதுதான் பொதுநீதி. அதைக் கடைப்பிடிச்சா எல்லாமே சரியா வரும்! இப்பத்தான் ஆண்டவனயே இல்லையெண்டு சொல்லுங்களே?... சரி, விரும்; இது ஒரு நாளும் உருப்பட்டு வரப்போறதில்லை!...

என்னிட்ட படிச்ச எத்தனையோ புத்திசாவிப் பிள்ளயள் எல்லாம் போயிட்டுதுகள்! அப்படி ஆயிரக்கணக்கில போயிட்டுதுகள்!...ஆருக்கு நட்டமெண்டு யோசியும், நீர்! போனவயளுக்கா நட்டம்?

தத்துவம் பேசிறெண்டு பாக்கிறீரா? அல்லாட்டில் குழந்தைப் பிள்ளபால சிலாம்புறெண்டு பாக்கிறீரா? எங்கட ஊருக்கு, தம்பி இப்ப குழந்தப்பிள்ளயள் தத்துவம் பேசும்; என்னப்போல வயசு முறிஞ்சதுகள் மழலை பேசும்! ரண்டும் ஒண்டுதான்!

என்னவோ, தம்பி! இப்ப ஊருக்குப் போறதான். போய்ச் சேருவனோ ஂண்டதும் தெரியாது! சேர்றதெண்டாலும் எப்ப வெண்டுந் தெரியாது! உமக்கு அறிவிக்கவும் மார்க்கமில்ல! ஏதோ...சீவன் இழுத்துக்கிடந்தா...ஒரு காலத்தில பாப்பம்!... என்ன?...சரி, நான் வாறன் ராசா!...

என்ன நீர் பெட்டயளப் போல அழுகிறீர்?...சும்மாயிரும்!... எங்கட பெட்டயளிட்ட நீர் பாடம் படிக்க வேணும்!...போம், போம்!...வீட்ட போம்; இஞ்ச கொழும்புக்க எங்கயாவது குண்டு வெடிச்சாலும் வெடிக்கும்! காலங்கெட்டுப் போய்க் கிடக்குது!... நேரத்தோட வீட்ட போம், தம்பி...

★ ★ ★

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா (12 இதழ்கள்)

இலங்கை : ரூபா 90.00

இந்தியா : 9 அமெரிக்க டொலர்

மத்தியகிழக்கு நாடுகள் : 10 அமெரிக்க டொலர்

ஐரோப்பா - அவுஸ்திரேலியா : 11 அமெரிக்க டொலர்

அமெரிக்கா - கனடா : அமெரிக்க 13 டொலர்

(காசோலைகளில் PAY எனுமிடத்தில்

‘N. RAVEENDRAN PEOPLE’S BANK

KANNATHIDY S/A 7140’ என எழுதவேண்டும்.)

அதே கரங்கள்

●————— பேணிஸ் ஜோன்ஸன் ரேகொன்

சிலி,
நின் நீர்ப் பெருக்குகள்
சொவேற்றேஜூடு சிவப்பாய்ப் பாய்கின்றன

சிலி பற்றி நீ கேள்விப்பட்டிருந்தால்
சொவேற்றே பற்றியும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறாய்
அங்கு ஒடுக்குமுறையின் இரத்த ஆறு
சுரங்கங்களின் ஆழத்துக்குப் பாய்கிறது

அயென்டேயின் ஜீவனை நெறித்த
அதே கரங்கள்
சொவேற்றேவின் சேறுபடிந்த தெருவொன்றில்
குழந்தைகள் மீது துப்பாக்கி விசையை அழுத்தின

வில்மிங்றன் சிறையின் பத்துக் கூண்டுகளிற்
சாவினைத் திருப்பிய கைகளே
இளம் ஸ்ரீவ் மிச்செலைத்
தூசு அடர்ந்த மலைச்சாரற் புதைகுழியிலிட்டன

சிலி,
நின் நீர்ப்பெருக்குகள்
சொவேற்றேஜூடு சிவப்பாய்ப் பாய்கின்றன
அதே கரங்கள்
அதே நீர்ப்பெருக்குகள்.

இலங்கை

நூல் விமர்சனம்

இனஒடுக்கலும்

விடுதலைப் போராட்டமும்

ஆசிரியர் : இமயவரம்பன்

வெளியீடு : புதிய பூமி ஜூன் 1988

பக்கங்கள் : 123

O

சு. முத்துகிருஷ்ணன்

இலங்கை இனப் பிரச்சினை பற்றி அண்மக் காலத் தில் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அந்நூல்களில் பெரும்பாலானவை. இனப் பிரச்சனையை இலங்கை மக்களின் இனம், மொழி, சமயம், கலாசாரம் ஆகிய வற்றின் கோணங்களிலிருந்து ஆய்வு செய்கின்றன. ஆனால் இந் நூல், இலங்கை இனப் பிரச்சினையைச் சமூக, பொருளாதார அடிப்படையில், அதாவது மார்க்சிச-லெனினிசக் கண்ணோட்டத் தில் ஆராய்கிறது. நூலாசிரியர் எழுதிய இரண்டு தமிழ், ஓர் ஆங்கிலக் கட்டுரையின் தமிழாக்கம் ஆகிய மூன்று கட்டுரைகளின் தொகுப்பே இந்நூல்.

மொழி, சமயம், இனம் கலாசாரம் ஆகிய துறைகளில் தமிழ் - சிங்கள மக்களிடையே காணப்படும் வேற்றுமை விட, ஒற்றுமைகளே அதிகம்; அவ்வாறு இருந்தும் அவர்களிடையே இனவாதமும், இனவெறியும் தோன்றக் காரணம் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளும், வர்க்க முரண்பாடுகளேயாகும்; பிரிட்டிஷ் ஆட்சி அதன் கொதிப்பத்திய நலனுக்காகப் பிரித்தாளும்கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து, தமிழ், சிங்கள மக்களிடையே இனவேற்றுமையைத் தோற்றுவித்தது; சுதந்திரத்திற்குப்பின் ஆட்சிக்கு வந்த ஐக்கிய தேசியக்கட்சி, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி ஆகிய இரண்டும் வர்க்க நிறுவனங்களேயாகும். அவ்விரண்டும் தேசிய முதலாளிகளின் நலனைப் பாதுகாக்க இனவாதத்தை இனவெறியாக மாற்றின; தமிழ் காங்கிரஸ், அதிலிருந்து தோன்றிய தமிழரசுக் கட்சி ஆகியவையும் வர்க்க நிறுவனங்களேயாகும். இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்கள் அனைவரின் நலத்தில் அவ்விரண்டு கட்சிகளுக்கும் அக்கறை இருக்கவில்லை; ஆளும் வர்க்கத்தின் ஆதரவு பெளத்த மதபீடங்களுக்குத் தேவைப்பட்டதால், பெளத்த பிக்குகளும் இனவாத அரசியலில் தீவிரமடைந்தனர்; தமிழரசுக் கட்சியின் செல்வாக்கு சரியத் தொடங்கியபோது, அதைச் சரிக் கட்ட இளைஞர்களைக் கொண்டு பல புது இயக்கங்களை அக் கட்சி தோற்றுவித்தது; ஆனால் காலப்போக்கில், அப்புது இயக்

கங்கள் தமிழரசுக் கட்சியின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விலகித் தீவிர இயக்கங்களாக மாறிவிட்டன என நூலாசிரியர் இலங்கையில் தமிழ்த் தீவிர இயக்கங்கள் தோன்றிய வழிமுறையைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

சிங்கள மக்களுக்குத் தமிழ் மக்கள்மீது சந்தேகம் ஏற்படத் தமிழரசுக் கட்சியில் செயல்களே காரணமாகும் என நூலாசிரியர் அக் கட்சியைச் சாடுகிறார். அக் கட்சியின் “சமஷ்டி” (Federal System) கோரிக்கை, 1956ம் ஆண்டு ஒருமொழிச் சட்டத்திற்கு எதிரான அதன் போராட்டம், 1957ம் ஆண்டு “ஸ்ரீ” எதிர்ப்பு இயக்கம், 1961ம் ஆண்டில் அக் கட்சியின் தபால் முத்திரை வெளியீடு, தனித் தமிழ் இயக்கம் ஆகிய செயல்களைச் சிங்களர்கள் பிரிவினை முயற்சியாகவே கண்டனர்; சிங்கள மக்களது இந்தச் சந்தேகத்தைப் போக்கத் தமிழரசுக் கட்சி எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை; இந்தச் சந்தேகத்தைச் சுரண்டல் காரர்கள் வர்க்க நலத்திற்காக இனவெறியாக மாற்றிவிட்டனர் என்பது நூலாசிரியரின் வாதமாகும்.

இலங்கையின் இனப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான தீர்வு தனி ஈழம்தான் என்பதையும் நூலாசிரியர் ஆராய்கிறார். அமெரிக்காவில் நீக்ரோக்களும், தென் ஆப்பிரிக்காவில் கறுப்பர்களும் வெள்ளையரின் இனவெறிக்கெதிராகப் போராடிவருகிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் தனி நாடு கோரவில்லை; இலங்கையின் இனப் பிரச்சினைக்குப் பிரிவினை ஒரு தீர்வு ஆகாது; வர்க்க நிறுவனங்களினால் அதற்கு ஒரு நிரந்தரத் தீர்வு காணவும் இயலாது. “தேசிய இனப் பிரச்சினைக்குத் தொழிலாளிவர்க்க அரசியல் அதிகாரத்தினால் ஒரு நீண்ட காலத் தீர்வு காண முடியுமே அன்றி, அதற்கு வேறு வழி கிடையாது” (பக்கம் 90) என அவர் கருதுகிறார்.

முன்னரவது கட்டுரையில், கடந்த 30 ஆண்டு காலத்தில் இப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளும், அம்முயற்சிகளை எவ்வாறு சுரண்டல் வர்க்கம் முறியடித்தன என்பதும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. பின்னிணைப்பில் இப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (இடது) யின் யோசனைகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் கோட்பாட்டின் கோணத்திலிருந்து ஆராயப்பட்டாலும், இலங்கையின் இனப் பிரச்சினையின் பின்னணியிலுள்ள சமூக, பொருளாதாரச் சக்திகளை அடையாளம் கண்டு கொள்ள இந்நூல் பெரிதும் உதவுகிறது. இலங்கையின் இனப் பிரச்சினையைப் பற்றிப் மெருகி வரும் நூல்களில் இந்நூலுக்கு ஒரு முக்கிய இடமுண்டு.

நன்றி: தினமணி 13 - 2 - 89 (சென்னை)

அலையில் வளையும் உண்மைகள்

சிவசேகரம்

மார்க்ஸிய உலகநோக்கையும் மார்க்ஸிய அரசியல் இயக்கங்களையும் மார்க்ஸியச் சார்புள்ள படைப்பாளிகளையும் விமர்சகர்களையும் துற்றுவதையே பணியாகக் கொண்டுள்ள பத்திரிகைகளில் அலை இன்னொன்று. விரக்தியும் காழ்ப்புணர்வும் உந்த வெளியாகும் நிந்தனைகளும் அவதூறுகளும் அலைக்குப் புதியனவல்ல. பொதுவாக அவற்றை அலட்சியம் செய்வதே தகும். எனவே அலையில் அபிப்பிராயங்களைப் பற்றி நாம் அதிகம் அக்கறை காட்ட வேண்டிய தில்லை. உண்மைகளைத் திரிக்கவும் உண்மைகளை மிகுந்த சிக்கனத்துடன் கையாளவும் அலை முற்படும்போது அவற்றைச் சுட்டிக் காட்டுவது அலைபற்றிச் சிலரது பிரமைகளைக் களைய உதவும் என்பதால் அண்மையில் அலையில் வெளியான சில விஷயங்களைப் பற்றி மேலும் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

என் “செப்பனிட்ட படிமங்கள்” (1988) சுவிதைத் தொகுதியின் முன்னுரையில் சில கவிதைகள் பற்றிய சுருக்கமான குறிப்புக்களைச் சேர்த்திருந்தேன். தெலுங்குக் கவிஞர் ஸ்ரீஸ்ரீயின் கவிதையொன்றன் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பைத் தமிழ்ப்படுத்தும் படி பத்மநாபஹயர் (1983 இல்) கேட்டிருந்தார். அதை உடனடியாகவே செய்து ஆங்கிலவடிவம் படுமோசமானது எனவும் அதன் தமிழ்ப் படுத்தல் பற்றி எனக்கு மிகுந்த அதிருப்தி உள்ளது எனவும் அவருக்கு எழுதினேன். அந்த ஆட்சேபணையை மீறி (1985 இல்) அலை அதைப் பிரசுரித்ததையும் பின்பு புதிய பூமிக்கு அக் கவிதையைத் தழுவி எனக்குத் திருப்திகரமான முறையில் மறுபடி எழுதிய விஷயத்தையும் என் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டதையிட்டு அலையில் (1989) ஒரு எதிர்வினை வெளியானது. அதில் “நானாகவே மொழிபெயர்ப்பைச் செய்து அனுப்பியதாக நான் கூறினேன் என்றவாறு கருத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. என் முன்னுரையைக் கவனமாக வாசித்து விட்டுத்தான் பதில் எழுதினார்களா தெரியவில்லை. வழமையாகவே என் படைப்புக்கள் பற்றி நான் அதிருப்தி தெரிவிப்பதைக் காரணங்காட்டி அந்த மொழிபெயர்ப்பை வெளியிட்டதை நியாயப்படுத்தியிருந்தார்கள். ஆனால் எப்போதாயினும் பிரசுரத்துக்கு அனுப்பும் நிலையில் என் ஆக்கம் எதைப்பற்றியும் அவ்வளவு கடுமையாக விமர்சித்து எழுதியிருந்தேனாயின் அந்த வாதம் நியாயமானதாக இருக்கும். எஸ். வீ. ராஜதுரை என் பவர் எழுதிய இருத்தவியல்வாதம் என்ற நூலை நான் 1983 இல் அலைக்காக விமர்சித்து எழுதி அதன் பிரதியை திரு. ராஜதுரையின் பார்வைக்கு நேரடியாக அனுப்பியிருந்தேன். அலையில்

வந்த அவரது பதிலில், விமர்சனத்துக்கும் அப்பாற்பட்டு எழுப்பப்பட்ட சில விஷயங்களுக்கு நான் எழுதிய சுருக்கமான பதிலை அலை பிரசுரிக்கவில்லை. அதற்காக விளக்கத்தை பத்மநாபஜயரிடம் பலமுறை கேட்டும் இதுவரை பதில் இல்லை. அலைக்கு விஷய தானம் கேட்டுப் பத்மநாபஜயர் 1984-85 இல் பலமுறை எழுதிய போதும் நான் அனுப்பாத காரணம், முக்கியமாக, அலை விளக்கம் தரத் தவறியமையே. இச் சூழ்நிலையிலேயே, பிரசுரமாகாது என்று நான் நினைத்திருந்த மொழிபெயர்ப்பு எதிர்பாராத விதமாக வெளியானது. இரண்டு வருஷமாக மறக்கப்பட்ட மொழி பெயர்ப்பு திடீரென்று பிரசுரமான "நல்லெண்ணத்துக்கு" நான் பத்மநாபஜயரைக் குறை கூறவில்லை.

தமிழவன் 'படிகளி'லும் 'நதிக்கரைமூங்கிலி'லும் 1983 இனக் கலவரங்களைப் பற்றிய கவிதைகளை வெளியிட்ட சூழ்நிலையில் என்னைக் கலந்தாலோசிக்க அவருக்கு அவகாசமோ வசதியோ இருக்கவில்லை. நதிக்கரை மூங்கிலில் வெளியான அபத்தமான முன்னுரை பற்றி மனவருத்தம் தெரிவித்து அவர் எனக்கு எழுதியிருந்ததையும் நான் அனுப்பிய கவிதைகள் பார்வைக்கு மட்டுமே என்று நான் குறிப்பிட்டத் தவறியதையும் இங்கு சொல்வது தரும். தமிழவன்-படிகள் என்று வரும்போது ருரு நியாயம் பத்மநாபன்-அலை என்று வரும் போது இன்னொரு நியாயம் என்று குறைப்படும் அலை ஆசிரியர்கள் தமிழவன் பிரசுரித்த சூழ்நிலையையும் அலை பிரசுரித்த சூழ்நிலையையும் நன்கு அறிவார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். அலை, பத்மநாபஜயருடைய முதுகுக்குப்பின்னால் ஒளிய என்ன அவசியமோ தெரியவில்லை.

மோசமானது என்று நான் குறிப்பிட்டது குறிப்பிட்ட ஸ்ரீ ஸ்ரீ கவிதையின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பையே. கவிதை மொழி பெயர்ப்பின் தன்மை பற்றிய தெளிவை அலை ஆசிரியர்களிடம் நான் எதிர்பார்க்க நியாயமில்லை. ஒரு கவிதையை மொழிபெயர்ப்பது, உண்மையில், கிட்டத்தட்ட இன்னொரு கவிதையை உருவாக்குகிறகாரியம் போன்றது. எனவே என் மொழி பெயர்ப்பு, அவர்கட்கு, என் கவிதைகள் பலவற்றையும் விடச் சிறப்பாகத் தெரிகிறது என்றால் நான் அது பற்றி குறைப்பட அவசியமில்லை. எதையாவது முறையாக ஒப்பிட அவசியமானால் புதிய பூமிக்காக ஸ்ரீ ஸ்ரீயின் கவிதையைத் தழுவி எழுதினேனே அதனுடன் ஒப்பிட்டிருக்கலாம். (அப்போது நான் முன்னுரையில் கூறிய கருத்து ஊர்ஜிதமாகியிருக்கும் என்ற அபாயம் பற்றி எச்சரிக்க வேண்டியுள்ளது!) நிற்க —

சிலகாலமாக அலையின் கவனம் கவிஞர் முருகையன் மீதும் திரும்பியுள்ளது. இனவிதையும் பிரிவினையும் ஒன்றே அல்ல என்பதை உணர்த்தி விடுதலைப் போராட்டம் மக்கள் மீதான அடக்கு முறையாகவும், அராஜகமாகவும் வக்கிரமாவதைக் கண்டிக்கத் தயங்காத குற்றம் முருகையனுடையது. முருகையன் முற்போக்குவாதியாக இருப்பதற்கு நாத்கிகம் அவசியமான தகுதி என்று நான் கருதவில்லை. முருகையன் முருகனது சிறப்பியல் புகழைப் பற்றி ஒரு விரிவுரையில் அழகுபட எடுத்துரைத்தது பற்றி அலை (இரண்டு இதழ்களில்) குறை கூறியிருந்தது. இதே முருகையன் முருகனைப் பற்றிப் பேசாமல் கிரேக்கரோமன் கடவுள் ஒருவரைப் பற்றியோ அல்லது பெளத்தமரபிலோ சீனமரபிலோ வழங்கும் ஒரு தெய்வத்தைப் பற்றியோ பேசி இருந்தால் அது வேறு விஷயமாக இருந்திருக்கும். அலை ஆசிரியர்கள் முருகையன் ஒரு வரட்டு நாத்திகராக இல்லை என்று மனம் வருந்துகிறார்களோ தெரியவில்லை. இது போன்றே, கைலாசபதி மீதும், முன்பு, ஆறு முகநாவலர் பற்றிய அவரது ஆய்வுக்கட்டுரையை ஆதாரமாகக் கொண்டு தாக்குதல் தொடுக்கப்பட்டது இவர்களது உண்மையான மனத்தாங்கல் என்னவென்று தெரியவில்லை: ஒருவேளை, மாக்ஸிய விமர்சகர்கள் வரட்டு நாத்திகர்களாக இருந்திருந்தால் அதற்காக அவர்களைத் தாக்குவது எளிதாக இருந்திருக்கும் என்ற எண்ணமோ?

எங்கெங்கேயோ எழுதப்படுகிற விஷயங்களை அரைகுறையாக விளங்கிக்கொண்டு உள்ளூர் மாக்ஸிய வாதிகளின் வரட்டுத்தனத்தைத் தாக்குகிறதாகச் சொல்கிறவர்களது விமர்சனங்களில் சந்திரமண்டலத்துச் சோலைகள் கண்முன் விரிகின்றன.

நன்றி

தாயகம் - 20 கூடிய பக்கங்களுடன் சிறப்பிதழாக அமைய உதவி நல்கிய விளப்பரதாரர் கட்டும்,

தொடர்ந்து தாயகத்தை ஆர்வத்துடன் வாங்கும் வாசக அன்பர்கட்கும் சந்தாதாரர் கட்டும்,

தரமாகத் தாயகம் அமைய ஆக்கங்களும் ஆரோக்கியமான ஆலோசனைகளும் தந்துதவும் கலை இலக்கிய நண்பர்கட்கும்,

எமது மனமுவந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

— ஆசிரியர் குழு

மறைந்தும் மறையாத நினைவுச் சுடர்கள்

இலங்கையின் முதலாவது தொழிலாளர் இயக்கத்தைக் கட்டிவளர்த்தவர்களுள் ஒருவரும், கல்விமானும், முதலாவது கம்யூனிஸ்ட் தலைவருமான தேசபக்தர் வைத்தியலிங்கம் அவர்களதும்—

இலங்கை ஆயுள்வேத சங்கத்தின் ஊடாக தேசிய வைத்தியத்துறையை விருத்திசெய்த மேதை இமில் இன்னொசித்தம்பி அவர்களதும்—

நாடகக்கலையை மக்களிடம் எடுத்துச்செல்லும் ஆர்வத்தில் சந்தர்ப்பம் வழங்கிய அனைத்துச் சக்திகளோடு ஒத்துழைத்தவரும், இறுதி ஆண்டில் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் முழு அளவான செயற்பாடுகளோடு தன்னை இணைத்துக் கொண்டவருமான கலைஞர் எஸ். ஜெயக்குமார் அவர்களதும்—

“தமிழர் சால்பு” உலகெலாம் விளங்க ஆய்வுநெறியைப் பயன்படுத்தியவரும், மக்களுக்கான நாடகமரபை வகுத்துச் செழுமைப்படுத்தியவருமான பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்களதும்—

சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையுடாகவும் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடாகவும் வேறும் வாய்ப்பான களங்களுடாகவும் ஒடுக்கப்பட்ட சிறுபான்மைத்தமிழர்களது உயர்வுக்கு அயராது உழைத்த எம். சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களதும்—

சாதியத்தைத் தகர்த்து சமத்துவ நெறியைவளர்க்கும் பணியைச் சாதிக்கண்ணேட்டத்திலன்றி, தேசியப் பிரச்சனையின் பகுதியாக நோக்கி, தீண்டாமைக் கொடுமையை வேரோடு தகர்க்கும் வேணவாவோடு இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1966 ஒக்ரோபர் 21இல் தலைமைதாங்கி முன்னெடுத்த ஊர்வலத்திலும், தொடர்ந்த பலதரப்பட்ட போராட்டங்களிலும் பங்கெடுத்து, அதன் வளர்ச்சியாக முகிழ்த்த தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பையுமேற்று சாதியத்தைத் தகர்க்கும் போராட்டகாலங்களில் அளப்பரிய பங்களிப்புகளை நல்கிய எஸ். ரி. என். நாகரட்னம் அவர்களதும்—

மறைவுச் செய்திகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக எம்மை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கின; அவர்களுக்குத் தாயகம் தனது அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. துயரம் நிறைந்த இழப்புகளால் அனுபவிக்கும் துக்கத்தைப் பலமாக மாற்ற தேசபக்த ஜனநாயக முற்போக்காளர் அனைவரும் ஒருவர்போல் ஐக்கியப்படுவோம்!

— ஆசிரியர் குழு

சிறுகதை விமர்சனம்

பிரம்படி

ஆசிரியர் : தணிகாசலம்

வெளியீடு : தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவைக்காக சென்னை புக்ஸ், ஜூலை, 1988.

பக்கங்கள் : 195

O----- சு. பொ. அகத்தியலிங்கம்.

“இனவாதப் பொய்களையும் அரை உண்மைகளையும் நம்பி பழகிவிட்ட மனங்களுக்கு உண்மை உடனடியாக புலனாகாது. அதற்காக நாம் சோர்ந்துவிட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இனவாதிகளும் இனவெறியர்களும் என்ஹக்குமே மக்களை ஏமாற்ற முடியாது. அதற்காக, கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு காலம்வரும் என்று காத்திருக்கத் தேவை இல்லை. இனவாதச் சேற்றால் கலங்குண்ட மனங்களை தெளியவைக்கும் கடமை நம் முன் உள்ளது.”

— பக்கம் 10 இன ஒடுக்கலும் விடுதலைப் போரட்டமும்.)

என்பதை தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டு அப்பணிக்கு சிறுகதையை ஆயுதமாக ஒருவர் கையாள்வது மிகக் கடுமையான பணி.

இப்பணியை ‘பிரம்படி’ எனும் தனது சிறுகதைத் தொகுப்பில் க. தணிகாசலம் சிறப்பாகச் செய்துள்ளார்.

இத்தொகுப்பின் முன்னுரையில் கவிஞர் இ. முருகையன் கூறியுள்ளதாவது:

“தணிகாசலம் தந்துள்ள கதைகள் ஈழத்துத் தமிழ் சமூகத்தினை அண்மைக் காலத்திலே உறுத்தி வரும் நிகழ்ச்சிகளை மட்டுமல்ல—உருட்டியும் விழுத்தியும் உழக்கியும் ஒழித்தும் வரும் நிகழ்ச்சிகளை படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன... என்றோ ஒரு நாள், ஏதோ ஒரு மூலையில் நடத்தேறும் ஆபூர்வ நிகழ்வுகளைப்பற்றித் தணிகாசலம் அக்கறை கொள்வதில்லை. அதுபோலவே ஆயிரத்தில் ஒருவராகவும் இலட்சத்தில் ஒருவராகவும், உள்ள அபூர்வ பிறவிகளை இவர் கதை மாந்தர் ஆக்குவதில்லை. வகை மாதிரியான நிகழ்வுகள்; வகை மாதிரியான பாத்திரங்கள் இவையே இவருடைய கலையாக்க நெறியின் உயிர்நிலைகள்”.

1983லிருந்து இன்று வரை இலங்கை பற்றி எரிகிறது பதட்டத்திலும் குழப்பத்திலும் மக்கள் தத்தளிக்கிறார்கள். உண்மைக்கும் போலிக்கும் அடையாளம் காண முடியாத குழப்பம் இவற்றினூடே தொழிலாளி வர்க்க நோக்கிலிருந்து வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை கதையாக்கி இருக்கிறார். (சில இடங்களில் குறைபாடுகள் உண்டு)

குறள் நெறிக்கதைகளைப் போல் ஒவ்வொரு கதையும் ஒரு “வர்க்க நெறியை” உள்ளடக்கி இருக்கிறது.

முதல் கதை (உறவுகள் தெரிவதில்லை) “தமிழ் தொழிலாளி விபத்தில் அடிபட்ட போதும் அக்கறை காட்டாத தமிழ் முதலாளியையும், பரிவுகாட்டும் சிங்களத் தொழிலாளியையும் நன்கு படம்பிடிக்கிறது.”

“மண்ணின் மைந்தர்கள்” என்ற கதை “சின்னஞ்சிறு இலங்கை மண்ணிலிருந்து வயிற்றுப்பாட்டுக்காக மிடில் ஈஸ்ட்டுக்கு செல்லும் சிங்கள இளைஞர் இருவர். முஸ்லீம் இளைஞர் ஒருவர் தமிழ் இளைஞர் ஒருவர். இவர்களைச் சுற்றிப் பின்னப்பட்டுள்ளது. நால்வரும் ஒரேமாதிரி ஏமாற்றப்படுவதும் ஒன்றாக இணைந்து ஒரே அறையில் தங்குவதும் இனமத வாதங்களை மீறிய மனித நேயத்தை” நன்கு பதிய வைக்கிறது.

மூன்றது கதை. “கூலிக் குழப்பம்” கதை தலைப்பே கருவைச் சொல்லி விட்டது (இது 1974ல் எழுதப்பட்டது.)

“ஒரு பாதை திறக்கப்படுகிறது” கதை ஒரு கிராமமே திரண்டு பாதை போட்ட கதை. கிட்டத்தட்ட நம்ம ஊரில் வந்த “தண்ணீர்...தண்ணீர்...” சினிமா மாதிரி ஆனால் முடிவு சற்று நம்பிக்கையோடு முடிகிறது.

“சிவந்த பாதையிலே” கதையில் தொடரும் இனக்கலவரங்களால் தொழிலாளர்கள் பிழைப்பில் மண் விழுவது ஒரு புறமும், மறுபுறம் “மே தினத்தை எப்படிக் கொண்டாட வேண்டுமென்று எங்களுக்குத் தெரியும்...” என்கிற வர்க்க எழுச்சியும் நன்கு கதை புரங்கில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

“தெற்கு நோக்கி” பூசா முகாமிற்கு தவறுதலாக கொண்டு செல்லப்பட்டு மீண்ட ஒருவரின் கதை. ஆனால் மக்களை நோக்கி மனித நேயத்தினை இங்கு விவரிக்கிறார் “போர் களத்தில் நின்று உபதேசம் செய்யிறதில் பிரயோசனமில்லை. பாதிப்புக்கு எதிரா மக்களோடே நின்று நாங்களும் போராட வேணும்...” சிங்கள

வெறுப்போ, தமிழ்குண வெறியோ இன்றி மனித நேயத்தோடு இக்குரல் இக்கதையில் ஒலிப்பது சிறப்பானது.

அகதிகள் அனுபவிக்கும் பிரச்சனை, மண்ணை நம்பி வாழ் வோர் மன உளைச்சல், ஆயுதம்தரிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இவை சொல்லப்படுகிறது. இக்கதை முடிவில் ஆயுதம் தூக்க வேண்டி ஏற்பட்டது நிர்ப்பந்தமே தவிர ஆசையல்ல என்பதைக் கூறுகிறார். இந்த சிக்கலான கதையிலும் சிங்கள இன துவேசம் இல்லா திருப்பதும் இனவெறி ஊட்டாதிருப்பதும் கைதேர்ந்த சர்க்கஸ் காரனின் சாதுரியத்தோடு கதை செதுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காட்டுகிறது “அகதி” கதை.

அகதி, நாய்கள், பிரம்படி மூன்றுமே நன்கு கதை நேர்த்தி யோடு இருப்பினும் இந்திய அமைதிகாக்கும்படை குறித்து அவர்கள் கருத்தினை பூடாகமாக கூறுகிறது: “ஆனால்காந்தியின் கைத்தடி நழுவி விழுந்து எங்களைக் காயப்படுத்திப் போட்டுது” (அமைதிகாக்கும்படை குறித்து நமது அரசியல் நிலைக்கு சற்று முரணான கருத்துக்கள் சில இக்கதைகளில் உண்டு.)

பதின்மூன்றுவது கதை (நல்லநாள்) மணமகள் காத்திருக்க... மணமகனை விசாரணைக்கு அழைத்துப் போய் விட்டனர். அதனால் நல்ல நேரம்தவறிவிட்டது...“...ஒ..உங்கை ந ள் நச்சத்திரம் பாத்துக் கட்டின வீடுகள் குடும்பங்கள் உருப்படியாவே இருக்கு பிள்ளை இஞ்சை...வா” மங்கல வாத்தியங்கள் இல்லாமல் மண வறை வெறிச்சோடி கிடக்க நி ன் ற நிலையிலேயே வேதாவின் கழுத்தில் தாலி ஏறுகிறது.

சில சமயம் கதாசிரியர் இடையில் புகுந்து பேசுவது கதை யோட்டத்தை தடுக்கிறது. கதாபாத்திரங்கள் பெரும்பாலும் அரசியல் பேசுவது சற்று மிகைப்படுத்தப் பட்டது போல்தோன் றினாலும் இலங்கையின் நிகழ்காலத்தின் வெளிப்பாடுகள் அவை என்றே கருதலாம்.

ஒரு அச்சுத் தொழிலாளி —பல்கலைக்கழகத்திலோ— ஏன்? பள்ளிக்கூடத்திலோ கூட பயின்று பட்டம் பெறாதவர்.....அனு பவமே அவரது பள்ளிக்கூடம்— ஆசிரியர் — தகுதி என்று எல்லாம் ஆகிவிட்டது.

அவரது வாழ்க்கை அனுபவம் கதையின் கருவிலும் உருவி லும் தெரிகிறது.

கதாசிரியரின் அரசியல் நிலைபாட்டில் நமக்கு சில மாறுபாடுகள் இருக்கலாம். ஆனால் “இலங்கையில் உள்ள உழைப்பாளி மக்களின் ஒற்றுமையே பிரச்சனைகளுக்கு முழுத்தீர்வு” என்கிற மைய அம்சத்தில் கதாசிரியர் நம்மோடு உடனப்பட்டு நிற்கிறார்.

பொதுமைப் படுத்திய கதாபாத்திரங்களை சிருஷ்டித்திருப்பதால் சில இடங்களில் கட்டுரைப் பாங்கு தலை நீட்டினாலும் கதையின் மைய இழையோட்டத்தில் காணப்படும் சத்திய ஆவேசம் அக்குறையை நிவர்த்தி செய்து விடுகிறது.

“பிரம்படி” இத்தொகுதி இனவெறியர்களுக்கு “ஒற்றுமைச் சங்கொலி” இதில் ஐயமில்லை.

க. பொ. அகத்தியலிங்கம்
நன்றி: தீக்கதிர் (சென்னை)

★ * ★

நாயகம் 21ல் வெளிவர இருப்பவை

✽ பாரதி ஆய்வில் கைலாசபதி

— பார்வதி கந்தசாமி

✽ கலை இலக்கியமும் அரசியலும்

— சி. சிவசேகரம்

✽ கூனன் யுன்யாங்

— தமிழில்: ந. சுரேந்திரன்

அலை சொன்ன கதை

சத்தியா

நீர்த்திவலைகள்

முட்டிமோதி

குவியாக மேலெழுகையில்

அது நிகழ்ந்தது.

நீண்டு கூரிய முனையாக

நுனிப்பகுதி முனைப்புடன் வளர-

கொழுத்துப் பருத்திருந்த அடிப்பகுதி

வற்றி ஒடுங்கி மெலிதாயானது.

தூக்கி நின்ற சக்தி

வற்றடிக்கப் படும் கணமே

உயர்வும் தாழ்வும் தகர்ந்து

சற்று உயர்ந்த தளத்தில்

அனைத்தும் சமத்துவம் அடைவன.

காலிமுகத்திடல் கடந்து

போகையில் நின்ற

அந்தக் காட்சியோடு-

நீண்டு கிடந்த

வான்முட்டும் 'மாளிகைகள்,

தொடர்ந்து செல்ல

குடிகளில் அமுகல் நாற்றத்துள்

வாடும் பல சிவன்கள்

எல்லாம் இணைந்துமிணையாது முயங்கி

எதையோ உணர்த்த முயல்வன

எழுகையும் ஒடுங்கலும்

முரண்வகை திசைகளில் ஓரிடத்தே

நிகழ்ந்து, அடியந்த மாற்றமே

நியதி ஆவதை தடுத்திட

நளாயினி அவதரித்தாற்கூட முடியாதே!

சாதியத்தை எதிர்த்த போராட்டப் பயணத்தில் எஸ். ரி. என். வழங்கிய பங்களிப்பு

0 சி. கா. செ.

தமிழர் சமுதாயத்தில் நிலவி வரும் பழமைவாதம் என்பது இன்றும் சமூகத் தாக்கம் மிக்க தொன்றாகவே காணப்படுகின்றது. நிலப்பிரபுத்துவ காலக் கருத்தோட்டங்களால் வலிமை பெற்ற இப் பழமை வாதமானது தமிழர் சமுதாயத்தின் அரசியல், பொருளாதார கலாச்சார துறைகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய சமூகவாழ்வில் ஆதிக்கம் பெற்று விளங்குகின்றது. “இரண்டாயிரம் ஆண்டு காலப் பழைய சமையக்” கொண்ட இப்பழமை வாதத்தின் பிரதான கூறுகளில் ஒன்றாகத் திகழ்வதே சாதிய மாகும்.

சாதியத்தின் உட்கிடக்கை வர்க்க ஒடுக்கு முறைக்கு உட்பட்டதொன்றாகும். அடக்குபவர்களை எதிர்த்து அடக்குமுறைக்கு ஆட்பட்டவர்கள் போராடி வந்த வரலாறு மனிதகுல வரலாறு என்று கொள்ளப்படும் போது சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டமானது உலகம் பரந்த வர்க்கப் போராட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகின்றது. இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட எழுச்சிகள் உருவாக்கிய பல களங்களில் இருந்து நம்மவர்களிடையே சாதியத்திற்கு எதிரான உணர்வலைகள் பல்வேறு படிநிலைகளிலே கிளம்பலாயிற்று. பாரதியம், காந்தியம், திராவிடர் இயக்கம் போன்ற வற்றினூடே வலுப்பெற்று வந்த சாதிய எதிர்ப்புக் கருத்துக்கள் தேசிய ஜனநாயக உணர்வுடன் ஸ்தாபன ரீதியில் அணிதிரண்ட ஜனநாயக சக்திகளினால் இந்த நூற்றாண்டின் இருபதுகளில் போராட்டப் பயணமாகத் தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் இப்பயணத்தை வேகப்படுத்தி புதிய காலகட்டங்களுக்கு முன்நள்ளி வந்த வரலாற்றுப் பெருமை மாக்கிசத்திற்கும் மாக்கிச வாதி களுக்குமே உரியதொன்றாகும்.

மாக்கிசத்தைப் போராயுதமாகக் கொண்டு தமிழர் பழமை வாதத்தினையும் அதன் முனைப்பான கூறுக விளக்கிய சாதியத்தையும் எதிர்த்து போராட்டப் பயணத்தை மிகத் துணிவுடனும், செயலூக்கத்துடனும் முன்னெடுத்துச் சென்ற மாக்கிச வாதிகளில் பலர் நம்மிடையே இன்று இல்லை. அவர்களில் மு. கார்த்திகேசன்,

ராமசுவாமிஜயர், பொன். கந்தையா, சி. தர்மகுலசிங்கம், அ. வைத்திலிங்கம், பொ. நாகலிங்கம், எம். சி. சுப்பிரமணியம், கே. டானியல், கவிஞர் க. பசுபதி, பேராசிரியர் க. கைலாசபதி போன்றவர்கள் என்றும் நினைவு கூரத்தக்கவர்களாவர். இத்தகைய மாக்கிசப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட அணியுடன் இணைந்து சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டப் பயணத்திற்கு தனது உயரிய பங்களிப்பை வழங்கிச் சென்றவர் அண்மையில் நம்மை விட்டுப் பிரிந்த தோழர் எஸ். ரி. என். நாகரட்ணம் ஆவர்.

எஸ். ரி. என். அவர்களை நினைவு கூரும் இவ்வேளை இருபது வருடங்களுக்கு முந்திய ஒரு போராட்ட காலகட்டத்தின் நினைவலைகள் பசுமையாக நினைவுக்கு வருகின்றன. தமிழர் சமுதாயத்தில் வாழ்ந்து வருகின்ற ஐந்து லட்சத்திற்கு அதிகமான தாழ்த்தப்பட்ட மக்களது வரலாற்றின் ஒரு திருப்புமுனைக் காலகட்டமாகவே அன்றைய நாட்களைக் கொள்ளமுடியும். 1966ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 21 எழுச்சி உருவாக்கிய புரட்சிகரப் போராட்டங்களினூடே ஒரு பரந்த போராட்டக்களம் உருவாகி இருந்தது. சமுதாயத்தின் அடிநிலை மக்களின் மறுக்கப்பட்ட உரிமைகளை வென்றெடுத்து நிலை நிறுத்துவதற்கான அன்றைய போராட்டக் களத்தில் தெளிவான திட்டமிட்ட கொள்கைகள் லட்சியங்கள் மக்கள் போராட்டங்களினால் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அவ்வேளை பரந்து பட்ட வெகுஜன இயக்கம் ஒன்றிற்கான தேவையும் அதற்கான தலைமையும் தேவைப்பட்டது. அந்தவகையில் உருவாக்கப்பட்டதே அன்றைய தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம். அதன் தலைமைப் பொறுப்பு தோழர் எஸ். ரி. என். நாகரத்தினத் திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. தனக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட பொறுப்பை முழுமையாக உணர்ந்து கொண்டு அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் விமோசனத்திற்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்து தனது பங்களிப்பை சரியான முறையில் எஸ். ரி. என். வழங்கினார்.

அன்றைய போராட்ட காலகட்டத்தில் தோழர் எஸ். ரி. என். அவர்களுடன் மிக நெருக்கமாக இணைந்து நாளாந்தப் பணிகளில் ஈடுபட்ட காரணத்தால் எஸ். ரி. என். வழங்கிய பங்களிப்பின் பெறுமானத்தை அனுபவரீதியாக தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தது. எஸ். ரி. என். என்ற ஒரு முழுமையான மனித நேயமும் விடுதலை உணர்வும் மிக்க போராளியின் சொல்லையும் செயலையும் மதிப்பிடுவதற்கு அன்றைய போராட்ட களத்தினூடே பெறப்பட்ட அனுபவங்கள் அடிப்படையானதாகும். ஏனெனில் ஒருவர் சமாதான காலகட்டத்தில் எவ்வளவையும்

பேசலாம். ஆனால் நெருக்கடி மிக்க போராட்டத்தருணத்தில் எவ்வாறு ஒருவர் நடந்து கொள்கிறார் என்பதே அவரைப்பற்றிய சரியான மதிப்பீட்டுக்கான அளவுகோலாகும். அந்த வகையில் எஸ். ரி. என். அவர்களை மதிப்பிடும் போது ஐந்து பிரதான அம்சங்கள் எம்முன்னே எழுந்து நிற்கின்றன.

1. அடக்கு முறைகளுக்கு எதிரான உறுதி மிக்க எதிர்ப்புணர்வு எஸ். ரி. என்னிடம் நிறைந்து காணப்பட்டது. இவ் எதிர்ப்புணர்வைக் குறுகிய தனி நபர் வழிகளிலன்றி மக்களை அணி திரட்டி மக்கள் போராட்டங்களினால் அடக்கு முறைகளை உடைத்தெறிந்து முன் செல்ல வேண்டும் என்ற பரந்த போராட்ட உணர்வு என்றும் தளராத ஒன்றாகக் காணப்பட்டது. இத்தகைய அடித்தளத்தில் இருந்தே சாதியத்தை எதிர்த்து வெற்றி பெற முடியும் என்ற திடமான நம்பிக்கையை எஸ். ரி. என். இறுதி மூச்சு வரை கொண்டிருந்தார்.
2. தலைமைப் பாத்திரத்திற்குரிய துணிவு அவரிடம் நிறைந்து காணப்பட்டது. போராட்டக் களங்களில் தலைமை தாங்கி நின்ற வேளைகளிலும் அரசு யந்திரத்தின் பொலிஸ் கெடுபிடி களின் போதும், பிற்போக்குவாதிகள் பல தடவைகள் அவரது உயிருக்கு உலை வைக்க முயன்றபோதிலும் அவையாவற்றுக்கும் முன்னால் ஒரு உறுதிமிக்கத்தலைமைப் போராளியின் துணிவை வெளிப்படுத்திய சந்தர்ப்பங்களை நேரில் காண முடிந்தது பெரும் அனுபவம் என்றே கூறவேண்டும்.
3. ஒரு பரந்த போராட்டத்தின் போது கூட்டு முடிவுகளை செயல்படுத்தும் சந்தர்ப்பத்தில் தலைமை பாத்திரம் வகிப்போருக்கு இருக்கவேண்டிய கட்டுப்பாடு என்பது போராட்டத்தின் சரியான திசைக்கு மிக அவசியமாகும். தன்னிச்சையான முடிவுகளை கட்டுப்பாடின்றி கையாள முற்பட்டால் அதன் விளைவு போராட்டத்தையே பலவீனப்படுத்தி விடும். அந்த வகையில் ஸ்தாபனத்திற்கும் ஸ்தாபன முடிவுகளுக்கும் கட்டுப்பாட்டு தலைமைப் பாத்திரத்தை சீரிய முறையில் எஸ். ரி. என். செயல்படுத்தியமை ஒரு முன்னுதாரணமிக்க நடைமுறையாக இருந்தது.
4. போராட்ட காலகட்டத்தின் உச்சகட்டங்களின் பல சந்தர்ப்பங்களில் போராட்டத் திசையைத் திருப்புவதற்கு "பேச்சு வார்த்தைகள்" பல இடம் பெற்றன. அச்சந்தர்ப்பங்களில் போராட்ட நோக்கத்தில் இருந்து வழிதவறும் விட்டுக்

கொடுப்பை ஒரு சந்தர்ப்பத்திலாவது எஸ். ரி. என். விட்டுக் கொடுக்கவில்லை. இத்தகைய தலைமைப் பண்பிற்குரிய மனோவலிமையானது போராட்டத்தில் அணி திரண்ட ஆயிர மாயிரம் மக்களை உத்வேகமடையச் செய்து முன்தள்ளியது.

5. அன்றைய போராட்டங்களின் போதும் அவை வெற்றியடைந்த காலப்பகுதியிலும் பெறும் பெயர் புகழ்நாடாது மிகுந்த தன்னடக்கத்துடன் தொடர்ந்தும் சேவை செய்வதிலுமே ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். ஒரு சிறு சந்தர்ப்பத்திலாவது பட்டம், பதவி, சுயநல முயற்சி எதையும் நாடாது தனது இறுதி மூச்சு வரை அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விமோசனத்திற்காக செயல்பட்டு வந்த எஸ். ரி. என். தன்னிடம் இருந்த வசதி வாய்ப்புகளில் ஒரு பகுதியை எவ்வித தயக்கமும் இன்றி போராட்ட இயக்கத்திற்கு அர்ப்பணித்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தமிழர்களிடையே இறுக்கமடைந்திருந்த சாதியத்தை எதிர்த்த போராட்டப் பயணத்தின் உச்ச காலகட்டத்தில் பொறுப்புள்ள தலைமைப் பாத்திரத்தை வெகுஜன இயக்கத்தில் பெற்றிருந்த எஸ். ரி. என். தான் ஒரு தனித்திறமை பெற்ற தலைவன் என்ற நிலைமை துனியளவேனும் கொண்டிருக்கவில்லை. அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களினதும் அவர்களினது போராட்டத்தையும் பிரதியலித்த ஒரு தலைமைப் போராளியாகவே செயல்பட்டு வந்தார். அதேவேளை அவர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் விமோசனத்திற்கு குறுகியவழிப் போராட்டங்களை ஒரு போதும் ஏற்றுக்கொண்டதில்லை. பரந்து பட்டதும் பல்வேறு வடிவங்களைக் கொண்டதுமான புரட்சிகர வெகுஜனப் போராட்டப் பாதை என்ற சரியான வழிமுறையை உறுதியாக ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு வராகவே எஸ். ரி. என். வழி நடந்து வந்தார்.

சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டப் பயணத்தின் பிரதான போர்க்களத்தில் நின்ற வேளையிலும் எஸ். ரி. என்னிடம் குறுகிய சாதிவாதத்தை காணமுடியாதிருந்தது கிறப்பான அம்சமாகும். சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தை ஒரு பரந்த பார்வையில் நோக்கிய போக்கு அவரிடம் குடிகொண்டிருந்தது. சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டம் தமிழர்களுடைய விடுதலையோடும், முழு இலங்கை மக்களினதும் விடுதலையோடும் உள்ளார்ந்த உறவைக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதில் நம்பிக்கையுடையவராக இருந்தார். இன்று பேரினவாதத்திற்கு எதிரான போர்க்களத்தில் தமிழர்களிடையே குறைந்தபட்ச ஐக்கியம் தானும் நிலவுவதற்கு அடிப்

படையாக அமைந்தது அன்றைய போராட்டங்கள் தான் என்பது ஆழ்ந்து நோக்கும் எவருக்கும் புலப்படக் கூடியதொன்றாகும். எனவே சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டப் பயணத்தின் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்த எஸ். ரி. என். பிரதிநிதித்துவப் படுத்திய போராட்டங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உரிமைகளையும் குறைந்தபட்ச விமோசனத்தையும் அளித்த அதேவேளை பழமைவாதப் பிடிக்குள் சிக்கி முன்னே செல்ல முடியாது தேக்கமடைந்திருந்த தமிழர் சமுதாயத்தின் ஒட்டு மொத்தமான முன்னேக்கிய நகர்வுக்கு வழிவகுத்துக் கொடுத்த வரலாற்றுண்மையையும் ஏற்றுக் கொண்டே ஆகவேண்டும்.

தேவர் எஸ். ரி. என். மனிதகுல விடுதலை என்ற மகத்தான இலட்சியத்துடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு, சாதியக் கொடுமைகளுக்கு உள்ளான அடக்கப்பட்ட மக்களின் போராட்டங்களினூடே, தனது ஆற்றல் கள் அனைத்தையும் பிரயோகித்து பயனுள்ள பங்களிப்பை வழங்கிச் சென்றுள்ள ஒரு போராளி என்பது, மக்களால் என்றும் நினைவு கூரப்படும். சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டப் பயணம் முடிவடைந்த ஒன்றல்ல. அது மேன்மேலும் முழுமையான விடுதலைப் போராட்டங்களுடன் இணைத்து முன்னெக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும் அவ்வாறு தொடரப்படும் போது எஸ். ரி. என். வழங்கிச் சென்ற தன்னலமற்ற பெறுமதி மிக்க பங்களிப்பானது ஒளிபரப்பி போராட்டப் பயணத்திற்கு மேலும் பலம் சேர்க்கும் என்பதில் திடமான நம்பிக்கை உண்டு.

வாசகர்கள் கலை இலக்கிய வாதிகள் கவனத்துக்கு

தாயகத்தை தொடர்ந்து - தாமதமின்றி - தவறாது பெறுவதற்கு உடன் சந்தாதாரராகுங்கள்.

விரைவில் மாத இதழாக்கும் குறிக்கோளுடன், அதுவரை, இருமாதம் ஒரு இதழ் இடையீடின்றி வெளிவரும். கலை இலக்கிய வாதிகள் ஆக்கங்களைத் தாமதமின்றி உடன் அனுப்பி உதவுங்கள்.

தொடர்புகொள்ள வேண்டிய முகவரி:

ந. இரவீந்திரன்
15/1, மின்சார நிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.

நிதர்சன உலகில்

ஜெயமதி

நிதர்சனமான நியாயங்கள்

கண்முடித்தன மாக

மீறப்படும் போது

சாம்பல் குவியல்கள்

உயரமாகிக் ! கொண்டே போக...

இன்னும்

நம்பிக்கையிலும், நாளையிலும்

என

எதிர் பார்ப்பிலேயே

காலத்தைக் கழித்துக் கொண்டு...

உட்கார்ந்திருக்கும்

மானிட வர்க்கம்...

தட்டிக் கொடுக்க நீள்பவை

கரங்கள் என

ஆவலாய் பார்த்துக் கொண்டு நிற்க
அங்கே...

மூளையில்லாத, கண்ணில்லாத

துப்பாக்கிகள் தான் நீழ்

குண்டுகள் குருதியுடன்

சல்லாபம் செய்ய

மண்ணில்

மற்றொரு பிணக் குவியல்

ஆனாலும்...

இன்னமும் எதிர் பார்க்கிறோம்

சமாதானம், பேச்சுவார்த்தை

“நானே நல்ல காலம் வரும்”

என்ற எண்ணத்தில்
வீட்டை விட்டுப் போன

மூத்த மகனையும்
கல்யாணத்திற்காகக் காத்துநிற்கும்
பெண்களையும் யோசித்தபடி
மேல் முகட்டை
கண்களால் உரசியபடி
கற்பனைகளின் ஊடே
எல்லாவற்றையும் முடித்துக்கொள்ளும்
தறுவாயில்...

அதையும் முடிக்க விடாமல்

துப்பாக்கிகள்

எங்கோ, யாரையோ தழுவ...

அவசர அவசரமாக

நிஜத்திற்கு வந்து

கதவுகளை, ஜன்னல்களை அடைத்து

இடுக்குகளின் ஊடு

கண்கள் தழுவ

துப்பாக்கிகளை...

அடையாளம் கண்டு கொண்டு

நாய்கள்

குரைக்க ஆரம்பிக்க...

மனம் இப்போ

கடவுளிடம் தாவிவிட

பயம் மட்டுமே

நெஞ்சில் நிறைய

கண்கள்

நீரை நிறைத்துக் கொள்ளும்.

அசுரன்

மாவலி

கண்கள்சிலந்து கனல்வதுமில்லை
மீசைசினந்து துடிப்பதுமில்லை
கேசத்திற் பாம்பு நெளிவதுமில்லை
கைகளிற் சூலமும் சுத்தியுமில்லை
செய்த தவத்தினிற் தெய்வம் மயங்கித்
தந்தவரமென அஸ்திரமில்லை
வாயிற்குருதி வழிய இரண்டு
கூரிய தந்தங்கள் நீள்வதுமில்லை
மூச்சினிலே அனல் வெக்கைதெறிக்கப்
பேச்சில் இடியொலி கேட்பதுமில்லை
கால்கள் பதிந்திடப் பூமி நடுங்கி
வானமுகடு அதிர்வதுமில்லை.

தொந்தி சரிந்து அலைந்துகுலுங்கக்
கெக்கலி கொட்டிச் சிரித்திடமாட்டான்
மார்தட்டித் தோளைக் குலுக்கிச் சிவந்த
கண்ணை உருட்டி மிரட்டமாட்டான்
உன்னையும் என்னையும் போல இருப்பான்
இன்னும். இனியவன் போல நடப்பான்
அன்பு அகிம்சை அறமெனச் சொல்வான்
நீதிவகை பல நூறுமுறைப்பான்.

பூமியைப் பன்முறை தீய்த்திடவல்ல
ஆயுதந் தாங்கிய ஏவுகணைகள்
நீரில் நிலத்தினில் ஆழக்கிடங்கில்
வான வெளியிலும் காவல் கிடக்கும்
பாலையிற் செந்நிற ஆறு புரளும்
சோதரர் மத்தியிற் பூசல் வளரும்
நச்சு மருந்துகள் நோய்கள் பரவிப்
பட்டினி பஞ்சமும் மாந்தரை உண்ணும்.

உண்மை திரித்திடப் பொய்கள் பரப்பச்
செய்தி நிறுவனம் வாறென மற்றுஞ்
சித்திரங் காட்டிடுஞ் சாதனமுண்டு.
வாட்டி வதைத்து விலங்குகள் போலக்
கூட்டில் அடைத்திடக் காவலர் கூட்டம்
கொன்று குவித்திடக் கூலிப்படைகள்
மாந்தரைத் தட்டி அடக்கியொடுக்கத்
தேசம் பலவினும் தாசர்கள் உள்ளார்

தேவர்கள் அஞ்சி நடுங்கிய நாளிற்
தெய்வங்கள் ஆயுதந் தாங்கின என்று
பண்டை மரபிற் பலகதை உண்டு
இன்னுங் கொடுமைகள் ஓங்கும் வரையில்
மானுடர் காத்துக் கிடப்பதற் காமோ
மானுடம் ஒன்றெனும் உண்மை உணர்க
ஒன்று திரளுக அச்சம் ஒழிக
மானுடர் ஒற்றுமை தெய்வ வலிமை

காளி

* ஸ்வப்ன

வாயு அசைந்தது
குறை பிறந்தது
சீறி எழுந்ததுவே
ஆழி விரிந்தது
அலைகள் வளர்ந்தன
முகில்கள் நனைந்தனவே
மேனி நடுங்கிய
பூமி அதிர்ந்தது
மலைகள் சரிந்தனவே
தீயுமெழுந்தது
கடர்கள் பரந்தன
பொறிகள் பறந்தனவே
வானமெரிந்திட
மின்னல் படர்ந்தது
இடிகள் முழங்கினவே
காலம் நடுங்கினன்
காளி எழுந்தனள்
கருநிற மேனியளே

கூனி எழுந்தனள்
லோகம் அதிர்ந்தது
ஊழி பிறந்ததுவே
கொடுமை மிகுங்கவி
யுகமும் ஒழிந்தொரு
நவயுகம் வந்திடவே
மனிதர் நிமிர்ந்தனர்
பணிதல் ஒழித்தனர்
அடிமை முடிந்திடவே
மதில்கள் தகர்ந்திடச்
சிறைகள் இடிந்திடத்
தலைகள் அறுந்திடவே
அஸானிய பூமியிற்
காளி நடந்தனள்
கரியவர் பொங்கினரே
நிறவெறி சாய்ந்திட
நீதி நிமிர்ந்திட
மானுடம் வென்றிடவே.

(* தென்னாபிரிக்க மக்கள் எழுச்சிக்கு வாழ்த்து)

துளிர்! துளிர்!! துளிர்!!! துளிர்!!!!

மாணவர்களிடையே அறிவியல் (விஞ்ஞான) உண்மை
களை எடுத்து விளக்கி, சமுதாய நடைமுறைகளினூடாக
அறிவியலை வளர்த்து, அதன் மூலம் சமுதாய வளர்ச்சிக்கு
தம் பங்களிப்பை வழங்கும் உயர்ந்த நோக்குடன் தமிழ்
நாடு - புதுவை அறிவியல் இயக்க வெளியீட்டாக வெளிவந்து
கொண்டிருக்கும்.

அறிவியல் (விஞ்ஞான) மாத இதழ்

துளிர்

இலங்கை விலை ரூபா 8-00

இலங்கையின் ஏக விநியோகஸ்தர்கள்:

வசந்தம் புத்தக நிலையம்

405, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

நோபல் பரிசு

ஒவ்வொரு சகாப்தங்களிலும் பல நிகழ்வுகள் உலகினைப் புரட்சிகரமாக்குகின்றன. அத்தகையதொரு நிகழ்வே நோபல் பரிசினது ஸ்தாபகமும் ஆகும்.

1895ம் ஆண்டு நவம்பர் 27ம் திகதி பரிஷ் மாநகரில் வைத்து 300 இலும் குறைவான சொற்களையுடைய அப்பிரபல்யம் மிக்க உயிலுக்கு அல்பிரட் நோபல் கையெழுத்திட்டார்.

வருடாந்தம் மனித இனத்திற்கு நன்மையளிக்கக் கூடிய வகையில் அவ்வுருடத்தில் சாதனை புரிந்தவர்களுக்கு தனது முதலீடுகளின் வருமானத்தைப் பங்கீடு செய்து பரிசுகள் வழங்குவது என்கின்ற அவ்வுயில்தான் நோபல் பரிசிற்கு வழி அமைத்தது. அவரது முதலீடுகளின் தற்போதைய பெறுமதி 200 மில்லியன் அமெரிக்க டாலர்கள்.

அல்பிரட் நோபல் ஓர் சிறந்த கண்டு பிடிப்பாளராகத் திகழ்ந்தார். இவர் தமது வாழ்வுக் காலத்தில் 355 Patens க்கு உரிமையாளராகவும் இருந்தார். பத்தேகியக் கூட்டுத்தாபனங்களை தோற்றுவிப்பதிலும் முன்னோடியாக விளங்கினார். ஐந்து கண்டங்களிலும் உள்ள 20க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் அமைந்திருக்கும் 90 தொழிற்சாலைகள் இவரது கண்டு பிடிப்புகளின் பொருளாதார முதலீடுகளாகும். மனித சமூகத்திற்காக விஞ்ஞானம், இலக்கியம், சமாதானம் ஆகியவற்றின் அபிவிருத்திக்கு தன் வாழ்வின் இறுதிக் காலகட்டத்தை அர்ப்பணித்தார்.

1900ம் ஆண்டு தொடக்கம் அவரது உயிலினது நோக்கம் நோபல் பவுண்டேசனால் விசுவாசத்துடனும் வெற்றி கரமாகவும் பிரதி நிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றது. கணப் பொழுதிலும் மாறுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் சர்வதேசச் சூழலில் உலகிலேயே அதி கௌரவமிக்க விருதாக நோபல் பரிசு திகழ்கின்றது. 1988ம் ஆண்டு ஒவ்வொரு பரிசும் 2500,000 சுவிடன் கொரனர்களை (40 லட்சம் அமெரிக்க டாலர்கள்) கொண்டிருந்தது.

பரிசுத்தேதி டிசம்பர் 10 ஆகும். பரிசில்கள் பின்வரும் துறைகளுக்கு அல்பிரட் நோபலினால் குறிப்பிடப்பட்ட நிறுவனங்களால் வழங்கப்படுகின்றன:

பௌதீகவியல்]- ரோயல் விஞ்ஞான அக்காடமி.
இரசாயனவியல்]- கரோலின்கா நிறுவனம்.
மருத்துவம் — சுவிடன் அக்காடமி
இலக்கியம் — நோர்வே பாராளுமன்றம்.
சமாதானம் —

வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞான, தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகளுக்கேற்ப மேலும் சில துறைகளுக்கும் இப்பரிசுத் திட்டத்தை விரிவு படுத்த நோபல் பவுண்டேசன் எண்ணியுள்ளது. அவையாவன,

1. வானியல்
2. பிறப்புரிமையியல்
3. உயிரியல் பௌதீகம். (Bio Physics)
4. இணங்கியல். (Phology)

அண்மையில் நோபல் பவுண்டேசனது தலைவர் கிலென்ஸ்டன் (GYLLENSTEN) நிருபர் ஒருவருக்கு அளித்த பேட்டியொன்றில் பின்வருமாறு கூறியிருக்கின்றார். “இன்றைய உலகின் அரசியல், இராணுவ நிலைமைகளை அல்பிரட் நோபல் பார்க்கக் கூடியதாக இருப்பின் அவர் மிகுந்த ஏமாற்றமடைந்திருப்பார். தற்போது சமாதானப் பரிசு தவிர்ந்த ஏனையவை அவரது நோக்கத்தினை மேலும் வளம் படுத்துவதாக உள்ளது.”

(China Pictorial இல் வெளியான கட்டுரையைத் தழுவி எழுதியவர் சு. சத்தியகீர்த்தி.)

கல்யாணி கீரீம் ஹவுஸ்

குளிர் பானம்
ஐஸ் கீரீம்
கேக்,

வகைகள்!

மட்டின் ரூல்,
கட்லர்,
பற்றீள்

சிறுறுண்டி வகைகள்!

சூடான பானங்கள்
அனைத்துக்கும்,

கல்யாணி கீரீம் ஹவுஸ்

73, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

○ தமிழர் சமுதாயத்தில் சாதியம் எவ்வாறு தோன்றி வளர்ந்து சமூகத்தாக்கம் மிக்கதொன்றாக விளங்கி வருகின்றது என்பதையும், இத்தீய அமைப்புக்கு எதிராகப் பல்வேறு கால கட்டங்களில் எவ்வாறு போராட்டங்கள் முன்னெடுக்கப் பட்டன என்பதனையும் வரலாற்று அடிப்படையிலும் வர்க்க நோக்கிலும் ஆய்வு செய்யும் நூலாக வெளிவந்துள்ளது.

○ புதிய பூமி வெளியீடு

“ சாதியமும்
அதற்கெதிரான
போராட்டங்களும்.”

- வெகுஜனன்
- இராவண

விலை: ரூபா. 25-00

கிடைக்குமிடம்

வசந்தம் புத்தக நிலையம்

405, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

மற்றும் பிரதான புத்தக நிலையங்களிலும்
பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நியூ ரஞ்சித் கபே

தேனீர்,

ரெட்டி,

கொத்து ரெட்டி.

மற்றும் பலவகை சிற்றுண்டிகள்,

மதிய போசனம்

நியூ ரஞ்சித் கபே

206, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

சிநீ அம்பாள் ஸ்ரோர்ஸ்

சகல வகையான

பல சரக்குச் சாமான்கள்
பிஸ்கட், பால்மா வகைகள்.

மொத்தமாகவும்

சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சிநீ அம்பாள் ஸ்ரோர்ஸ்

திருநெல்வேலி சந்தி,
திருநெல்வேலி.

துர்க்கா ரெக்ஸ்டர்

164, நவீன சந்தை (உட்புறம்,) யாழ்ப்பாணம்.

Phone: 22704

புதிய டிசைன் சேலை வகைகள்
(B)பிளவ்ஸ் துணிகள்

சேட்டிங் சூட்டிங்.

பஞ்சாபி

சர்வாணி சூட்

சிறுவர்கள் முதல் பெரியவர்கள் வரைக்கும்
தேவையான றெடிமேட் உடைகளை தெரிவு
செய்வதற்கு சிறந்த ஸ்தாபனம்.

DURKA TEXT

164, MODEL MARKET
(INSIDE) JAFFNA.

செல்லையா சிவபாதலிங்கம்

வைரக்கல் நகை வியாபாரம்

ஓடர் நகைகள்

22 கரட்டில்

குறித்த தவணையில் செய்துகொடுக்கப்படும்.

செல்லையா சிவபாதலிங்கம்

வைரக்கல் நகை வியாபாரம்

தொலைபேசி : 23794 220A, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

லிங்கநாதன் ஸ்ரோர்ஸ்

நிதான விலை!

சிறந்த ரகம்!

அதி சிறந்த ரக கைத்தறிப் பிடவை

உற்பத்தியாளரும்,

மொத்த - சில்லறை விற்பனையாளரும்!

சிந்தெட்டிக் பிடவை வகைகள்

திருமண மற்றும் வைபவங்களுக்கேற்ற

காஞ்சிபுரம் ஓ மணிப்புரி

நைலெக்ஸ் ஓ ஹலி

சேலை வகைகளும்

பட்டுவேட்டி, சேட்டிங், சூட்டிங் மற்றும்

ஏனைய பிடவைத் தினிசுகளையும் தெரிவுசெய்ய.

ஜி. எஸ். லிங்கநாதன் அன் கோ.

79, கே. கே. எஸ். ரோட், யாழ்ப்பாணம்.

சிவம் வெஸ்டேர்ஸ்

சகலவிதமான

எலக்ட்ரிக் வெஸ்டிங்ஸ்

காஸ் வெஸ்டிங்ஸ்

வேலைகட்கு

சிவம் வெஸ்டேர்ஸ்

370, மணிக்கட்டு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

ரஞ்சனாஸ்

17, 18, 18A

நவீன சந்தை,
யாழ்ப்பாணம்.

ஜவுளி உலகின்
நவீன முன்னோடிகள்

RANJANAS

17, 18, 18A,
MODEL MARKET,
JAFFNA.

Phone: 24015

**SIYANAS
TAILORS**

Prop:
M. U. M. THAHIR

Residence:
28, Azad Road,
Jaffna.

176, Model Market
Jaffna.

நவநவீனடிசைன்களை
முதலில் தருவோர்.

சியானாஸ்
ரெயிலேர்ஸ்

பாலர் வகுப்பு முதல்
பட்டதாரி வகுப்பு
வரையிலான சகல
பாட நூல்களுக்கும்
ஏனைய ஸ்ரேசனறி,
சஞ்சிகைகளுக்கும்.

பூபாலசிங்கம்
புத்தகசாலை

பஸ் நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

புத்தக களஞ்சியம்
தொழிற்சாலை.
(P.B.D.)

15/3, மின்சார நிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

வினாயகா
ரேனிங்வேக்ஸ்

சகல வகையான
கடைச்சல் வேலைக்கும்,
றிபோறிங் வேலைக்கும்

நாடவேண்டிய இடம்

V

வினாயகா ரேனிங்வேக்ஸ்

202, (30) ஸ்தான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

With the Best compliments of

Dilka Watch Works

404 - 1/1, HOSPITAL ROAD,
JAFFNA.

ஹோப் இன்ஸ்ரிரியூட்

ஆண்டு 1 முதல் ஆண்டு 11 வரை

சகல பாடங்களும்
பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களால்
கற்பிக்கப்படுகிறது.

விஞ்ஞானம்: **திரு. தியாகலிங்கம்**

HOPE INSTITUTE

419, STANLEY ROAD,
JAFFNA.

8ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கோப்பைக்குள் சொதியை ஊற்றியபடி நகைச்சுவையோடு கூறுகிறாள் மனைவி.

அவசர அவசரமாக வாய்க்குள் எறிந்துவிட்டு கோப்பையைக் கழுவுகிறேன். எழுதுவதற்கான நம்பிக்கையும் உற்சாகமும் வந்ததுபோன்ற உணர்வுடன் கதிரையில் அமர்கிறேன்.

வெள்ளைத் தாள்களில் குமிழ் முனைப் பேனா வழுக்கிக் கொண்டு வளைந்து சுழன்று விரைகிறது. எழுதி முடிந்த ஒற்றைகள் ஒரிரண்டை புரட்டி வைக்கிறேன்.

தூரத்தில் குரைத்த நாய்களின் குரைப்புக்கள் அருகருகே

வந்து பக்கம் நெருங்கி. அயல் வீட்டு நாய்களெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து குரைக்கின்றன. அயல் வீட்டு விளக்குகள் எல்லாம் ஒலிவொன்றாக அணைகின்றன.

அதிகாலையிலும் விளக்குப் போட அச்சமாக இருக்கும் - விடிந்துவிட்டால் வீட்டு வேலைகள். சிறிதுநேரம் எழுதுவதை நிறுத்திவிட்டு சிலைபோல விறைத்துப் போய் உட்கார்ந்திருக்கிறேன்.

எனது வீட்டு விளக்கும் அணைகிறது.

நாளையும் இக்கதை முடியுமா?

சென்னை புகஸ் ஊடாக

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் புதிய வெளியீடு:

சண்டோர் பெட்டோஃவ்பியின்

எத்தனைநாள் துயின்றிருப்பாய்
என்னருமைத் தாய்நாடே!

மொழியாக்கம்: கே. கணேஷ்

நடிகமணி அவர்கட்கு...

எமது பாரம்பரிய நாட்டுக்கூத்துக் கலையை அதன் மெருகு குன்றாது பேணி, புதிய தேவைகட்கு அமைவாக மாற்றி, அடுத்த சந்ததியிடம் செப்பனிடப்பட்ட கலையாகக் கைமாற்றிய நடிகமணி வி. வி. வைரமுத்து அவர்களது மறைவுச் செய்தி கலை உலகிற்குப் பேரிடியாகக் கிடைத்திருக்கிறது.

சாதியம் முழு அளவில் கோலோச்சியபோது, உரலே அரியாசனமாக அரிச்சந்திர வேடத்தில் 'வீற்றிருக்க' வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை சாதியரக்கன் விதித்திருந்த காலகட்டத்திலும் கலைப்பணி காரணமாக சலிக்காது மேடையேறியவர் வைரமுத்து அவர்கள். இந்தப் பின்னணியிலேயே அவரது மூவாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மேடையேற்றங்களைக் கணிக்க வேண்டும்.

கொடிய அடக்குமுறைகள், தாங்கமுடியாத ஏமாற்றங்கள் மத்தியிலும் நெஞ்சுரத்துடன் முன்னேறிய மகத்தான கலைஞர் வி. வி. வைரமுத்து அவர்களுக்கு தாயகம் தனது அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது

தாயகம்
வளர்ச்சிக்கு
நல்வாழ்வுக்கள்

அபிராமி

பலாணி வீதி.

திருநெல்வேலி.

சகலவிதமான கடைச்சல் வேலைகள், ஒட்டு வேலைகள்

மோட்டார் சைக்கிள், வாட்டர்பம்

போறிங் அன்ட் றிசீலிங்

மேன்மேல் வேலைகள் அனைத்திற்கும்

தகுதிக்கள்

Sharpe Turning and
Welding Works

208, Stanley Road,

JAFFNA.

○ இலங்கையில் செய்திப் பத்திரிகையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது
Registered as a News Paper in Sri Lanka

சாயி ரவல்ஸ் அன் ரூர்ஸ்

இந்தியாவுக்கான யாத்திரை ஒழுங்குக்கும்,
மேற்கு ஜேர்மன் - லண்டன் பயண ஒழுங்குக்கும்
பாஸ்போட், விசா பெற்றுக்கொள்ளவும்

நாடுங்கள்

சாயி ரவல்ஸ் அன்ட் ரூர்ஸ்

24/1, கிராண்ட் பஸார் (அங்கிலிகன் பில்டிங்)
யாழ்ப்பாணம்.

தலைமையகம்: 33, 1-ம் மாடி, நியூ ஜெமினி சோம்பிளேக்ஸ்
602, மவுண்ட் ரோட், சென்னை 600 006

HIMALAYA TIMBER WORKS

மரம்பலகை மற்றும் கினிசப்பு, சீலிங்

$\frac{1}{2}$ " வெள்ளைசப்பு பலகை வகைகளும்

2×1 , 2×2 , 4×2 றீப்பை வகைகளும்

கழுகம் சலாகைகளும்

தமாத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்

★ ஹிமாலயா மரக்காலை ★

208, ஸ்ரான்லி வீதி, — யாழ்ப்பாணம்.

இச்சஞ்சிகை தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவைக்காக யாழ்ப்பாணம், 15/1, மின்சார நிலைய வீதியிலுள்ள க. தணிகாசலம் அவர்களால், யாழ்ப்பாணம் 407, ஸ்ரான்லி வீதியிலுள்ள யாழ்ப்பாண அச்சகத்திலே அச்சிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது,
noolaham.org | aavanaham.org